

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

โดย

พัชรี วรจรัสรังสี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2541

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

โดย

พัชรี วรจรัสรังสี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดย ทุนงบประมาณแผ่นดิน

ปี 2531

I1836209X

20 JUL 2014

**A Proposed Guideline For Parents In Learning Fulfilment of Prathom Suksa
Students of The Chulalongkorn University Demonstration Elementary School**

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**CHULALONGKORN UNIVERSITY DEMONSTRATION
ELEMENTARY SCHOOL**

1998

โครงการวิจัย : การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา
ศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ปีที่ทำวิจัย : 2541

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างแนวทาง จำนวน 357 คน นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ประเมินแนวทาง จำนวน 105 คน ประเมินแนวทางโดยการตอบแบบสอบถาม ชุดที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้คัดเลือกรายการปฏิบัติที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป เก็บไว้ ปรับสำนวนภาษาและอธิบายเพิ่มเติมในบางรายการ แล้วจึงให้ผู้ตรวจสอบแนวทาง จำนวน 156 คน ตรวจสอบแนวทาง โดยการตอบแบบสอบถามชุดที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้นำความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และรายการที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติตามปรับปรุงแก้ไข แล้วสร้างเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ผลการวิจัย

1. แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาที่ได้จากการวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วนคือ
  - 1.1 ส่วนที่เป็นความเรียงประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์ที่จะได้รับ
  - 1.2 ส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย 5 หัวข้อใหญ่คือ ด้านความกดดัน 10 ข้อ การสนับสนุนทางจิตวิทยา 20 ข้อ ความช่วยเหลือ 10 ข้อ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา 40 ข้อ และการแบ่งเวลา 13 ข้อ รวมรายการปฏิบัติทั้งหมดมี 93 ข้อ
2. ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกือบทุกข้อ คือ 77 ข้อใน 93 ข้อ และเห็นด้วยปานกลาง 16 ข้อ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ ผู้ปกครองพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา มีค่าเฉลี่ยถึง 2.98 ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองไม่เคยคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง มีค่าเฉลี่ยเพียง 2.09
3. ในการปฏิบัติจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติตามกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกันทุกคนคือร้อยละ 100.00 มีถึง 15 ข้อ ส่วนรายการปฏิบัติที่มี

จำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ มีผู้ปฏิบัติเพียงร้อยละ 50.64

4. ผู้ปกครองได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และบอกวิธีปฏิบัติที่ตนปฏิบัติต่อนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เหมือนกับรายการปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือ การทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยสุดมีทั้งหมด 7 ข้อ ซึ่งส่วนใหญ่สิ่งที่ผู้ปกครองปฏิบัติกันเป็นประจำแต่ไม่ได้เขียนบอกมาเป็นรายการปฏิบัติเช่นเรื่อง การอบรมกริยามารยาทให้นักเรียน และการให้ความรับความอบอุ่นแก่นักเรียน

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองที่จะพิจารณาเลือกปฏิบัติตามความเหมาะสม เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

TITLE : **A Proposed Guideline For Parents In Learning Fulfilment of
Prathom Suksa Students of The Chulalongkorn University
Demonstration Elementary School**

YEAR : **1998**

ABSTRACT

This research was to present the parents the ways of Learning Fulfilment recommended for the Chulalongkorn University Demonstration Elementary School students.

The Research Procedures

The researcher formed the ways for the parents how to fulfil their elementary school children's Learning achievement from the 357 samplers. Then proposed to the 105 examiners to evaluate by answering the PART I questionnaires. After that the researcher selected the practical issues approved by the examiners at 80% and revised the language and gave more description in some issues. Then forwarded them to another 156 examiners to evaluate by answering the Part II questionnaires. The researcher then studied the ideas, the comments and developed the issues had been used by the parents and finally formed the ways recommended for the Chulalongkorn University Demonstration Elementary School students.

The Results

1. This was found the ways for the parents how to fulfil their elementary school, formed in two parts.
  - 1.1 The part of composition consisted of Introduction, Objectives, Instruction, Usefulness
  - 1.2 The part of practical issues consisted of 5 main areas such as; Pressure 10 items, Psychological Support 20 items, Help 10 items, Press for Intellectual Development 40 items and Monitoring/Time Management 13 items. They were altogether 93 items.
2. Most parents agreed mostly to the practical issues formed by the reslarchers (77 from 93) and 16 issues at the moderate level. The practical issue that parents

agreed **most** was the parents, explaining how important the education is at the average of 2.98. The practical issue that parents agreed **least** was the parents never expect their children getting the good marks at the average of 2.09.

3. In every issue of the practical ways, there were more parents who **did** than who **did not**. There were 15 issues that every sampler did 100% The issue that parents did **least** was taking their children to see the academic quiz contest (50.64%)

4. The parents gave some ideas and comments. As well as described the practical ways they did to fulfil their children's learning achievement Most of them were the same with the researcher formed. The issue that parents did most was the Lessons' Review for the Exam. There were 7 issues that parents did least, which most of them were the things they did regulary but not concerned with the academic way such as teaching courtesy and giving the children love and warmth.

These ways to fulfil the learning achievement were the suggestions for the parents to select for doing on their own needs.

สถาบันวิทยบริการ
วไลยอลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้มีขึ้นและสำเร็จได้เพราะท่านรองศาสตราจารย์ ดร.ทศนา แจมมณี ซึ่งได้ให้คำแนะนำชี้แนะจนผู้วิจัยได้มองเห็นแนวทางในการทำวิจัยเรื่องนี้ และท่านอาจารย์ยังให้ความกรุณาในการให้คำแนะนำ แก้ไขเพิ่มเติมจนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผศ.เฉลิมพล ดาวเรือง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในเรื่องบทคัดย่อภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลในโรงเรียน ขอขอบพระคุณคณาจารย์, ผู้ปกครองทุกท่าน และนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดีและมีคุณค่า

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินปี 2531 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการฝ่ายวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอย่างสูงที่ช่วยหาแหล่งเงินทุนในการวิจัยครั้งนี้ เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์แบบ

พัชรี วรจรัสรังสี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
องค์ประกอบทางครอบครัวที่มีผลต่อการศึกษาของนักเรียน.....	10
บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมในด้านการเรียนของนักเรียน.....	14
การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองตามแนวของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533).....	19
สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน.....	29
การวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	133
ประวัติผู้เขียน	196

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขหม	ค
เลขทะเบียน	ค 15
009583	
วัน,เดือน,ปี 16 เม.ย. 42	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ประเมินแนวทางจำแนกตามฐานะ	50
2 จำนวนร้อยละของผู้ประเมินแนวทางที่เป็นอาจารย์จำแนกตาม ลักษณะงาน	51
3 จำนวนร้อยละของผู้ประเมินที่เป็นผู้ปกครอง จำแนกตามระดับชั้น	53
4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับแนวทาง	55
5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในด้านความกตัญญู	58
6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการสนับสนุนทางจิตวิทยา	60
7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในด้านความช่วยเหลือ	63
8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	65
9 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการแบ่งเวลา	70
10 จำนวนและร้อยละของผู้ตรวจสอบแนวทางจำแนกตามสถานภาพ	72
11 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในด้านความกตัญญู	75
12 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการสนับสนุนทางจิตวิทยา.....	78
13 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการช่วยเหลือ	83
14 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	86
15 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ ในการแบ่งเวลา	94
16 ร้อยละของความถี่ของรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน เป็นประจำแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	98

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดก็ขึ้นอยู่กับส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อชีวิตของเด็ก เพราะบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กไม่ได้จำกัดเฉพาะการเลี้ยงดูอบรมบ่มนิสัยเท่านั้น บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้ปกครองต้องกระทำ คือ การให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลานของตน เมื่อผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อการศึกษานักเรียน ดังนั้นบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญว่านักเรียนจะได้รับการศึกษาอย่างไร ผู้ปกครองที่มีฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมักจะมีบทบาทในด้านการศึกษานี้แตกต่างกัน (ศิริวัลย์ อุคมพรวิรัตน์, 2525)

ละเมียด ลิมอักษร (2520) ได้กล่าวถึงความสำคัญของผู้ปกครองไว้ว่า บ้านหรือผู้ปกครองเป็นทั้งครูคนแรกและคนสุดท้าย เป็นครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดที่สุดของเด็ก ได้คลุกคลีอยู่กับเด็กเป็นประจำ และเข้าใจพื้นฐานอันแท้จริง ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ดังนั้นเมื่อเด็กเข้าใจโรงเรียนแล้ว การอบรมสั่งสอนของผู้ปกครองที่บ้านก็ยังจำเป็นต้องดำเนินต่อไป ไม่ควรทิ้งให้เป็นหน้าที่ของครูแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ในเรื่องการศึกษาของเด็ก ๆ น่าจะเป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองยิ่งกว่าจะมอบภาระให้เป็นของโรงเรียนฝ่ายเดียว” (อาทร รัตนคำนวม, 2522) ในชีวิตการเป็นนักเรียนย่อมได้รับอิทธิพลจากบุคคลสองฝ่าย คือ ครูและผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมาก (Burgess and Tyrell, 1973) ดังจะพิจารณาได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเรียนของเด็ก เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเด็กไม่ดี สอบตกซ้ำชั้น หนีเรียน ไม่ทำการบ้านส่งครู มีผลมาจากผู้ปกครองเป็นส่วนมาก (อัมพร โอตระกูล, 2511) ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรสนับสนุนส่งเสริมและเป็นกำลังใจแก่เด็กในด้านการติดตามผลการเรียน และพฤติกรรมของเด็กทุกระยะ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การให้ความรู้เพิ่มเติม การให้คำอธิบายแนะนำเมื่อเด็กสงสัยไม่เข้าใจ การร่วมมือกับครูในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเต็ม

ความสามารถ การติดต่อกับครูใหญ่ หรือครูประจำชั้นเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด วางแผน ร่วมกัน พุดคุยถึงเรื่องความเปลี่ยนแปลงของเด็ก และความก้าวหน้าทางการเรียนของเด็กด้วย

ครอบครัวเป็นแหล่งการอบรมเบื้องต้นที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด เป็นสถาบันที่เตรียมตัว เด็กให้ออกไปเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่พ้นไปจากบ้าน ครอบครัวช่วยอบรมเด็กให้รู้จักกฎเกณฑ์ ค่านิยมแบบของความประพฤติและสอนให้เด็กปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2534) แต่เมื่อเด็กมาโรงเรียน บ้านกับโรงเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมที่ต่างชนิดกัน ซึ่งเด็กจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งสองดังกล่าว ถ้าทั้งบ้านและโรงเรียนต่างก็มีการเน้นที่คล้ายคลึงกันคือ การเน้นในเรื่องการตั้งใจและการเรียนรู้ เด็กก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ แต่ถ้าบ้านและโรงเรียนมีการเน้นที่แตกต่างกัน เด็กก็จะประสบกับความล้มเหลวในการเรียนรู้ ดังนั้นการส่งเสริมสนับสนุนของผู้ปกครองที่มีต่อการศึกษาศึกษาของเด็กจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ (ชาญชัย อาจินสมาจาร, 2532) แพรวพิมพ์ ประโชนเทพ (2517) ได้ทำการศึกษาสภาวะครอบครัวของนักเรียนในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเข้าชั้นเพราะบิดามารดาไม่สนใจและไม่สนับสนุนการศึกษาเท่าที่ควร ไม่มีผู้คอยแนะนำส่งเสริมการเรียนที่บ้าน และฐานะทางบ้านยากจน นอกจากนี้ กองวิชาการ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2529) ได้ทำการศึกษาศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกนักเรียนเข้าชั้นและเลื่อนชั้น พบว่ามีสาเหตุหนึ่งมาจากผู้ปกครองคือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีเวลาให้แก่นักเรียนมาก มีแนวโน้มที่จะได้เลื่อนชั้นมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีเวลาให้แก่นักเรียนน้อย เพราะการที่ผู้ปกครองมีเวลาให้กับนักเรียนมากจะมีโอกาสช่วยเหลือแนะแนวทางและควบคุมการเรียนของนักเรียนได้มากกว่า จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัญหาทางการเรียนของเด็กมีสาเหตุหนึ่งมาจากผู้ปกครอง ดังนั้น ผู้ปกครองจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน โดยการจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียน

สุธรรม์ จันทน์หอม (1984) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในส่วนที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนและตัวครูนั้นได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบติดต่อกันจนเกือบจะสมบูรณ์แล้ว แต่องค์ประกอบในส่วนที่เป็นสภาพแวดล้อมภายในบ้านและเกี่ยวกับพ่อแม่เด็กก็มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก นักการศึกษารุ่นใหม่ควรให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบภายในบ้านซึ่งควรได้รับการปรับปรุงเพื่อเป็นการเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กให้สูงขึ้น เพราะในวัยที่เด็กมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วมากนั้นเด็กต้องพัฒนาอยู่ในสภาพแวดล้อมของทางบ้านซึ่งสอดคล้องกับที่ บลูม (Bloom, 1981) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบ้านไว้ว่า “บ้านเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นสภาพแวดล้อมภายในบ้านจึงมีความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กซึ่งผู้ปกครองบางคนก็ให้การสนับสนุนและดูแลเอาใจใส่

เด็กเป็นอย่างดี ในขณะที่ผู้ปกครองบางคนอาจต้องได้รับการช่วยเหลือจากทางโรงเรียนเป็นครั้งคราว”

บ็องอร์ เอียมร็อค (2525) ชีระ ชัยยุทธขรรจรอง (2525) และ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (252) ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียนและเข้าใจนักเรียนเพียงพอ และคอยช่วยเหลือแก่เด็กในทุกโอกาส ไม่ว่าจะเป็นงานที่เด็กได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การบ้าน การให้ความช่วยเหลือ ด้านการเงิน การจัดเวลาว่างให้นักเรียนได้มีเวลาดูหนังสือ หรือหาโอกาสพานักเรียนไปพักผ่อน ทักษะศึกษา ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์การเรียนแก่นักเรียนอย่างครบถ้วน สิ่งดังกล่าวล้วนมีส่วนช่วยให้การศึกษาของนักเรียนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้เมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านและจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการเรียนของนักเรียนครั้งที่ ก่อ สวัสดิคพาณิชย์ (2521) กล่าวไว้ว่า “ผู้ปกครองนั้นเป็นบุคคลซึ่งจะรับผลการเล่าเรียนของเด็กในโรงเรียน ถึงแม้จะไม่มีมารับผิดชอบในกิจการของโรงเรียนเต็มที่ก็ตาม แต่ผลของการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมักจะตกไปอยู่กับผู้ปกครอง เพราะฉะนั้นผู้ปกครองจึงเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้าย”

จากงานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัทรี วรจรัสรังสี และ ชอนกลั่น วิรัตน์โยสินทร์ ได้พบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีเพียงบางด้านเท่านั้นที่สอดคล้องกัน ผู้ปกครองมีการรับรู้ที่ตนเองได้ให้การส่งเสริมการเรียนรู้กับนักเรียนนั้นอยู่ในระดับที่สูงมากในบางด้าน แต่นักเรียนกลับมีการรับรู้เพียงระดับปานกลางหรือในระดับต่ำกว่าเท่านั้น ทำให้น่าสนใจว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนั้น ผู้ปกครองได้ใช้วิธีการเช่นใด และในช่วงใด จึงทำให้นักเรียนได้รับรู้ถึงวิธีการนั้นได้น้อย และผู้ปกครองจะต้องกระทำการเช่นใด ในช่วงเวลาใดนักเรียนถึงจะได้รับรู้ถึงการกระทำนั้นอย่างเต็มที่ และก่อให้เกิดประโยชน์กับนักเรียนในด้านการเรียนเป็นอย่างมาก ในขณะที่เดียวกันผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่มีความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือ และให้การส่งเสริมในด้านการเรียนกับนักเรียน แต่ไม่ทราบถึงแนวทางที่จะปฏิบัติ รวมทั้งไม่ทราบถึงวิธีการที่เหมาะสมที่กระทำแล้วเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างเต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองควรจะทำเพื่อเป็นการส่งเสริม

การเรียนให้กับนักเรียน และเป็นวิธีการที่กระทำแล้วนักเรียนได้รับรู้และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ในเรื่องของการส่งเสริมการเรียน ผู้วิจัยได้เลือกที่จะศึกษากลุ่มผู้ปกครอง และนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นตัวอย่างประชากรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ด้วยเหตุผลที่ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการอ่าน การเขียน และการให้สัมภาษณ์มากกว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ซึ่ง การอ่าน และการเขียนยังไม่คล่องนัก ส่วนตัวอย่างประชากรระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นระดับชั้นสุดท้ายของระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย นักเรียนระดับชั้นประถมจะมีอายุตั้งแต่ 5 1/2 ปี ถึง 11 1/2 ซึ่งเด็กในวัยนี้มีความรับผิดชอบต่อตนเองไม่มากนัก ผู้ปกครองจึงมีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนและเนื่องจากนักเรียนที่ได้รับคัดเลือกเข้ามาเรียนในโรงเรียนสาธิตนั้น มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้การส่งเสริมทางการเรียนของผู้ปกครองแตกต่างกันไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในปกครองของตน และเพื่อเป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครองในอันที่จะร่วมมือกับครู เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทางคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้น อยู่ในระดับสูง จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด (ระดับชั้นละ 7 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนห้องเรียนละ 36 - 38 คน มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง จำนวน 12 คนต่อห้องเรียน) รวมทั้งสองระดับชั้น 168 คน

1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1.1 จำนวน 168 คน

1.3 อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 21 ท่าน (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาจารย์ประจำชั้น จำนวนห้องละ 2 ท่าน)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทางคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

2.1 อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 10 ท่าน

2.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวทางการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 8 ท่าน

2.3 อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน

2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลางและต่ำแตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ 36 - 38 คน (จำนวน 1 ห้องเรียน) รวม 76 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบแนวทาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบแนวทาง ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ 76 - 78 คน (จำนวนระดับชั้นละ 2 ห้องเรียน) รวม 156 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในข้อ 2.4)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 2 ชุดคือ

1. แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง
2. แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

ขอบเขตของการวิจัย

1. แนวทางที่นำเสนอในการวิจัยนี้เป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าด้วยการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เท่านั้น
2. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยพัฒนามาจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัชรีย์ วรจรัสรังสี และ ชอนกลีน วิรัตน์โยสินทร์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลา ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 อาจารย์ผู้สอนในระดับชั้น ป.1 - ป.6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการปฏิบัติของผู้ปกครองในการจัดสภาพการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การกระตุ้น ชักจูงหรือแนะแนวทางเพื่อให้นักเรียนสนใจที่จะทบทวนบทเรียน และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากการเรียนในโรงเรียนตามกรอบทฤษฎี กระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลา

1. ความกดดัน หมายถึง ความบีบคั้นเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียน เช่น การเคี่ยวเข็ญให้นักเรียนเรียนจนสุดความสามารถ สอบได้คะแนนสูงเป็นที่หนึ่งของห้อง บีบบังคับเรื่องบ้าน หรือความหวังว่านักเรียนจะต้องดีขึ้นกว่าเดิม เป็นการเข้มงวดเกินไป ทำให้เกิดความตึงเครียดและขัดแย้ง ส่งผลให้นักเรียนด้อยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา หมายถึง การส่งเสริมในด้านกำลังใจที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียนในเรื่องการเรียนรู้ เช่น การให้ความสนใจ การดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งการให้คำแนะนำเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ความช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริมของผู้ปกครองให้นักเรียนสำเร็จประโยชน์ในเรื่องการเรียน เช่น การที่ผู้ปกครองช่วยอธิบายเนื้อหาบทเรียน ช่วยตรวจแบบฝึกหัด การบ้าน ช่วยทบทวนเนื้อหาบทเรียนก่อนสอบ ช่วยทำรายงาน รวมทั้งช่วยหาครูมาสอนพิเศษให้นักเรียน

4. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา หมายถึง การส่งเสริมเกื้อหนุนของผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนมีสติปัญญาดีกว่าเดิม เช่น การสนับสนุนให้นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยส่งเสริมให้รักการอ่าน การเลือกซื้อหนังสือที่มีประโยชน์ให้นักเรียน กระตุ้นเตือนให้นักเรียนเข้าไปหาความรู้ในห้องสมุด รวมทั้งการสนับสนุนให้นักเรียนได้ดูรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

5. การแบ่งเวลา หมายถึง การจัดการเวลาซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนในเวลาเรื่องการเรียน เช่น การกำหนดเวลาให้นักเรียนทำการบ้าน อ่านหนังสือ

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน หมายถึง คู่มือซึ่งประกอบด้วยหลักการ วิธีการข้อควรปฏิบัติสำหรับผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา การแบ่งเวลาได้ถูกต้อง การให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งการลดความกดดันเพื่อให้นักเรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติ หรือบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดู อุปการะ ดูแลการศึกษาและอยู่บ้านเดียวกับนักเรียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 และ 2540 ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การสร้างแนวทาง

สร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียน รวมทั้งจากแบบสอบถามที่ใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง 5 ด้าน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาผลงานวิจัยและวิเคราะห์แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองและนักเรียนในเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง 5 ด้าน จากงานวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบบทบาทของ

ผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัชรวิมล วรจรัสรังสี และ ช่อนกลั่น วิรัตน์โยสินทร์

1.2 ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตลอดจนสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนในระดับประถมศึกษา

1.3 สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสนอความคิดเห็นเพื่อสร้างแนวทาง ได้แก่ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้นอยู่ในระดับสูง จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 336 คน อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 21 คน

1.4 นำผลจากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นมาสร้างเป็นแนวทาง

1.5 นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนในระดับประถมศึกษาจำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะในเรื่อง เนื้อหา ภาษาและการสื่อความหมาย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

อาจารย์ที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 ท่าน และอาจารย์ที่สอนในคณะครุศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน

2. การประเมินแนวทางโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง

นำแนวทางที่สร้างขึ้นไปให้กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้ประเมินแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย

- อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 8 ท่าน

- อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวทางการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 10 ท่าน

- อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทและมีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ท่าน

- ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกันไป จำนวน 76 คน ซึ่งผู้ปกครอง

ของนักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้เป็น Focused Group เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง โดยกลุ่มตัวอย่างนี้จะได้รับการชี้แจงการนำแนวทางที่จัดพิมพ์เป็นคู่มือเพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเวลาประมาณ 2 เดือน แล้วกลับมาให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยเพื่อปรับปรุง แก้ไข แนวทางดังกล่าวให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติจริง

3. การปรับปรุงแนวทาง

นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2 มาปรับปรุงแนวทาง

4. การตรวจสอบแนวทาง

นำแนวทางให้ผู้ใช้นำแนวทาง คือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 156 คน ตรวจสอบความเหมาะสมแล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงให้เป็นแนวทางที่สมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสนำแนวทางไปใช้และมีบทบาทในการปรับปรุงวิธีการและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เพื่อเป็นประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านและโรงเรียนเพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะศึกษาเกี่ยวกับแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายวิชาเฉพาะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. องค์ประกอบทางครอบครัวที่มีผลต่อการศึกษาของนักเรียน
2. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
3. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามแนวของหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521

4. สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบทางครอบครัวที่มีผลต่อการศึกษาของนักเรียน

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันสังคมพื้นฐานของสังคมทุกสังคม และถึงแม้จะเป็นระบบสังคมที่เล็กที่สุด แต่ก็มีอิทธิพลต่อสังคมมากที่สุด เพราะเป็นสถาบันที่ผูกพันกับสมาชิกทุกคนตลอดชีวิต ตลอดจนเป็นครูคนแรกของเด็ก (ชนิดา รัชท์พลเมือง, 2531) เป็นตัวแทนของสังคมที่ให้การศึกษานับตั้งแต่เด็ก ได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้อยู่ในสังคมและรับบทบาทของตนในการมีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในครอบครัวว่าพฤติกรรมใดสมควรและไม่สมควรทำ (ประสาท หลักศิลา, 2528) นอกจากนี้ยังมีหน้าที่จะต้องให้การอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น ปลูกฝังนิสัยที่ดีงาม ตลอดจนให้การศึกษาเล่าเรียนแก่สมาชิกในครอบครัวตามสมควรแก่อัธยาศัย (ยนต์ ชุ่มจิต, 2528) ดังนั้น สถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันแห่งแรกและสำคัญที่สุด ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวย่อมมีอยู่อย่างใกล้ชิดในฐานะของพ่อแม่และลูก พ่อแม่มีความสำคัญต่อการอบรมสั่งสอนเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า เพราะเป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดที่สุด ถ้าพ่อแม่จัดสิ่งแวดล้อมที่ดีให้เด็กก็จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้า (ขบวน พลตรี, 2530) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ บุญเยี่ยม ประกอบแสง (2528) ที่ได้กล่าวไว้ว่า พ่อแม่มีบทบาทด้วยกันในการสร้างเสริม การเริ่มต้นชีวิตที่ดีให้แก่ลูก เด็กที่ได้รับความรักและความอบอุ่นจากทั้งพ่อและแม่

ตั้งแต่เริ่มลืมตาดูโลก และได้รับการฝึกอบรมอย่างถูกต้อง เด็กนั้นก็จะสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมรับรู้และตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่น ทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี พ่อแม่ที่สามารถสร้างความความสุขในชีวิตครอบครัวได้จะสามารถให้เด็กได้มีบ้านที่ผาสุกอยู่ ซึ่งเป็น การให้ที่มีคุณค่ายิ่งกว่าทรัพย์สิน เงินทอง และมรดกอื่นใดทั้งสิ้น

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กนั้น สถาบันการศึกษาจะรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว ย่อมไม่เพียงพอ เพราะมีสถาบันสังคมอื่นที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนรวมอยู่ด้วย โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีผลต่อพัฒนาการของนักเรียนมากที่สุด สถาบันครอบครัวประกอบด้วย บิดา มารดา ผู้ปกครองของเด็ก ญาติพี่น้องของเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด เพราะเป็นผู้ให้การอบรม เลี้ยงดู และสร้าง ความอบอุ่นแก่เด็กเมื่อเด็กเติบโตขึ้นก็เตรียมเด็กให้มีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษารอบม ในระบบโรงเรียนต่อไป ครอบครัวจึงเป็นสถาบันทางสังคมหน่วยแรกที่ทำให้เด็กได้เรียนรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ (อาภา ภมรบุตร, 2529) และเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จทางการศึกษาของเด็ก (รัตนา ตุงคสวัสดิ์, 2528)

อิทธิพลของครอบครัวมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรม ทักษะคิดและความพร้อมทาง ด้านจิตใจของเด็กอย่างมาก หากเด็กจะเรียนได้ดีและมีพฤติกรรมเป็นที่ยอมรับในสังคม โรงเรียนจะต้องอาศัยครอบครัวเป็นแหล่งสำคัญในการที่จะช่วยให้การเรียนการสอนได้ผลตาม ต้องการ และช่วยให้เด็กเป็นที่ยอมรับของเพื่อน และสังคมโรงเรียน (ชนิดา รักษ์พลเมือง, 2531) เพราะในวันหนึ่ง ๆ เด็กมีเวลาอยู่ที่บ้านมากกว่าที่โรงเรียน และตลอดเวลาที่เด็กอยู่ที่บ้านบิดา มารดาจะเป็นผู้คอยดูแล และสนใจในการศึกษาของเด็ก ตลอดจนช่วยส่งเสริมการเรียนของเด็กให้ ดีขึ้น และการดูแลส่งเสริมเด็กให้ประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้มากน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางครอบครัว ซึ่งได้แก่

1. ความมั่นคงทางครอบครัว
2. ความเอาใจใส่ของครอบครัว
3. ภูมิหลังทางสังคมของครอบครัว
4. สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1. **ความมั่นคงทางครอบครัว** ครอบครัวที่มีความมั่นคงไม่ว่าจะมีบิดามารดาหรือ มีบิดา หรือมารดาคนใดคนหนึ่งมีผลต่อการเรียนของเด็ก จากการวิจัยของ บรูค โควเวอร์ และ อิริคสัน (Brookover and Erickson, 1975 อ้างถึงใน ประทีป สยามชัย, 2526) พบว่า การที่

มีบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งหรือมีทั้งบิดามารดามีผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาที่โรงเรียนสูง ทั้งนี้เมื่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ และชนิดของหลักสูตรที่โรงเรียนถูกควบคุมไว้ นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กที่มีบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งมีผลต่อเด็กทางด้านต่าง ๆ เช่น การเป็นโรคจิต ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน เป็นเด็กเกเร และออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา ส่วนครอบครัวที่มีบิดาและมารดา มีโอกาสช่วยเหลือร่วมมือ อบรมสั่งสอนเด็กทั้งทางด้านวิชาการและสังคมได้ดีกว่าบิดาหรือมารดาคนเดียว ผู้ใหญ่คนเดียวเลี้ยงดูเด็กย่อมยากกว่าสองคนช่วยกัน

ครอบครัวที่มีทั้งบิดาและมารดา แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเลี้ยงดูเด็กจะมีผลกระทบถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่โรงเรียนได้ เพราะการที่นักเรียนได้รับความกระทบกระเทือนทางด้านอารมณ์และสังคม ย่อมทำให้ผลการเรียนการสอนล้มเหลว สิ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัวมีผลกระทบมาถึงโรงเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. ความเอาใจใส่ของครอบครัว จากรายงานวิจัยของ บรูคโคเวอร์ และ อิริคสัน (Brookover and Erickson, 1975 อ้างถึงใน ประทีป สยามชัย, 2526) แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของบุตร มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการส่งบุตรไปโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ตัวอย่างเช่น ประมาณสองในสาม (ร้อยละ 65) ของผู้ปกครองที่สนใจในการเรียนของบุตรของตน จะส่งเด็กไปเรียนที่โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สำหรับผู้ปกครองที่มีความสนใจน้อยกับการเรียนของบุตรของตน (ร้อยละ 39) ส่งเด็กไปโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และในทางตรงกันข้ามส่วนใหญ่ของผู้ปกครองที่ไม่เอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตรของตน (ร้อยละ 61) ส่งเด็กของตนไปเรียนที่โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนผู้ปกครองที่สนใจกับการเรียนของบุตรของตนสูงเพียงร้อยละ 35 ส่งเด็กไปโรงเรียน ที่โรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้ปกครองที่มีความใส่ใจกับการเรียนของเด็ก ส่งเด็กไปโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ในปัจจุบันการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนนั้น ยังทำกันค่อนข้างผิวเผิน สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ การรายงานพฤติกรรมของเด็กในสมุดรายงาน ครูประจำชั้นมักรายงานมาในลักษณะกว้าง ๆ ซึ่งไม่แน่ชัดว่าพฤติกรรมนั้นมีผลต่อการเรียนของนักเรียนหรือไม่ และในเวลาเดียวกันผู้ปกครองก็ไม่บอกรายละเอียดมากนักในสมุดรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็ก ผู้ปกครองนั้นสามารถช่วยเด็กได้ทางด้านวิชาการ ซึ่งเป็นการช่วยโรงเรียนในทางอ้อม สถาบันครอบครัวและสถาบันโรงเรียนไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้ การที่สถาบันหนึ่งเปลี่ยนแปลง แต่อีกสถาบันหนึ่งไม่เปลี่ยนแปลงย่อมไม่เกิดผล จึงควรมีการจัดระบบให้ทั้งสองสถาบันนี้ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้ โดยโรงเรียนอาจจะให้ข้อมูลแก่ครอบครัวเกี่ยวกับประสบการณ์

ต่าง ๆ ที่โรงเรียนประสงค์จะให้แก่เด็ก แล้วทางครอบครัวก็ช่วยเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนและทางด้านพฤติกรรมตามที่โรงเรียนประสงค์ โรงเรียนควรจะติดต่อกับผู้ปกครอง โดยบอกความคาดหวัง และการประเมินผลเด็กในแง่ดี พร้อมทั้งแนะนำวิธีการที่จะให้ผู้ปกครองช่วยเหลือเด็กตามไปด้วย การติดต่อกับผู้ปกครองนี้ควรตั้งอยู่บนรากฐานของความเคารพเชื่อถือนซึ่งกันและกัน

3. **ภูมิหลังทางสังคมของครอบครัว** สภาพทางสังคมของครอบครัวและเพื่อนบ้านใกล้เคียงของนักเรียนมีผลต่อบรรยากาศของโรงเรียน และผลการเรียนของนักเรียน โรงเรียนนั้นผูกพันอยู่กับสภาพทางสังคมอย่างแน่นแฟ้น โรงเรียนจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคมของนักเรียน และในทำนองเดียวกัน ภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับโรงเรียน โรงเรียนที่มีบรรยากาศทางการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ลักษณะภูมิหลังทางสังคมของนักเรียนส่วนมากเป็นดังนี้ คือ (ประทีป สยามชัย, 2526)

1. มาจากครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูงมากกว่า มาจากสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ
2. มีบิดามารดาอยู่บ้านเดียวกันมากกว่า มีบิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่ง หรือ ไม่มีบิดามารดาเลย
3. เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมากกว่าจะเป็นเป็นชนกลุ่มน้อย เนื่องจากภูมิหลังทางครอบครัวต่างกัน ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนต่างกันไปเอง นักเรียนที่ยากจนและเรียนช้าชั้นมักจะถูกปรักปรำถึงสภาพครอบครัว ตลอดจนกระทั่งพันธุกรรมไม่ดี ซึ่งการเรียนช้านี้ น่าจะเป็นผลมาจากความแตกต่างกันในการใช้ภาษา และวิธีการคิดมากกว่า และโรงเรียนจะสามารถช่วยแก้ปัญหานี้ได้

4. **สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว** ในปัจจุบันปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในการดำรงชีพ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องออกไปทำมาหากินเพื่อเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นเหตุให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาสนใจหรือเอาใจใส่กับบุตรหลานของตนได้เต็มที่ ส่วนใหญ่จะให้บุตรหลานอยู่กับพี่เลี้ยงหรืออยู่กับตามลำพัง บิดามารดาไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนมากนัก ดังนั้นโอกาสที่เด็กจะประพฤติตนเลื่อมเสีย คบเพื่อนฝูง เกเร เสพยาเสพติด หรือก่อความไม่สงบในสังคม เช่น ลักขโมย จี้ปล้น จนถึงก่อคดีอาชญากรรมต่าง ๆ ขึ้น

สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการศึกษาของเด็กอยู่ไม่น้อย เด็กที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางด้านการศึกษา บิดามารดามักจะส่งเสริมให้เรียนสูง ๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่ดีในภายหน้า และในขณะที่กำลังเรียนอยู่

ก็จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน เงินค่าใช้จ่าย เสื้อผ้า อาหาร ของใช้ที่จำเป็น หรือไม่จำเป็นต่าง ๆ เด็กเหล่านี้จะมีอย่างพร้อมมูล ถ้ามองในด้านตรงข้ามบ้าง เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนโอกาสที่จะเข้าเรียนมีน้อย เพราะบิดามารดาไม่มีทุนหรือนำได้เรียนแล้วก็ยังประสบปัญหาความขาดแคลนต่าง ๆ อีก เช่น อาหารการกินไม่สมบูรณ์ เสื้อผ้ามีจำนวนจำกัด ขาดอุปกรณ์การเรียน ไม่มีเงินทองใช้จ่ายอย่างเพียงพอ เด็กบางคนต้องขาดเรียนบ่อย ๆ เพื่อช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ หรือบางรายยังเรียนไม่จบก็ต้องออกกลางคัน เป็นต้น

เพรสคอตท์ (Prescott, 1961) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเรื่องเด็กของมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ได้ทำการศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวจัดว่าเป็นหนึ่งในองค์ประกอบทั้งหลายที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กด้วยกันทั้งสิ้น และการศึกษาเรื่องนี้ การริสัน และคณะ (Garison and Others, 1964) ก็ได้ยืนยันโดยศึกษาว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาเป็นองค์ประกอบให้เด็กเรียนได้ดีหรือเรียนไม่ดี ก็พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจและสังคมค่อยย่อมนจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยในการเรียนรู้ ทำให้ผลการเรียนไม่ดีซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ ครอยซ์ และ บราวน์ (Deutsch and Brown, 1964) ที่ว่าการเป็นสมาชิกของครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำเป็นเครื่องชี้ถึงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสติปัญญาที่ต่ำเหมือนกัน

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมในด้านการเรียนของนักเรียน

เมื่อนักเรียนเข้าโรงเรียนแล้วพ่อแม่ควรพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยการเป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และทำความเข้าใจกับบทเรียนต่าง ๆ แต่ก็มีใช้ว่าทำการบ้านให้ เพียงแต่แสดงความสนใจในบทเรียนที่นักเรียนกำลังเรียน และให้กำลังใจสนับสนุน จัดสิ่งแวดล้อมในบ้านให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ฝึกนิสัยให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนรู้ ด้วยการสอนให้ท่องสูตรคูณบ้าง หัดบวกลบเลขง่าย ๆ บ้าง ช่วยทบทวนบทเรียนให้บ้าง และเมื่อใดที่มีโอกาสผู้ปกครองจะต้องช่วยกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักฝึกสติปัญญา เช่น ช่วยเสริมทักษะทางเลขคณิตด้วยการฝึกหัดให้คิดเงินทอนเวลาไปซื้อของ หรือนับเงินในกระปุกออมสินด้วยตนเอง ช่วยเสริมทักษะในการเขียน ด้วยการให้เขียนจดหมายสั้น ๆ ถึงญาติ หรือเพื่อน นอกจากนี้ผู้ปกครองจะต้องติดตามความก้าวหน้าทางสติปัญญาของนักเรียนอย่างใกล้ชิด คอยได้ถามเรื่องการเรียนในโรงเรียน ถ้ามีโอกาสเสริมได้ ก็ควรช่วยเสริม เมื่อใดที่นักเรียนมีโอกาสช่วยตัวเองได้ก็ควรให้เข้าช่วยตนเอง (ศักดิ์ ปรารักษ์ประทานพร, 2522)

อาทร รัตนคำณวม (2522) ได้ถอดความจากบทความเรื่อง “You can help your children learn” ของ Moya Pine (1979) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ผู้ปกครองจะช่วยเหลือการเรียนรู้ของลูกหลานได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถ เวลา ความสนใจ และพอใจของผู้ปกครอง ซึ่งอาจปฏิบัติตามคำแนะนำง่าย ๆ ได้ดังนี้คือ

1. จัดเวลาและสถานที่สำหรับการบ้าน หรือการเรียนที่บ้าน ตลอดจนช่วยตรวจดูเมื่อเด็กทำการบ้าน
2. ช่วยสอนเรื่องที่เป็นปฏิบัติการพื้นฐาน เช่น การท่องสูตรคูณ ท่องคำศัพท์ เป็นต้น
3. ติดตามการปฏิบัติงานของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. กระตุ้นเตือนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อยู่เสมอ

เวลช์ (Welsh, 1989) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ผู้ปกครองจะช่วยให้ลูกเรียนได้ดีขึ้นไว้ 8 ประการ ดังนี้คือ

1. ไปพบครูแล้วฝากลูกให้ได้เรียนกับครูที่ดี ซึ่งทำได้โดยสอบถามจากผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นก่อนแล้ว เพราะครูที่ดีจะมีความรับผิดชอบและสอนเก่ง
2. หาโอกาสไปพบครูเพื่อแนะนำลูกให้ครูรู้จัก เพราะถ้าลูกเกิดมีปัญหาทางการเรียนขึ้นก็จะได้ติดต่อทำความเข้าใจและร่วมมือกันแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้ง
3. พ่อแม่ต้องยอมรับความจริง ไม่เข้าข้างลูก ในกรณีที่ลูกถูกทำโทษ หรือสอบได้คะแนนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เพื่อมิให้ครูมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อลูกของท่าน
4. โทรศัพท์ถึงครูหรือเขียนจดหมายชมเชย พร้อมทั้งแจ้งความก้าวหน้าของเด็กให้ครูทราบ จะทำให้ครูมีขวัญและกำลังใจดีขึ้น ซึ่งผลดีก็จะสะท้อนไปถึงเด็กด้วย
5. ทำความรู้จักกับผู้ปกครองคนอื่น ๆ เพื่อเป็นการหาข้อมูลว่าลูกของท่านได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับเพื่อน ๆ ในชั้นหรือไม่
6. หาซื้อหนังสือแนะนำมาอ่านบ้าง เพราะจริง ๆ แล้วมีนักเรียนน้อยมากที่จะไปพบครูแนะนำ ดังนั้น พ่อแม่จึงควรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแนะนำบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับที่ ประหยัด ทองมาก (2524) ได้กล่าวถึงความสำคัญในเรื่องนี้ว่า ผู้ปกครองควรช่วยเป็นทั้งครูและผู้แนะนำ เพราะถึงแม้ว่านักเรียนจะเข้าโรงเรียนแล้ว ก็ยังคงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่บ้าน ผู้ปกครองจึงมีโอกาสดูเห็นพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนได้มากกว่าครู ครูจะไม่สามารถรู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ดีพอ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ดังนั้น ครูและผู้ปกครองจึงควรร่วมมือกัน เพื่อจัดบริการแนะนำที่ถูกต้องและเหมาะสมให้แก่เด็กเรียน

7. ให้ความเอาใจใส่ลูกอยู่เสมอ เพราะมีพ่อแม่จำนวนไม่น้อยที่มอบลูกของตนให้เป็นภาระของทางโรงเรียนและส่งลูกไปเรียนพิเศษมากกว่าที่จะกดดันด้วยตนเอง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ปกครองพวกนี้มักจะอ่านหนังสือน้อย แต่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ดังนั้น การที่จะทำให้การเรียนของเด็กดีขึ้น จึงไม่ควรให้มีโทรทัศน์อยู่ในห้องของเด็กเป็นอันขาด

8. แสดงความชื่นชมกับความสำเร็จของลูกในทุก ๆ ด้าน เพราะพ่อแม่และครูมักจะให้ความสำคัญเฉพาะการเรียนของเด็กเท่านั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วเป็นไปไม่ได้ที่เด็กจะเก่งเหมือนกันไปหมดทุกคน ดังนั้น การช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์จากความสำเร็จบางอย่างก็จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับเด็กได้มาก

อานาจ ศรีรัตนบัลล์ (2531) ได้กล่าวถึงการเลี้ยงลูกให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้ปกครองมีส่วนในการเลี้ยงดูอย่างไร โดยเขียนเล่าจากประสบการณ์ พอสรุปได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาในการเลือกแผนการเรียน ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำโดยให้นักเรียนเป็นคนตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ปกครองก็ต้องศึกษาความสามารถ ความถนัดของนักเรียน เมื่อนักเรียนเลือกแผนการเรียนแล้ว ผู้ปกครองก็ควรให้การสนับสนุนในการเรียนของเขาด้วย

2. ควรให้แนวทางในการแบ่งเวลาเรียน และร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียน การแบ่งเวลาเรียน เป็นเรื่องที่ต้องฝึกมาตั้งแต่เด็ก ให้เข้าใจว่าการเรียนที่แท้จริงนั้นอยู่ที่การตั้งใจเรียนตั้งแต่ในห้องเรียน สำหรับที่บ้านก็ควรฝึกให้นักเรียนทำการบ้าน และดูหนังสือเป็นเวลาอย่างสม่ำเสมอทุกวัน

3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษในวิชาที่น่าสนใจ เช่น คณิตฯ กีฬา ภาษาต่างประเทศ

4. การให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือ หาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งอาจจะอธิบายกันด้วยเหตุผลหรือด้วยปัญญา การให้ความช่วยเหลือ อาจจะเป็นการช่วยอธิบายการบ้านหรือรายงานที่ทำ

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528) ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน ไว้ดังนี้

1. ควรมีความเข้าใจและให้ความสนใจในโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนอยู่
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. ยอมรับในความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของนักเรียน

4. สนับสนุนให้นักเรียนรู้จักใช้บริการแนะแนวของทางโรงเรียนที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนทุกคน
5. ส่งเสริมสนับสนุนการใช้ระเบียบวินัยต่าง ๆ อันเข้มงวดของครูบ้าง
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูทุกคนในโรงเรียน
7. ควรให้การอุปถัมภ์อย่างเพียงพอในการเล่าเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรพยายามจัดบรรยากาศภายในบ้านให้นักเรียนมีความรู้สึกระตือรือร้นที่จะเรียน เช่น จัดห้องพิเศษสำหรับคูหนังสือ มีโต๊ะเขียนหนังสือและอุปกรณ์การเรียนครบครัน ถ้าหากสามารถทำได้ก็ควรจัดทำตารางเวลาเรียนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีเวลาพักผ่อนบ้างตามสมควร จัดสถานที่คูหนังสือให้มีความเงียบสงบ แนะนำให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของวิชาต่าง ๆ ที่เรียน ถ้าหากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในวิชานั้น ๆ ก็ควรพยายามตอบคำถามหรือให้คำอธิบายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนสงสัย หรืออาจจะช่วยให้นักเรียนอยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปในห้องสมุด หรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่
8. ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมตามหลักสูตร และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเท่าที่จะสามารถทำได้
9. แนะนำวิธีการคบเพื่อนที่ดีและควรห้ามปรามนักเรียนมิให้เข้าไปมั่วสุมกับกลุ่มเด็กที่สร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
10. สนับสนุนให้นักเรียนศึกษาเล่าเรียนอยู่ในโรงเรียนจนกว่าจะจบการศึกษา ตามควรแก่อัธยาศัยของนักเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจภายในครอบครัว

พรพรรณ พิพิททกุลชัยพล (2528) กล่าวถึงการปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กไว้ดังนี้

1. ผู้ปกครองต้องช่วยกันรับผิดชอบในการให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักเรียนร่วมกับทางโรงเรียน ซึ่งทำได้โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการบ้าน หรือทำการเพาะปลูกที่บ้าน ทั้งนี้ทางบ้านต้องเอาใจใส่ช่วยแนะแนว และคอยกระตุ้นนักเรียนด้วยเพื่อจะได้ทราบแนวการสอนของครูและความสามารถในการเรียนของนักเรียน
2. สนับสนุนการปฏิบัติที่นักเรียนได้รับการศึกษาจากโรงเรียน เช่น ฝึกการพูดจาให้สุภาพเรียบร้อย รู้จักการต้อนรับผู้ใหญ่ที่มาเยี่ยมบ้าน ฝึกให้บริการครอบครัวในการรับประทานอาหาร เป็นต้น
3. สนับสนุนและร่วมมือกับทางโรงเรียนในการฝึกและเอาใจใส่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน และให้นักเรียนได้ออกกำลังกายตามสมควร

ธีระ ชัยยุทธธรรม (2527) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ไว้ดังนี้ คือ พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องให้ความรัก ความเอาใจใส่ สนใจในการเรียน ให้ความเข้าใจในตัวนักเรียน มีการแบ่งเวลาในการดูโทรทัศน์ และเลือกรายการที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นอกจากนี้ก็ควรหาโอกาสพานักเรียนไปเที่ยวพักผ่อนให้ได้พบเห็นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และจัดหาหนังสือที่ดีมีประโยชน์เหมาะสมกับวัยของนักเรียนให้อ่านเป็นการเสริมความรู้ ส่วนพยอม อิงคตานุวัฒน์ (2530) ได้กล่าวถึง หน้าที่ของพ่อแม่ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในวัย 6 - 12 ปี เป็นระยะที่พ่อแม่ควรสร้างนิสัยในการรับผิดชอบให้กับลูก เช่น ชักจูงให้ลูกอดสิ่งที่ได้เรียนที่โรงเรียนในแต่ละวัน เพื่อถือโอกาสตรวจดูความก้าวหน้าในการเรียน ช่วยเหลือการทำงานบ้าน คอยตรวจดูสมุดทำงาน เด็กจะรู้สึกกระฉับกระเฉงเมื่อมีคนสนใจในตัวเขา ช่วยจัดตารางสอนหรือมีกิจกรรมให้เด็กทำเพื่อผ่อนคลายจากการเรียน เมื่อใดที่ลูกชวนพ่อแม่ให้มาดูสมุดทำงาน หรือมาช่วยทำการบ้านก่อน ตลอดจนเห็นลูกจัดตารางสอนเตรียมสำหรับการเรียนในวันต่อไป และวางกระเป๋าไว้เรียบร้อยพร้อมที่จะหิ้วไปโรงเรียนในตอนเช้าโดยไม่ต้องบอก แสดงว่าพ่อแม่ได้ปลูกฝังนิสัยในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนให้ลูกได้สำเร็จแล้ว

แคมป์เบลล์ (Campbell, 1992) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของผู้ปกครองที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนว่ามี 5 มาตรฐาน คือ

1. ความกดดัน (Pressure) ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดเกินไป ทำให้บรรยากาศภายในบ้านมีความตึงเครียดและขัดแย้งกัน เด็กจะเกิดความกดดัน ส่งผลให้เด็กค่อยๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา (Psychological Support) ผู้ปกครองควรให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน แสดงความสนใจในบทเรียนที่กำลังเรียน ชมเชยเมื่อนักเรียนทำคะแนนได้ดี
3. ความช่วยเหลือ (Help) ผู้ปกครองควรช่วยเหลือการเรียนรู้ของลูก เช่น ช่วยตรวจดูการบ้าน ตรวจดูสมุดงาน ช่วยอธิบายในเรื่องต่าง ๆ ที่นักเรียนสงสัย เป็นต้น
4. การกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญา (Press for Intellectual Development) ผู้ปกครองควรกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาโดยฝึกนิสัยให้นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนรู้ด้วยการสอนให้ท่องสูตรคูณบ้าง ช่วยเสริมทักษะทางภาษาไทย ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน
5. การแบ่งเวลา (Monitoring Time Management) ผู้ปกครองควรมีบทบาทเรื่อง การแบ่งเวลาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การแบ่งเวลาในการดูโทรทัศน์ เลือกรายการที่เหมาะสมให้กับ

นักเรียน จัดทำตารางเรียนให้เหมาะสม โดยให้มีเวลาพักผ่อนสมองบ้าง หรือให้แนวทางในการแบ่งเวลาเรียนให้กับนักเรียน

การส่งเสริมของผู้ปกครองในด้านการเรียนของนักเรียน มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปกครองจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวทางการส่งเสริมของผู้ปกครองนักเรียนในการเรียนตามแนวหลักสูตร พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้อย่างสอดคล้องกับแนวทางที่หลักสูตรกำหนดไว้

การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองตามแนวของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533)

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาก่อนขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตน ในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพการอ่านออกเสียงได้และคิดคำนวณได้
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคม
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและครอบครัว
4. สามารถวิเคราะห์สาเหตุและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้อย่างมีเหตุผลด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
6. มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ
7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน ตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมในชุมชนรอบ ๆ บ้าน

ในการที่จะให้ผู้เรียนบรรลุความมุ่งหมาย มีคุณลักษณะดังกล่าวมาแล้วนั้น
หลักสูตรได้กำหนดโครงสร้างของเนื้อหาวิชาเป็น 5 กลุ่มประสบการณ์ดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วย ภาษาไทยและ
คณิตศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ไขปัญหาของ
ชีวิตและสังคม โดยเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อการดำรงอยู่และการดำเนินชีวิต
ที่ดี

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างเสริม
นิสัย ค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการ
ทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ว่าด้วยกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่ง
จัดให้มีเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โดยโรงเรียนอาจเลือกจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้าง
ความรู้และทักษะในกลุ่มประสบการณ์ทั้ง 4 กลุ่มดังกล่าวมาแล้ว หรือกิจกรรมอื่น ๆ ตามความ
สนใจของผู้เรียน เช่น ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เป็นต้น

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะ

กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยกลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่ม
ทักษะคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มุ่งให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนสำหรับใช้เป็นเครื่องมือ
ในการดำรงชีวิต ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสาร การคิดคำนวณ การคิดหาเหตุผลและการคิดสร้าง
สรรค์ ตลอดจนการนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้กลุ่มประสบการณ์
อื่น ๆ และแสวงหาความรู้ตามที่ต้องการ

กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์

หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยพื้นฐานทางจำนวน
พีชคณิต การวัด เรขาคณิตและสถิติ ดังนั้นการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับนี้ จึงเน้นในด้าน
การพัฒนาความคิด ความเข้าใจ ความสามารถในการคิด การคำนวณ สามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้
เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันให้มีคุณภาพ

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้แนะนำถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ไว้ดังนี้

1. สนใจในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชักถามและร่วมเล่นเกมทางคณิตศาสตร์
2. หากติดขัดให้เก็บข้อสงสัยไว้ถามครูที่โรงเรียน
3. ผู้ปกครองควรวางเวลาไปพบครูที่โรงเรียน ถ้าปัญหาของนักเรียนให้ครูฟัง ครูอาจจะช่วยแก้ปัญหาเหล่านั้นได้
4. ให้เวลากับนักเรียนในการทำแบบฝึกหัด และส่งเสริมเด็กด้วยการช่วยหาสิ่งประกอบการเรียน เช่น สมุด คินสอ และหนังสือเรียน
5. ให้นักเรียนมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดทางคณิตศาสตร์

นอกจากนี้ จินดา ทังทอง (2530) ได้ทำการวิจัยเพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครอง ในการสนับสนุนการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้คือ

1. เอาใจใส่ติดตามผลการเรียน ซึ่งทำได้โดยการสอบถามถึงการเรียนคณิตศาสตร์อย่างสม่ำเสมอ ติดตามความสามารถในการเรียนโดยการดูแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำ และช่วยทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องอื่น ๆ ต่อไป
2. ให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ ซึ่งทำได้โดยการช่วยสอนเพิ่มเติม หรืออธิบายเมื่อเด็กไม่เข้าใจ การฝึกทักษะการคิดคำนวณในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ให้เด็กบอกรายการจาก การดูนาฬิกา การคิดราคาสิ่งของ การทอนเงินเมื่อไปซื้อของ การฝึกท่องสูตรคูณ และมาตราเวลา เป็นต้น นอกจากนั้นอาจหาซื้อหนังสือหรือแบบฝึกหัดอื่น ๆ ให้ทำเพิ่มเติมการพาไปชมนิทรรศการทางคณิตศาสตร์ และซื้อของเล่นที่ส่งเสริมการคิดคำนวณได้
3. ปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทางคณิตศาสตร์ ซึ่งทำได้โดยการไปพบครูที่สอนเพื่อทราบปัญหาและขอคำแนะนำทางแก้ไข หรือจัดหาครูสอนพิเศษให้ ถ้าผู้ปกครองไม่มีเวลาสอนด้วยตนเอง
4. ให้การสนับสนุนและส่งเสริมกำลังใจ โดยการให้คำชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อเด็กสอบได้คะแนนดี พุดให้กำลังใจเมื่อเด็กทำผิดพลาด เพื่อการแก้ไขในครั้งต่อไป
5. จัดหาอุปกรณ์การเรียนคณิตศาสตร์ให้อย่างครบครัน คือ สมุด คินสอ แบบฝึกหัด และนอกจากนั้นควรแนะนำให้เด็กใช้อุปกรณ์ที่มีในบ้าน เพื่อช่วยในการคิดคำนวณ เช่น ก้อนหิน เปลือกหอย ฝาน้ำอัดลม หลอดกาแฟ กระดุม นาฬิกา เป็นต้น

6. จัดสภาพแวดล้อม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ซึ่งได้แก่ จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงาน ให้เวลาเด็กทำงานอย่างเพียงพอโดยไม่รบกวน เช่น เรียกใช้งานอื่น ๆ หรือเปิดโทรทัศน์เสียงดัง เป็นต้น

กลุ่มทักษะภาษาไทย

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 6 ประการดังนี้

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร ทั้งการรับรู้และการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้นำมาถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ไว้ดังนี้

1. ช่วยดูแลเอาใจใส่เรื่องความเป็นอยู่ สุขภาพ อนามัยให้นักเรียนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ อย่าให้หิวเป็นน้ำหนัก ระวังความคิดปกติของฟันซึ่งจะทำให้การออกเสียงไม่ชัด นักเรียนสุขภาพไม่ดีจะเรียนได้ไม่ดี
2. ดูแลเรื่องอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนให้พร้อมอย่าให้ขาด ถ้าสุดความสามารถจริง ๆ ก็ควรแจ้งให้ครูทราบ หรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น
3. ดูแลการทำงานของนักเรียนในด้านการเรียนว่าทำการบ้านได้หรือไม่ เรียนทันตามที่ครูสอนหรือไม่ มีอะไรให้ท่านช่วยแนะนำได้บ้าง แต่ไม่ควรทำให้เสียเอง ถ้าผู้ปกครองช่วยนักเรียนไม่ได้ หรือนักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องใดที่ไม่กล้าบอกครู ผู้ปกครองก็ควรบอกให้ครูทราบ งานบางอย่างที่ครูมอบหมายมาให้ให้นักเรียนปฏิบัติ อาจจะเกี่ยวข้องกับผู้ปกครองก็อย่าคิดว่าจะเป็นการเสียเวลาที่จะให้ความร่วมมือให้นักเรียนได้ซักถามหรือการได้พูดคุยกับนักเรียนเป็นการให้ประสบการณ์ทางภาษาแก่นักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาไทยได้ดีและกว้างขวางขึ้น
4. เป็นตัวอย่างที่ดีในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษา ถ้าผู้ปกครองพูดคุยกับนักเรียนด้วยวาจาที่ไพเราะ นักเรียนก็จะพูดจาไพเราะด้วย นักเรียนจะเลียนแบบพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือคนใกล้ชิดทุกอย่าง โดยเฉพาะเรื่องภาษา ถ้าต้องการให้นักเรียนเรียนภาษาไทยและใช้ภาษาไทยได้ดี ผู้ปกครองต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

5. ให้เวลาแก่นักเรียนค้นคว้าความรู้ต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะนักเรียนย่อมต้องการเวลา ต้องการสมาธิที่จะทำงานตามลำพัง ต้องการใช้ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ต้องการเป็นตัวเองในบางโอกาส ผู้ปกครองจึงควรให้โอกาสแก่นักเรียนบ้าง

6. หากหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีประโยชน์ให้ความรู้และประสบการณ์กว้างขวางขึ้น ให้นักเรียนได้อ่าน จะเป็นการฝึกฝนทักษะทางการอ่านของนักเรียนและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านได้ดียิ่ง

7. ถ้าผู้ปกครองสามารถศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยและคู่มือการสอนภาษาไทยแล้วจะช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจและทราบแนวทางที่จะช่วยเหลือแนะนำนักเรียนได้ดีขึ้น

8. ถ้านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย ผู้ปกครองควรปรึกษากับครู เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย เป็นสิ่งซึ่งแสดงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ และเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนไทยด้วยกัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จึงมุ่งสอนให้นักเรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างสัมพันธ์กัน เพื่อให้นักเรียนมีความภูมิใจในความเป็นไทยและสามารถใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ สำหรับการติดต่อสื่อสารและเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2531)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.)

การจัดหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตในระดับประถมศึกษา ได้จัดเป็นมวลประสบการณ์ที่จำเป็น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจและการดำรงชีวิต เข้าใจธรรมชาติที่อยู่แวดล้อมตนเองทั้งทางสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตนเอง ครอบครัวและสิ่งแวดล้อม มีความคิดสติปัญญา ค่านิยมสามารถดำรงชีวิต แก้ปัญหา พัฒนาและปรับปรุงชีวิตของตนเอง ครอบครัวและสิ่งแวดล้อมไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอันชอบธรรม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

หน่วยศึกษานิตเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้แนะนำถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไว้ดังนี้

1. สนใจในการเรียนแต่ละวันของนักเรียน เอาใจใส่ดูแลเมื่อนักเรียนทำการบ้าน ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้ก็ควรช่วยแนะนำ ซึ่งให้เห็นแนวทางว่าควรจะทำอย่างไร แต่มิใช่บอกหรือช่วยทำการบ้านให้นักเรียนเสียเอง

2. ทบทวนสิ่งที่นักเรียนเรียนไปแล้ว และถ้านักเรียนถามเรื่องที่ยังไม่เข้าใจหรือไม่แน่ใจก็ไม่ควรดุ แต่ควรแนะนำให้นักเรียนไปถามครู

3. การเอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การรักษาความสะอาดของร่างกาย เช่น แปรงฟัน อาบน้ำ สระผม ตัดเล็บ ฯลฯ ให้สะอาดเป็นประจำ

3.2 การกินอาหารให้ถูกหลักอนามัย เช่น กินอาหารหลักให้ครบทั้ง 5 หมู่ เลือกซื้อของกินที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ฯลฯ

3.3 การออกกำลังกายและการพักผ่อนให้เพียงพอ เช่น ไม่ควรให้นักเรียนออกกำลังกายมากเกินไป และไม่ควรให้นักเรียนนอนดึกมากเกินไป

3.4 การช่วยเหลือตนเองได้ เช่น อาบน้ำ แต่งตัว ซักเสื้อผ้า ซักถุงเท้า ตัดกระดุม ซ่อมแซมเสื้อผ้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ฯลฯ

4. ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์เป็นประจำ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์

5. ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือประเภทเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ เช่น สารคดีต่าง ๆ หนังสืออ่านประกอบตามเนื้อหาในหลักสูตรเท่าที่จะช่วยได้

6. พบปะสนทนากับครูตามแต่โอกาส

7. ปฏิบัติตนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยเป็นกลุ่มที่ว่าด้วยกิจกรรมที่สร้างนิสัย ค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรม เพื่อนำไปสู่การมีบุคลิกภาพที่ดี กิจกรรมที่จะช่วยสร้างลักษณะนิสัย ได้แก่ กิจกรรม จริยศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และ ผู้บำเพ็ญประโยชน์

จริยศึกษา

บ้านเป็นโรงเรียนแห่งแรกของเด็ก เด็กจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ จากวิธีการเลี้ยงดูของบิดา มารดา ผู้ปกครอง แต่เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน โรงเรียนจะเป็นสถานที่รับช่วยให้การศึกษา

อบรมนักเรียนต่อผู้ปกครองแต่ก็เป็นช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น บทบาทสำคัญยังเป็นผู้ปกครองอยู่ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้แนะนำถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียนจริยศึกษาไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนอ่านหนังสือที่มีคุณธรรมต่าง ๆ และเล่าหรืออ่านนิทาน ส่งเสริมคุณธรรมให้ฟัง
2. สนับสนุนให้นักเรียนมีหนังสือ หรือขอยืมหนังสือจากห้องสมุดที่เกี่ยวกับคุณธรรมมาอ่าน เพื่อฝึกนิสัยรักการอ่านหนังสือ
3. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในการประพฤติ ปฏิบัติตนทั้งทางกาย วาจา และใจ เช่น ความมีระเบียบวินัยในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ เป็นต้น
4. ให้ความร่วมมือแก้ไขข้อบกพร่องเมื่อทางโรงเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับความประพฤติหรือการปฏิบัติของนักเรียน
5. หาโอกาสพานักเรียนไปศึกษาหาความรู้นอกบ้าน เช่น การไปทำบุญ ฟังเทศน์ เวียนเทียนที่วัดในวันพระหรือทำพิธีในวันสำคัญทางศาสนาที่ตนนับถืออยู่ การพาไปชม โบราณสถานต่าง ๆ ของชาติ เป็นต้น
6. ชักชวนให้นักเรียนถือศีลข้อใดข้อหนึ่งในห้าข้อ หรือการปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ

ในการสอนจริยศึกษานั้น เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาค่านิยม และจริยธรรม จึงจำเป็นต้องให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีคือ การอยู่ใกล้ชิดตัวอย่างที่ดี และได้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยขัดเกลาความคิดและจิตใจของผู้เรียนให้ประณีตละเอียดอ่อน และสร้างค่านิยมได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

ศิลปศึกษา

ศิลปศึกษาเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่จะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาชีวิตสังคมและสร้างเสริมลักษณะนิสัย ที่ดีงามให้แก่เด็กในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การรู้คุณค่าทางศิลปะ การรักษาความสะอาดรักความสวยความและเป็นผู้มีรสนิยมที่ดี จะเห็นได้ว่า ศิลปศึกษามีความสำคัญต่อพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กเป็นอย่างมาก ซึ่งผู้ปกครองสามารถส่งเสริมเด็กได้ดังนี้คือ

1. ให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเสรีในการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะ
2. จัดหาวัสดุในการเรียนศิลปศึกษาให้นักเรียนอย่างครบถ้วน

3. สนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับศิลปะอย่างกว้างขวางและถูกวิธี เช่น การซื้อหรือจัดหาหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปะศึกษา หรือการพานักเรียนไปชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

พลศึกษา

พลศึกษาเป็นการศึกษาที่สำคัญมากสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะพลศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาลักษณะนิสัยและสร้างเสริมคุณธรรมที่ดีให้แก่เด็กเรียนในระหว่างการฝึกพลศึกษาและเล่นกีฬาต่าง ๆ เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา ความสามัคคีมีระเบียบวินัยและอดทน เป็นต้น ซึ่งผู้ปกครองสามารถส่งเสริมกิจกรรมทางพลศึกษาได้ โดยการช่วยจัดหาอุปกรณ์ ให้กำลังใจในการเรียน ให้ความสนใจในเรื่องที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนแล้วนำมาเล่าหรือแสดงให้ดูที่บ้าน ให้เวลาเด็กได้เล่นกีฬาที่สนใจบ้างตามสมควร เป็นต้น

ดนตรีและนาฏศิลป์

ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินและเบิกบานใจในการแสดงออก ผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์และช่วยการพัฒนาร่างกายของเด็กได้ เพราะเด็กจะมีโอกาสได้เคลื่อนไหวร่างกายตามทำนองและจังหวะเพลง ซึ่งผู้ปกครองสามารถส่งเสริมกิจกรรมด้านดนตรีและนาฏศิลป์ได้ดังนี้

1. หาโอกาสพานักเรียนไปชมการแสดงดนตรีและนาฏศิลป์ไทย
2. ให้โอกาสนักเรียนร่วมกิจกรรมดนตรีและนาฏศิลป์ของชุมชนและโรงเรียน
3. จัดหาเครื่องดนตรีให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ
4. ให้นักเรียนดูรูปภาพและดูการแสดงต่าง ๆ หรือฟังเทปเพลง
5. ผู้ปกครองศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์เบื้องต้นเพิ่มเติม เพื่อจะได้สนทนากับนักเรียนได้

กิจกรรมสร้างนิสัย

กิจกรรมสร้างนิสัย เป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย โดยกำหนดให้เรียนกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี หรือยุวกาชาด หรือผู้นำเพื่อประโยชน์ ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการ การปฏิบัติจริง มุ่งสร้างลักษณะนิสัยต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยและความเป็นพลเมืองดีของชาติ ซึ่งผู้ปกครองก็สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ได้โดย

1. สร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่นักเรียน เช่น เป็นคนมีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความอดทนในการทำงานให้สำเร็จ มีระเบียบเรียบร้อย ใส่ใจในการรักษาความสะอาด ร่างกายด้วยตัวของตนเอง เป็นต้น
2. แนะนำ ตักเตือน ชี้แจง และให้เหตุผลแก่นักเรียนทุกครั้งเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมไม่ควร
3. ผู้ปกครองควรปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ว่าด้วย การทำงานและการสร้างนิสัยในการทำงาน จึงต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด เพราะจะทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533)

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้แนะนำถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ได้ดังนี้

1. สนับสนุนให้นักเรียนได้ช่วยเหลือการทำงานต่าง ๆ อันเป็นการแบ่งเบาภาระในการทำงานของผู้ปกครอง อีกทั้งยังเป็นการช่วยปลูกฝังกิจนิสัยในการทำงานให้แก่เด็กด้วย
2. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้นำความรู้จากโรงเรียนปฏิบัติที่บ้านได้นอกจากนี้ผู้ปกครองให้คำแนะนำหรือฝึกหัดให้นักเรียนทำงานอย่างถูกวิธีด้วย
3. ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน เพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

กลุ่มที่ 5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

โครงสร้างของกลุ่มประสบการณ์พิเศษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช, 2533) ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะ ในกลุ่มประสบการณ์ทั้ง 4 กลุ่ม (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533) ซึ่งนักเรียนจะเริ่มเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทาง

โรงเรียนจะจัดให้นักเรียนได้เรียนเพียงอย่างเดียวหนึ่งซึ่งโดยทั่วไปแล้ว โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครจะเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้นำมาถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในการเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ไว้ดังนี้

1. จัดหาหนังสือเรียน แบบฝึกหัดและอุปกรณ์การเรียนอย่างครบครัน
2. สนทนาไต่ถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษและเตือนให้ทำการบ้านโดย

สม่ำเสมอ

3. ช่วยทบทวนบทเรียน
4. จัดหาหนังสืออ่านประกอบง่าย ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน

เดือนใจ แก้วโอภาส (2530) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จ นักเรียนจะเรียนได้ดีนั้น นอกจากจะมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือแล้วยังมีผู้ปกครองที่จะต้องคอยเอาใจใส่ในการเล่าเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองต้องไต่ถามครูเกี่ยวกับบุตรหลานอยู่เสมอ เมื่อทราบว่าบุตรหลานมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนก็ต้องร่วมมือกับครูหาวิธีการช่วยเหลือ ผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. สร้างความพร้อมในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน โดยผู้ปกครองจะต้องคอยสำรวจบุตรหลานของตนอยู่เสมอว่า มีความพร้อมที่จะเรียนหรือไม่ เช่น อุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน และแบบฝึกหัดครบถ้วนหรือไม่ ถ้าหากมีปัญหาจะต้องปรึกษารือกับครู และจัดหาให้นักเรียน

2. สร้างแรงจูงใจและเป้าหมายที่ดีให้แก่ นักเรียน ผู้ปกครองจะต้องให้กำลังใจนักเรียน โดยหมั่นสนทนาไต่ถามเกี่ยวกับการเรียน ซึ่งให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนของบุตรหลาน

3. ช่วยทบทวนบทเรียนให้ตามความเหมาะสม สำหรับผู้ปกครองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษ อาจจะช่วยเหลือสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว จากโรงเรียนหรืออาจจะไต่ถามหรือเตือนให้นักเรียนทำการบ้านโดยสม่ำเสมอ

4. จัดหาหนังสืออ่านประกอบภาษาอังกฤษง่าย ๆ เช่น นิทานภาษาอังกฤษ หนังสือดังกล่าวมีขายในท้องตลาดเป็นจำนวนมาก เพื่อส่งเสริมให้บุตรหลานมีนิสัยรักการอ่าน

5. พบปะกับครูเพื่อรับทราบปัญหา อันเกิดจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของบุตรหลานและหาวิธีการเพื่อร่วมมือแก้ไข

ระยะเวลาที่นักเรียนยังเด็กอยู่นี้เป็นช่วงเวลาสำคัญที่เหมาะสมสำหรับการวางรากฐานทางการเรียนและวิชาการต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน ผู้ปกครองเป็นผู้หนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียน ผู้ปกครองจึงควรตระหนักถึงบทบาทในการร่วมมือกับทางโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนแก่นักเรียนและพึงระวังการจัดประสบการณ์ที่ถูกต้องให้กับนักเรียนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนประสบการณ์สำเร็จในการเรียนนั่นเอง

สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการช่วยเหลือเด็กให้เกิดการเรียนรู้อย่างได้ผลนั้น จะเห็นได้ว่าต้องเป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียน (ครู) และบ้าน (ผู้ปกครอง) โดยโรงเรียนเป็นฝ่ายให้ความรู้แก่นักเรียนตามวิธีการและขั้นตอนทางการศึกษา ส่วนผู้ปกครองก็จะเป็นฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาที่บ้านเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาที่โรงเรียน ด้วยเหตุผลที่ว่า ครูผู้สอนแม้จะมีประสิทธิภาพสูงเพียงใดก็ตาม ก็จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กแต่เพียงปีต่อปีเท่านั้น เมื่อเด็กเลื่อนชั้น ครูคนใหม่ก็จะมาแทนที่ครูคนเก่าต่อไป แต่ผู้ปกครองเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบในการอบรมเลี้ยงดูให้การศึกษากับเด็กตั้งแต่เกิด ไปจนกว่าจะจบการศึกษา

ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ในสภาพการเรียนที่แตกต่างกันในระดับประถมศึกษา การเรียนรู้ที่เรียกว่า สอบ-ทบทวน-สอบ (Mastery) ได้ผลเป็นอย่างมากในการปรับระดับความรู้ของนักเรียน ซึ่งวิธีการนี้ทางโรงเรียนสามารถแนะนำผู้ปกครองนำไปใช้ที่บ้านได้เช่นเดียวกัน แต่จะต้องจัดสภาพการเรียนที่เหมาะสม การให้รางวัลเป็นระยะ ๆ (Feed Back) เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้ และเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจที่จะเรียนรู้ต่อไป กระบวนการแก้ไขเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยให้เด็กได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาให้ทันเพื่อน ๆ การสนับสนุนและการให้กำลังใจเด็กให้มีความพยายามมากขึ้น จากผลการสอนแบบวิธีนี้ในหลายประเทศ แสดงให้เห็นเด่นชัดว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเรียนรู้ในระดับที่ดีขึ้นไปเรื่อย สามารถพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนในโรงเรียน และมีความภาคภูมิใจต่อความสามารถของตนเองด้วย สำหรับผู้ปกครองที่มีความรับผิดชอบต่อลูก ประารถนาที่จะทำให้ผลการเรียนของลูกดีขึ้น ก็จะต้องจัดสภาพแวดล้อมทางบ้านให้ดีขึ้นด้วย การให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในการเรียนของลูกก็เป็นก้าวแรกไปสู่ความสำเร็จแล้ว เพราะการที่ทางบ้านและโรงเรียนมีการเน้นที่คล้ายคลึงกัน ในด้านการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน เด็กก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ แต่ถ้าทางบ้านและโรงเรียนมีการเน้นที่แตกต่างกัน ก็จะเป็นปัญหาแก่เด็กอย่างมากในการที่จะต้องเรียนอยู่ในโรงเรียนต่อไปอีกหลายปี

บลูม (Bloom, 1981)

การวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน

นักการศึกษาและนักสังคมวิทยาต่างยอมรับแล้วว่าสภาพแวดล้อมภายในบ้านมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางการศึกษาของเด็กมากกว่าตัวแปรอื่น ๆ จากผลการวิจัยของ เฟรเซอร์ (Fraser, 1959) และดักลาส (Douglas, 1964) ได้ชี้ให้เห็นว่าแรงกระตุ้นทางการศึกษา ทักษะศรัทธา และความสนใจของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางสติปัญญา และการเรียนของลูก และเพรสคอต (Presscott, 1961) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประการหนึ่งคือ องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการอบรมลูกนั้น คาล (Kahl, 1953) ได้ศึกษาและแบ่งประเภทของพ่อแม่ออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ชอบให้ลูก “ผ่านอย่างดี” กับกลุ่มที่ชอบให้ลูก “ผ่านอย่างขอไปที” ถ้าจะเปรียบเทียบแรงปรารถนาเพื่อความสำเร็จของลูก จากพ่อแม่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจเท่ากันแล้ว พ่อแม่ประเภท “ผ่านอย่างดี” จะมีแรงปรารถนาสูงกว่า และจะคอยกระตุ้นให้ลูกตั้งใจเรียนมากกว่า พ่อแม่กลุ่ม “ขอไปที” คาล พบว่า แรงปรารถนาเพื่อความสำเร็จของพ่อแม่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก คือ จะคอยกระตุ้นให้ลูกเรียนอย่างเอาใจจริงเอาใจ และตั้งจุดหมายให้ลูกไว้สูง ถ้าต้องการให้ลูกได้คะแนนดี จะพยายามช่วยให้ลูกได้ไปโรงเรียนทุกวัน ไม่ต้องการให้ลูกขาดเรียน จะชี้แนะแนวอาชีพให้ลูกไว้ด้วย โดยบอกว่าจะต้องเรียนให้เก่ง อย่างไรก็ตามจะได้ประกอบอาชีพนั้น เด็กซึ่งได้รับการกระตุ้นและพร่ำสอนในทำนองนี้อยู่ตลอดเวลา นาน ๆ เข้าก็จะเกิดมีสำนึกว่าเป็นหน้าที่ของตัวเองที่จะต้องเรียนให้ดี และทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

การวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กได้พยายามที่จะสัมพันธ์องค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษา อาชีพ สถานะทางสังคม และเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่อความสำเร็จของเด็ก คือ เด็กที่มีผู้ปกครองซึ่งมีองค์ประกอบดังกล่าวค่อนข้างดี จะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่าเด็กที่มีผู้ปกครองซึ่งมีความเสียเปรียบในองค์ประกอบดังกล่าว ผลการวิจัยก่อให้เกิดความผิดหวังกับผู้ปกครองที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบเหล่านี้ได้ ดังนั้น นักวิจัยสองท่านคือ คาเวย์ และ วูล์ฟ (Dave & Wolf) จึงได้ทำการวิจัยภายใต้การดูแลของศาสตราจารย์ บลูม (Bloom) โดยศึกษาองค์ประกอบภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กว่า ที่แท้คือการศึกษาปฏิบัติของพ่อแม่ต่อลูก ไม่ใช่คุณลักษณะที่แสดงถึงฐานะของพ่อแม่ คาเวย์ (Dave, 1963) และ วูล์ฟ (Wolf, 1964) จึงได้ศึกษาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูก โดยการนำไปสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาและผลการเรียนของลูก คาเวย์ ใช้วิธีสัมภาษณ์และสังเกตพ่อแม่ เพื่อที่จะประเมินพฤติกรรมที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการ

เรียนของเด็ก ส่วนวูล์ฟ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายในบ้านกับสติปัญญาของเด็ก ผลการวิจัยของดาเวย์และวูล์ฟ พบว่า องค์ประกอบอันเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในบ้านมีอิทธิพลอย่างมากต่อผลการเรียนของเด็ก มีใช้ระดับการศึกษาและสถานภาพทางสังคมของพ่อแม่ (Dave, 1963, Wolf, 1964 Quoted in Suthan Janhom, 1984) และจากผลการวิจัยของชอร์ และ โลแมน (Shore & Leiman, 1965) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีบิดามารดาเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของบุตรมากกว่าบิดามารดาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และผู้ปกครองจำนวนมากของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเรียน และการวางแผนเรื่องการเรียนของนักศึกษาในความปกครอง ส่วนมอร์โรว์ และ วิลสัน (Morrow and Wilson, 1961) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีพ่อแม่ที่ให้คำชมเชย ยอมรับ แสดงความสนใจและเข้าใจ ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ส่วนนักเรียนที่เป็นเด็กด้อยสัมฤทธิ์นั้น มีพ่อแม่ที่ชอบชมเชย เข้มงวดเกินไป ลงโทษเด็กบ่อย ๆ หรือมีฉะฉานก็ให้ความคุ้มครองปกป้องเด็กมากเกินไป บรรยากาศภายในบ้านมีความตึงเครียด และขัดแย้งกัน ดังนั้น จึงได้มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางบ้านให้ดีขึ้น โดยมีการไปเยี่ยมเยียนนักเรียนที่บ้าน มีการแนะนำผู้ปกครองให้โอกาสผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนเป็นครั้งคราว รวมทั้งมีการแนะนำผู้ปกครองถึงการใช้เกมและวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้กับลูก ๆ ที่บ้าน เพราะจากการวิจัยพบว่าการช่วยให้สภาพแวดล้อมทางบ้านดีขึ้น ก็สามารถทำให้สภาพการเรียนของเด็กดีขึ้นด้วย (Bronfenbrenner, 1974 Quoted in Bloom, 1981)

จากการศึกษาวิจัยของนักวิจัยหลายท่านดังได้กล่าวมาแล้วนั้น ท่านได้ยึดถือหลักการในการที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ยิ่งผู้ปกครองให้ความใกล้ชิดและสนใจถูกมากเท่าไร ลูกก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้นเท่านั้น บลูม (Bloom, 1981) จึงได้กล่าวถึงรายละเอียดของสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็กไว้โดยละเอียด เพื่อผู้ปกครองจะสามารถตรวจสอบได้ว่า เกิดสิ่งดังกล่าวขึ้นในครอบครัวเพียงใด แต่มีให้ยึดถือเป็นหลักตายตัว ควรมีการยืดหยุ่นหรือปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมของแต่ละบ้าน ภูมิหลังของแต่ละครอบครัว รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนที่ควรจะมีโอกาสได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อเด็กจะได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านและทางโรงเรียนไปพร้อมกัน

สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของเด็ก มี 5 ประการ ดังนี้

คือ

1. นิสัยการทำงานของผู้ปกครองและเด็ก

การแบ่งเวลาอย่างถูกต้องในการเรียน การทำงาน การกิน การเล่น หรือแม้แต่เวลานอน เป็นสิ่งสำคัญ ควรมีกำหนดเวลา และการใช้สถานที่ภายในบ้านอย่างชัดเจน รวมทั้งสถานที่ที่จัดให้เด็กได้อ่านหนังสือหรือทำการบ้าน จากการศึกษาของ คาเวย์ พบว่า เด็กที่ทางบ้านมีการจัดสรรเวลา แบ่งความรับผิดชอบงานภายในบ้าน จะเรียนรู้ได้ดีกว่าเด็กที่ทางบ้านปล่อยให้กระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามใจชอบ

และการที่สมาชิกในครอบครัวร่วมกันคิด และวางแผนในการทำกิจกรรมบางอย่างภายในบ้าน จะเป็นการสร้างนิสัยอันดีในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

1.1 จำนวนของกิจกรรม การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ และการทำงานให้เสร็จตรงตามเวลา

จะต้องมีการวางแผนให้รอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรือการเล่น และสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยกันทำงานต่าง ๆ ภายในบ้าน โดยจะต้องคำนึงถึงวัยเป็นสิ่งสำคัญ เด็กเล็กย่อมจะทำงานเท่าเด็กโตหรือผู้ใหญ่ไม่ได้

1.2 การจัดสรรเวลา และเนื้อที่ภายในบ้านอย่างเหมาะสม เพื่อการทำกิจกรรมต่าง ๆ

จะต้องมีการจัดสรรเวลาในการกิน นอน เล่น ทำงาน หรืออ่านหนังสือให้เหมาะสม เด็กจะได้รับอนุญาตให้เล่น หรือดูโทรทัศน์ได้ก็ต่อเมื่อทำการบ้านให้เสร็จก่อน และควรจัดมุมหนึ่งภายในบ้านที่สงบเงียบพอที่เด็กจะอ่านหรือดูหนังสือได้

1.3 การให้ความสำคัญต่อการทำการบ้าน การอ่านหนังสือ หรือกิจกรรมทางวิชาการเหนือกว่าการดูโทรทัศน์ หรือนันทนาการอย่างอื่น

เด็กจะต้องใช้เวลาอ่านหนังสือ หรือทำการบ้านก่อนที่จะดูโทรทัศน์หรือเล่น แม้ว่าในบางครั้งการทำกิจกรรมทางวิชาการจะต้องทำให้เด็กลดเวลาในการเล่น หรือดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ก็ตาม

2. การแนะนำ และการสนับสนุนทางวิชาการ

การเรียนเป็นกระบวนการที่ยากและยาวนานมากสำหรับเด็ก ถ้าไม่มีการสนับสนุนหรือการให้กำลังใจที่ดีพอ เด็กจะรู้สึกว่ายากที่จะคงระดับความสนใจ และความตั้งใจในการเรียนได้ เด็กเกือบทุกคนต้องเผชิญหน้าต่อความยากลำบากในการเรียน หรือในการทำงาน ถ้าไม่มีผู้ใดให้ความช่วยเหลือ เด็กจะท้อแท้ เด็กควรได้รับกำลังใจ และมีใครสักคนที่บ้านที่คอยช่วยเหลือให้เด็กผ่านพ้นความยากลำบากในเรื่องนี้

คาเวย์ พบว่า แต่ละครอบครัวมีการให้กำลังใจ และการสนับสนุนต่อเด็กในระดับที่แตกต่างกันอย่างมาก แต่ควรจะมีใครสักคนซึ่งอาจจะอยู่ที่บ้าน หรือที่โรงเรียน หรือใน

ชุมชน ซึ่งสามารถให้การสนับสนุนเด็กได้ในเวลาที่เด็กต้องการ มิฉะนั้น เด็กจะรู้สึกว่าการเรียน เป็นสิ่งที่ยาก และได้ผลตอบแทนที่ไม่คุ้มค่า ดังนั้น การแนะแนวและการสนับสนุนจากที่บ้าน ควรเป็นดังนี้

2.1 การสนับสนุนงานของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

ยกย่องชมเชยเด็กเมื่อเด็กทำงานได้ดี ควรพูดจาชมเชยต่อเด็กต่อบุคคลอื่น เมื่อมีโอกาสนี้ และเรียกร้องให้สมาชิกในครอบครัวรวมทั้งเพื่อน ๆ สนใจในเมื่องานที่เด็กทำได้ผล เป็นที่น่าพอใจ หรืออาจให้เป็นของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ เคยมีบางท่านกล่าวว่า เด็กจะเกิดการเรียนรู้ เมื่อเด็กทำงานได้เป็นผลสำเร็จและมีความทรงจำที่ดีต่อสิ่งนั้น

2.2 ผู้ปกครองต้องรู้จักจุดเด่น จุดด้อยในการเรียนของเด็ก และให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กต้องการ

ผู้ปกครองจะต้องเรียนรู้ว่า เด็กเรียนรู้อะไรบ้างที่โรงเรียนอย่างละเอียด เด็กเก่งในวิชาอะไร อ่อนในวิชาอะไร หรือเด็กต้องการกำลังใจเมื่อใดที่จะให้งานที่ทำเป็นผลสำเร็จ ผู้ปกครองจะต้องช่วยแก้ปัญหาการเรียนของเด็กเมื่อจำเป็น รวมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการบ้าน การเรียน หรือตารางการทำกิจกรรมของเด็กด้วย

2.3 หาสถานที่เงียบสงบเพื่อให้เด็กได้อ่านหนังสือ โดยจัดหาหนังสือเรียน หนังสืออ้างอิง และอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสม

เด็กทุกคนต้องการสถานที่ที่เงียบสงบพอที่จะอ่านหนังสือ มีโต๊ะทำงาน มีหนังสือเรียน พจนานุกรม หรือหนังสืออ้างอิงอื่น ๆ ซึ่งผู้ปกครองจะต้องสอนเด็กให้ใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ให้มากที่สุด แทนที่จะตั้งวางไว้เฉย ๆ และเป็นไปได้ยากมากที่ทุกบ้าน สามารถจะจัดห้องอ่านหนังสือเฉพาะให้เด็กได้ การจัดหามุมสงบภายในบ้านให้เด็กมีโอกาสด่านหนังสือ ได้ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

8. การกระตุ้นให้สำรวจและอภิปรายความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ

บ่อยครั้งที่การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้น แต่เกิดขึ้น นอกห้องเรียน โดยเฉพาะเมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกอื่นในครอบครัว อาจจะเป็นการ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการเล่นเกม การทำงานอดิเรก หรือความสนใจ เฉพาะของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว เช่น ในการเล่นเกม การอ่านหนังสือ การไปห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ การไปฟังดนตรี และการร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เด็กจะเรียนรู้ โดยไม่ตั้งใจ และเด็กจะนำเอาประสบการณ์จากห้องเรียนมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เป็นการเรียนรู้ที่ แตกต่างไปจากการสอนในโรงเรียน และจะเกิดขึ้นตามวาระและโอกาสต่าง ๆ กัน

3.1 ความสนใจของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว การทำงานอดิเรก การ เล่นเกม และกิจกรรมทางวิชาการ

ครอบครัวจะต้องให้ความสำคัญ และมีส่วนร่วมกันในการทำงานอดิเรก การเล่นเกม หรือกิจกรรมทางวิชาการที่น่าสนใจ ก่อนการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ให้แต่เพียงความ สนุกสนุนอย่างเดียว

3.2 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในครอบครัวเกี่ยวกับหนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และรายการโทรทัศน์

สมาชิกในครอบครัวควรจะมีส่วนร่วมในการพูดคุย แสดงความคิดเห็น ในสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านพบข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือทาง โทรทัศน์ จะเป็นตัวกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน ซึ่ง กิจกรรมเช่นนี้ควรกระทำบ่อย ๆ

3.3 การหาโอกาสให้สมาชิกในครอบครัวไปห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และร่วม กิจกรรมทางวัฒนธรรม

จริง ๆ แล้ว สมาชิกในครอบครัวต้องมีบัตรห้องสมุดเพื่อยืมหนังสือ มาอ่าน ผู้ปกครองควรพาลูก ๆ ไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ และสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ รวมไปถึงการพาไปฟังดนตรี ชมงานศิลปะ ดูละคร หรือ ภาพยนตร์ และร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอื่น ๆ แล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ร่วมกัน ถ้าหากผู้ปกครองหาโอกาสไปทำกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้ การเลือกสรรรายการโทรทัศน์ให้ เด็กดู แล้วกระตุ้นให้เด็กวิพากษ์วิจารณ์ก็เป็นการเพียงพอแล้ว

4. พัฒนาการทางภาษาของเด็กที่บ้าน

การเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนต้องอาศัยสื่อ นั่นก็คือภาษา ในการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นวิธีการที่นักเรียนฝึกในห้องเรียน แล้วนำไปใช้ ภายนอกห้องเรียน เนื่องจากภาษาไทยคือ ความคิดที่ถูกสั่งสมไว้ในสมอง และจะถูกนำออกมาใช้ เมื่อต้องการ ภาษาจึงเป็นสื่อกลางในการแสดงความรู้สึกและความคิด และเป็นที่ยึดมั่น ทุกคน ต้องพัฒนาการใช้ภาษาของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ บ้านจึงเป็นแหล่งความรู้ที่เด็กจะเรียนภาษา แม่ (Mother Language) อย่างลึกซึ้ง และฝึกฝนการใช้ภาษามากที่สุด การเรียนรู้ภาษาภายในบ้าน ควรจะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

4.1 ครอบครัวมีความรับผิดชอบในการใช้ภาษาของเด็กอย่างถูกต้อง และมี ประสิทธิภาพ

ผู้ปกครองต้องให้การสนับสนุนเด็กให้มีพัฒนาการในการใช้ภาษาอย่าง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้เป็นนิสัยที่จะพูดจาอย่างไพเราะ ซึ่งสมาชิกทุกคนใน ครอบครัวจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น สิ่งที่ยังยึดถือเป็นหลักก็คือ การใช้พจนานุกรม

อย่างสม่ำเสมอ และการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง และเด็กควรจะเรียนรู้ศัพท์ใหม่ ๆ และใช้ได้
อย่างถูกต้อง

4.2 ให้โอกาสเด็กในการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น และวิธีการสร้างประโยค

สมาชิกทุกคนในครอบครัว ควรมีโอกาสได้สนทนาถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่
เกิดขึ้นในแต่ละวัน ในขณะที่รับประทานอาหารเช้า หรือในเวลาที่มีสมาชิกทุกคนรวมตัวกัน เพื่อให้
โอกาสทุกคนพูดและฟัง ซึ่งจุดประสงค์นี้ก็คือ ให้ทุกคนสามารถสื่อสารความคิดและความรู้สึก
ของตนเองแก่ผู้อื่นได้โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

5. ความคาดหวังของผู้ปกครองในด้านวิชาการ

บ้านเป็นสถานที่ที่เด็กจะได้รับแรงจูงใจให้แสวงหาความรู้ และแบบอย่างของ
การดำเนินชีวิต ซึ่งจะช่วยให้เขาดำรงชีวิตต่อไปในอนาคตได้ ผู้ปกครองจะต้องให้การสนับสนุน
และให้กำลังใจเด็กในการพัฒนาการเรียน และแบบอย่างวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ กัน ไม่มีใคร
สามารถเรียนรู้ได้โดยลำพัง ทุกคนต้องได้กำลังใจ และการสนับสนุนจากผู้อื่นเพื่อที่จะก้าวไปสู่
จุดมุ่งหมายที่สูงขึ้นไปทั้งในการด้านการศึกษา และการพัฒนาตนเอง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมักจะ
เป็นผู้ให้การสนับสนุนแต่สมาชิกคนอื่นในครอบครัวก็สามารถให้กำลังใจซึ่งกันและกันได้ โดยวิธี
การดังต่อไปนี้

5.1 ผู้ปกครองต้องรู้เกี่ยวกับงานและกิจกรรมของเด็กที่โรงเรียน

ผู้ปกครองควรจะมีรู้จักครู อาจารย์ที่สอนเด็ก สิ่งที่เด็กกระทำที่โรงเรียน
วิชาที่เด็กเรียน และอุปกรณ์การเรียนที่เด็กต้องใช้ ผู้ปกครองควรให้ความสนใจในการเรียน
ความสามารถ และความก้าวหน้าของเด็ก เพื่อที่จะสามารถให้การสนับสนุนเป็นพิเศษแก่เด็กได้
เมื่อจำเป็น

5.2 เกณฑ์มาตรฐาน และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการทำงานของเด็ก

ผู้ปกครองจะต้องตั้งเกณฑ์มาตรฐานในการเรียนของเด็กที่โรงเรียน และ
นอกห้องเรียน ทั้งในด้านคุณภาพของงาน และคะแนนที่เด็กควรจะได้ และผู้ปกครองจะต้องให้
ความช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กเมื่อเด็กไม่สามารถเรียนได้ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการนี้จะต้อง
กระทำบ่อย และติดตามผลอยู่เสมอ ไม่ใช่สนใจพัฒนาการของเด็กแต่เพียงครั้งคราว เช่น เดือนละ
ครั้ง หรือปีละครั้ง

5.3 ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครองที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับเด็ก

ผู้ปกครองจะต้องช่วยให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจให้เรียนสูงขึ้นไป รวมทั้ง
การประกอบอาชีพที่ดี ซึ่งผู้ปกครองควรจะพูดคุยหรือไต่ถามเด็กเสมอ ๆ ถึงแผนการดำเนินชีวิต
ในอนาคตของเขาทั้งในด้านการศึกษา และการประกอบอาชีพอื่น โดยชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ของ
ผลการเรียนในปัจจุบันกับการเรียนต่อในอนาคต และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้พบปะสนทนากับ

เพื่อนที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนที่คล้ายคลึงกัน ผู้ปกครองควรเสียสละเวลาและกำลังทรัพย์เพื่อช่วยให้เด็กได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ในการศึกษาครั้งนี้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนในระดับประถมศึกษา ดังนี้คือ

พัชรี วรจรัสรังสี และ ช่อนกลั่น วิรัตน์โยสินทร์ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันในแต่ละระดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ของ James R. Campbell เป็นคำถามเพื่อวัดบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. ความกดดัน (Pressure)
2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา (Psychological Support)
3. ความช่วยเหลือ (Help)
4. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา (Press for Intellectual Development)
5. การแบ่งเวลา (Monitoring/ Time Management)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน รวมทั้งสิ้น 440 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
  - 1.1 ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้สอดคล้องกับการรับรู้ของนักเรียนในด้านความกดดัน การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการสนับสนุนทางจิตวิทยา กล่าวคือ ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในด้านความกดดัน และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับสูง ในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือ และการแบ่งเวลา บทบาทของผู้ปกครองไม่

สอดคล้องกับการรับรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามียุทธศาสตร์ในการให้ความช่วยเหลือในระดับสูง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับความช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมในระดับต่ำ

1.2 ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ผู้ปกครองมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านความกดดัน ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาอยู่ในระดับสูง

2. ผลการเปรียบเทียบของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

2.1 ตามคำรายงานของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความกดดัน การสนับสนุนทางจิตวิทยา การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และด้านการแบ่งเวลาไม่แตกต่างกัน มีเพียงในด้านความช่วยเหลือเท่านั้นที่ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นมียุทธศาสตร์ช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2.2 ตามการรับรู้ของนักเรียน

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย รับรู้การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันในด้านความช่วยเหลือ และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา สำหรับด้านความกดดันและการแบ่งเวลา นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายรับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งตรงกันข้ามกับด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นรับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

3. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

3.1 ตามคำรายงานของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน แต่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา และการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาไม่แตกต่างกัน ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำ มียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านความกดดัน ความช่วยเหลือและการแบ่งเวลามากกว่าผู้ปกครองของ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและระดับสูง เฉพาะด้านความกดดัน ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลาง มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านความกดดันมากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลา ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและระดับสูงมีบทบาทในการส่งเสริมนักเรียนไม่แตกต่างกัน

3.2 ตามการรับรู้ของนักเรียน

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน รับรู้บทบาทการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองไม่แตกต่างกันในเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านความกดดันเท่านั้นที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำและระดับปานกลาง รับรู้บทบาทของผู้ปกครองในด้านความกดดันมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง สำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำและระดับปานกลางรับรู้บทบาทของผู้ปกครองในด้านความกดดันไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งการรายงานของผู้ปกครองและการรับรู้ของนักเรียน

จากผลการวิจัยนี้ทำให้นำศึกษาถึงวิธีการที่ผู้ปกครองควรจะทำปฏิบัติเพื่อเป็นการส่งเสริมทางการเรียนของนักเรียน และทำให้นักเรียนสามารถรับรู้ถึงการส่งเสริมของผู้ปกครองในระดับเดียวกัน เพราะการส่งเสริมของผู้ปกครองมีอิทธิพลมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังการค้นพบของ คาล (Kahl, 1953) ที่พบว่า แรงปรารถนาเพื่อความสำเร็จของพ่อแม่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก คือ จะคอยกระตุ้นให้ลูกเรียนอย่างเอาใจจริงจัง และตั้งจุดมุ่งหมายให้ลูกไว้สูง ถ้าต้องการให้ลูกได้คะแนนดี จะพยายามช่วยให้ลูกได้ไปโรงเรียนทุกวัน ไม่ต้องการให้ลูกขาดเรียน จะชี้แนะแนวอาชีพให้ลูกไว้ด้วย โดยบอกว่าจะต้องเรียนให้เก่งอย่างไรจึงจะได้ประกอบอาชีพนั้น เด็กซึ่งได้รับการกระตุ้นและพร่ำสอนในทำนองนี้อยู่ตลอดเวลา นาน ๆ เข้าก็จะเกิดมีสำนึกว่าเป็นหน้าที่ของตัวเองที่จะต้องเรียนให้ดี และทำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ศิริวัลย์ อุดมพรวิรัตน์ (2525) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างจากการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในด้านการให้เวลานักเรียนทำการบ้านอย่างเพียงพอ แสดงความดีใจและภูมิใจให้นักเรียนเมื่อสอบได้คะแนนดี คอยเตือนและให้กำลังใจในการเรียน ไม่รบรวนในขณะที่

ที่นักเรียนกำลังทำการบ้าน ตรวจสอบสมุดรายงานผลการเรียนของนักเรียนชื่อและอนุญาตให้ชื่อของเล่นที่นำมาฝึกคิดได้ ฝึกทักษะการคิดคำนวณจากชีวิตประจำวัน จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้อย่างครบถ้วน และแนะนำให้รู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้านเพื่อช่วยในการเรียน

จินดา ทั้งทอง (2530) ได้ทำการวิจัยในเรื่องการนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร พบว่า แนวทางการสนับสนุนการเรียนคณิตศาสตร์ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยมาก ประกอบด้วย 6 หัวข้อใหญ่ คือ การเอาใจใส่ติดตามผลการเรียน การให้ความรู้เพิ่มเติมทางคณิตศาสตร์ การปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ การสนับสนุนและเสริมกำลังใจแก่เด็ก การจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุด คือ การฝึกทักษะและการคิดคำนวณจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันและข้อที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การพาไปคู่มือหรือการทางคณิตศาสตร์

สุวัฒนา แก้วสุวรรณ (2532) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน การเอาใจใส่ ติดตามการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด การเอาใจใส่ดูแลเด็กอ่อนให้การอบรมนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีการศึกษาไม่สูงมักขาดประสบการณ์ทางการศึกษา จะไม่ค่อยเห็นความสำคัญที่จะส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

สมใจ กล้าหาญ (2536) ได้ศึกษาสภาพการส่งเสริมของผู้ปกครองทางด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการใช้ภาษา การแนะแนวทางวิชาการ การส่งเสริมให้สำรวจและอภิปรายแนวความคิดและเหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง แต่การส่งเสริมให้มีส่วนช่วยในการทำงาน ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ส่นระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองมีดังนี้

ดาเวย์ (Dave, 1963) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบภายในบ้านที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตพ่อแม่ เพื่อที่จะประเมินพฤติกรรมที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็ก ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของภาษา บรรยากาศทางวิชาการ การช่วยเหลือด้านการเรียน แรงกระตุ้นเพื่อความสำเร็จ กิจกรรมภายในบ้าน และลักษณะนิสัยในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบอันเป็นคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมภายในบ้านมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลการเรียนของเด็ก และดาเวย์ได้วิเคราะห์ให้เห็นต่อไปว่า พ่อแม่ที่มีระดับการศึกษาและฐานะทางสังคมต่ำ ก็สามารถให้สภาพแวดล้อมภายในบ้านที่ดี ซึ่งจะช่วยให้ผลการเรียนของเด็กดีขึ้นได้

ไมค์เรซค (Maikrzek, 1985) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เกรด 1 - 5 จำนวน 198 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ตามการประเมินของครู ผลปรากฏว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์สูงนั้นพ่อแม่จะอ่านหนังสือให้เด็กฟังมากกว่า และที่บ้านก็มีหนังสือมากกว่า นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ และพ่อแม่ยังได้รายงานว่าเด็กทำงานต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ดี ชอบโรงเรียนและทำการบ้านเสร็จตามกำหนดเวลา ยิ่งกว่านั้นพ่อแม่จะสนับสนุนให้เด็กได้เรียนต่อในระดับวิทยาลัยด้วย

ออสติน (Austin, 1988) ได้ทำการวิจัยถึงผลที่ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในเรื่องการทำการบ้านต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 1 จำนวน 77 คน และผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร มีการประชุมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเมื่อเริ่มการทดลอง ผลปรากฏว่า การช่วยเหลือในเรื่องการบ้านอย่างเต็มที่ของผู้ปกครอง มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และยังทำให้ผู้ปกครองได้ทราบว่าคุณสมบัติของเด็กของตนเก่งหรืออ่อนในด้านใด นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนอีกด้วย

มาร์ติน และ ฮัลซีย์ (Martin and Hulsey, 1967) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการส่งเสริมการศึกษาของบุตรของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถม ในเขตตะวันออกเฉียงเหนือของเมืองเฮิร์ตฟอร์ดไชร์ (Hertford Shire) พบว่า บิดามารดาที่มีอาชีพเป็นผู้ใช้แรงงานกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 82.7 มีความคิดที่จะให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาจนถึงชั้นมัธยม ส่วนพวกคนงานที่มีฝีมือ และคนงานไร้ฝีมือ มีความคิดที่จะให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาจนถึงชั้นเดียวกันนี้ ร้อยละ 50.0 และ 35.3 ตามลำดับ และในพวกคนงานไร้ฝีมือนี้ร้อยละ 33.9 ไม่ได้คิดถึงการศึกษา

จนถึงชั้นมัธยมของบุตรเลย ส่วนพวกคนงานฝีมือและผู้ใช้แรงงานมีอัตราส่วนของผู้ที่ไม่ได้คิดเพียงร้อยละ 22.3 และ 7.7 ตามลำดับ

เมเจอร์แบงก์ (Majoribanks, 1972) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมและระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ขวบ จำนวน 185 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบทดสอบทางสมองเบื้องต้น (Primary Mental Ability) สำหรับนักเรียนและแบบสอบถามซึ่งใช้สำหรับสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผลการศึกษาเรื่องนี้ปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเรียน มีการเตรียมโครงการในการเรียนของเด็ก เห็นความก้าวหน้าของเด็ก และเห็นความสำคัญในการศึกษา ตลอดจนมีความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับโรงเรียนจะมีคะแนนจากแบบทดสอบทางสมองเบื้องต้น (Primary Mental Ability) สูง

ชอร์ และ ไลย์แมน (Shore and Leimen, 1960) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจของผู้ปกครอง การวางแผนของผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนในความปกครองและความรับผิดชอบของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิทยาลัย ไลย์สเตอร์จูเนียร์ (Leicester Junior) ในปี ค.ศ. 1960 ผลปรากฏว่า บิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสนใจ เอาใจใส่ในเรื่องโครงการการเรียนรู้ การวางแผนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุตรมากกว่า บิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองของเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความเห็นว่าบุตรของตนไม่มีโครงการเรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่มีโครงการในชีวิต ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่มีความสนใจเรื่องการเรียนรู้ และการวางแผนอนาคตของเด็กเลย การที่ผู้ปกครองวางแผนเรื่องการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความเอาใจใส่ในการเรียนของเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษากับเด็ก เมื่อเด็กเข้ารับการศึกษาในโรงเรียน ผู้ปกครองก็ต้องให้การส่งเสริมด้านการศึกษาที่เหมาะสม ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ต้องการจะส่งเสริมทางการเรียนให้กับเด็กอย่างเต็มที่ แต่ไม่ทราบถึงวิธีการที่จะปฏิบัติแล้วได้ผล จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อการนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ได้มีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 และอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทางได้แก่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทาง คัดเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

1.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้น อยู่ในระดับสูง จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 86 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 82 คน รวมทั้งสองระดับชั้น 168 คน

1.2 ผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1.1 จำนวน 168 คน

1.3 อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 21 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง คัดเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

2.1 อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 10 ท่าน

2.2 อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวทางการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 8 ท่าน

2.3 อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ท่าน

2.4 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ 35-38 คน รวม 72 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบแนวทางได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และ ต่ำ แตกต่างกัน จำนวนระดับชั้นละ 76-78 คน รวม 156 คน (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในข้อ 2.4)

การสร้างแนวทาง

1. สร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยอาศัยหลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ รวมทั้งจากแบบสอบถามที่ใช้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง 5 ด้าน คือ

ความกดดัน

การสนับสนุนทางจิตวิทยา

ความช่วยเหลือ

การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

การแบ่งเวลา

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาผลงานวิจัยและวิเคราะห์แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองและ นักเรียนในเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ตามทฤษฎีกระบวนการทาง ครอบครัวของ James R. Campbell ทั้ง 5 ด้าน จากงานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบบทบาทของ ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ของ พัทรี วรจรัสรังสี และช่อกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์

1.2 ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร บทความ รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่ เกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตลอดจน

1.3 สอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเสนอความคิดเห็นเพื่อสร้างแนวทางได้แก่

1.3.1 ผู้ปกครองและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้นอยู่ในระดับสูง จำนวน 1 ใน 3 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 336 คน

1.3.2 อาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 21 คน

1.4 นำผลที่ได้จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ดังกล่าวข้างต้นมาสร้างเป็นแนวทาง

1.5 นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนในระดับประถมศึกษา จำนวน 10 ท่าน เพื่อตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในเรื่อง เนื้อหา ภาษาและการสื่อความหมายแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

อาจารย์ที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 ท่าน

อาจารย์ที่สอนในคณะครุศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน

2. การประเมินแนวทางโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง

นำแนวทางที่ได้ไปให้กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้ประเมินแนวทาง ซึ่งประกอบด้วย

อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 10 ท่าน

อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 8 ท่าน

อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ท่าน

ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกันไป จำนวนระดับชั้นละ 35-38 คน รวม 72 คน ซึ่งผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้เป็น Focused Group เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้อง โดยกลุ่มตัวอย่างนี้จะได้รับการชี้แจงการนำแนวทางที่จัดพิมพ์เป็นคู่มือ เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นเวลาประมาณ 2 เดือน แล้วกลับมาให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยเพื่อปรับปรุงแก้ไขแนวทางดังกล่าวให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติจริง

3. การปรับปรุงแนวทาง

นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2 มาปรับปรุงแนวทาง

4. การตรวจสอบแนวทาง

นำแนวทางที่ได้ให้ผู้ตรวจสอบแนวทางคือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวนระดับชั้นละ 2 ห้องเรียน รวม 156 คน ตรวจสอบความเหมาะสมแล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงให้เป็นแนวทางที่สมบูรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ชุด

1. แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง
2. แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

ลักษณะของแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามชนิดเลือกตอบของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ ของอาจารย์ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทาง ซึ่งประกอบด้วยสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นความเรียงประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์ กับส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อใหญ่ 5 หัวข้อ ได้แก่

1. ความกดดัน
2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา
3. ความช่วยเหลือ
4. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา
5. การแบ่งเวลา

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดเลือกตอบ และคำถามปลายเปิด ตามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการปฏิบัติ มีจำนวน 4 ข้อ ในส่วนที่เป็น 1 และจำนวน 2 ข้อ ในส่วนที่ 2

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายการปฏิบัติมีลักษณะเป็นคำถามชนิดเลือกตอบว่า “ใช้ได้แล้ว” หรือ “ควรปรับปรุง” ข้อใดที่เห็นว่าควรปรับปรุงให้เขียนข้อเสนอแนะด้วย

2. แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามชนิดเลือกตอบ 5 ข้อ และเติมคำตอบ 1 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรายการปฏิบัติในการส่งเสริมการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มีจำนวน 5 หัวข้อใหญ่ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ช่องความคิดเห็น

3 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ช่องรายการปฏิบัติ

2 หมายถึง เคยปฏิบัติ

1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามระบุเหตุผลที่เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ และคำถามปลายเปิดให้เขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำ เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยให้เขียนเรียงลำดับความสำคัญของรายการปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำบันทึกขออนุญาตผู้บริหารของโรงเรียนในการแจกแบบสอบถาม โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 2 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็น Focused Group ให้เวลาประมาณ 2 เดือน

แบบสอบถามจากผู้ประเมินแนวทาง

จำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งสิ้น 113 ชุด ได้รับคืนและสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 105 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.92

แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

จำนวนแบบสอบถามที่แจกไป 158 ชุด ได้รับคืนและสามารถนำมาวิเคราะห์ จำนวน 156 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.73

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์แบบสอบถามจากผู้ประเมินแนวทาง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละแล้วเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ รายการที่เลือกไว้คือข้อที่ผู้ประเมินร้อยละ 80 ขึ้นไปเห็นว่า “ใช้ได้แล้ว” ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงนำมาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วใส่เพิ่มเติมในรายการปฏิบัติ

2. การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ วิเคราะห์ดังนี้

2.1 ความคิดเห็น นำคำตอบของแบบสอบถามแต่ละข้อมาแจกแจงเพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้

3 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดึงหลักเกณฑ์ดังนี้

2.6 - 3.0 หมายความว่า เห็นด้วยมาก

1.6 - 2.5 หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

1.0 - 1.5 หมายความว่า เห็นด้วยน้อย

คัดเลือกรายการปฏิบัติข้อที่มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตั้งแต่ 1.6 ขึ้นไป

พร้อมทั้งพิจารณาหลักการและทฤษฎีประกอบด้วยเก็บไว้

2.2 การปฏิบัติหาค่าร้อยละและเสนอเป็นตารางประกอบ

ความเรียง

2.3 นำข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและข้อที่เป็นเหตุผลมาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วปรับปรุงใส่เพิ่มเติมในรายการปฏิบัติ

2.4 นำรายการปฏิบัติที่อยู่ในเกณฑ์คือรายการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับปานกลางขึ้นไปมาจัดเรียงลำดับใหม่จากข้อที่จำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากไปหาน้อยในแต่ละหัวข้อของแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) วิเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ เรียงลำดับความสำคัญตามความถี่ของการปฏิบัติแล้วเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การนำเสนอแนวทาง นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมานำเสนอเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประเมินแนวทางแบ่งเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ประเมินแนวทาง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้ตรวจสอบแนวทางแบ่งเป็น

ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตรวจสอบแนวทาง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบแนวทางเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ

และการปฏิบัติของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้ว
ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตอนที่ 4 การปรับปรุงรายการปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของ

นักเรียน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ประเมินแนวทาง แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1 ถึง 3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ประเมินแนวทางจำแนกตามฐานะ

ฐานะของผู้ประเมิน	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียน	10	9.52
อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาและจิตวิทยา ของคณะครุศาสตร์	8	7.62
อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6	15	14.29
ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	37	35.24
ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	35	33.33

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าผู้ประเมินแนวทางเป็นอาจารย์ร้อยละ 31.43 และเป็น
ผู้ปกครองของนักเรียนร้อยละ 68.57

สถาบันวิทยบริการ
าลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ประเมินแนวทางที่เป็นอาจารย์จำแนกตามลักษณะงาน

สถานภาพ	อาจารย์กรรมการ ฝ่ายแนะแนว		อาจารย์สอนแนะแนว การศึกษาและจิตวิทยา ระดับมหาวิทยาลัย		อาจารย์ผู้สอนใน ระดับชั้นประถม ศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
หญิง	10	100.00	8	100.00	14	93.33	32	96.97
ชาย	-	-	-	-	1	6.67	1	3.03
รวม	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00
วุฒิทางการศึกษา								
ปริญญาเอก	1	10.00	-	-	-	-	1	3.03
ปริญญาโท	9	90.00	8	100.00	15	100.00	32	96.97
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00
ประสบการณ์ ในการทำงาน								
มากกว่า 10 ปี	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00
6-10 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
1-5 ปี	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00
ความคิดเห็นถึง ความสำคัญของ บทบาทของผู้ ปกครองในการ ส่งเสริมการเรียนรู้								
มาก	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00
ปานกลาง	-	-	-	-	-	-	-	-
น้อย	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	10	100.00	8	100.00	15	100.00	33	100.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผู้ประเมินแนวทางที่เป็นอาจารย์เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 96.97 มีเพศชายเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 96.97 มีวุฒิปริญญาเอกเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไปทุกคน และทุกคนเห็นความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนมาก

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ประเมินที่เป็นผู้ปกครอง จำแนกตามระดับชั้น

สถานภาพ	ผู้ปกครองของ นักเรียน ป.3		ผู้ปกครองของ นักเรียน ป.6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
หญิง	25	67.57	20	57.14	45	62.50
ชาย	12	32.43	15	42.86	27	37.50
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00
วุฒิการศึกษา						
สูงกว่าปริญญาตรี	19	51.35	17	48.57	36	50.00
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	14	37.84	11	31.43	25	34.72
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	10.81	7	20.00	11	15.28
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00
อาชีพ						
รับราชการ	15	40.54	23	65.71	38	52.78
ค้าขาย	9	24.32	5	14.29	14	19.44
รับจ้าง	5	13.51	1	2.86	6	8.33
อื่น ๆ	8	21.62	6	17.14	14	19.44
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00
นักเรียนอยู่ในความปกครองของ						
บิดา	2	5.41	2	5.71	4	5.56
มารดา	4	10.81	4	11.43	8	11.11
บิดาและมารดา	30	81.08	29	82.57	59	81.94
ญาติ	1	14.29	-	-	1	1.39
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00
ผลการเรียนของนักเรียนในปกครอง						
ระดับ 3.70-4.00	20	54.05	12	34.29	32	44.44
ระดับ 2.70-3.69	15	40.54	16	45.71	31	43.06
ต่ำกว่า 2.70	2	5.41	7	20.00	9	12.50
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพ	ผู้ปกครองของ นักเรียน ป.3		ผู้ปกครองของ นักเรียน ป.6		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาที่ต้องการให้ นักเรียนสำเร็จ						
ปริญญาเอก	26	70.27	18	51.43	44	61.11
ปริญญาโท	9	25.71	9	25.71	18	25.00
ปริญญาตรี	2	5.41	7	20.00	9	12.50
อนุปริญญา	-	-	1	2.86	1	1.39
มัธยมศึกษา	-	-	-	-	-	-
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00
บทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้						
มาก	22	59.46	18	51.43	40	55.56
ปานกลาง	14	37.84	16	45.71	30	41.67
น้อย	1	2.70	1	2.86	2	2.78
รวม	37	100.00	35	100.00	72	100.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าผู้ประเมินแนวทางที่เป็นผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 62.50 เป็นเพศชายร้อยละ 37.50 มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีถึงร้อยละ 50.00 มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่าร้อยละ 34.72 และต่ำกว่าปริญญาตรีร้อยละ 15.28 มีอาชีพรับราชการเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 52.78 มีอาชีพค้าขายร้อยละ 19.44 มีอาชีพรับจ้าง 8.33 ส่วนใหญ่นักเรียนอยู่ในความปกครองของบิดาและมารการร้อยละ 81.94 ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองร้อยละ 44.44 อยู่ในระดับ 3.70 - 4.00 ร้อยละ 43.06 อยู่ในระดับ 2.70 - 3.69 และร้อยละ 12.50 อยู่ในระดับต่ำกว่า 2.70 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนในปกครองสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกถึงร้อยละ 61.11 ระดับปริญญาโทร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาตรีร้อยละ 12.50 มีเพียง 1 คน เท่านั้นที่ต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 1.39 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในปกครองมากถึงร้อยละ 55.56 ระดับปานกลางร้อยละ 41.67 มีเพียงร้อยละ 2.78 ที่มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้น้อยเพราะไม่ค่อยมีเวลา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับแนวทาง

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับแนวทาง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประกอบของแนวทางในการปฏิบัติ		
เห็นด้วยมาก	80	76.19
เห็นด้วยปานกลาง	20	19.05
เห็นด้วยน้อย	1	00.95
ไม่เห็นด้วย	4	3.81
รวม	105	100.00
ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนที่เป็นความเรียง		
คำนำ		
เหมาะสมมาก	79	75.24
เหมาะสมปานกลาง	25	23.81
เหมาะสมน้อย	-	-
ยังไม่เหมาะสม	1	0.95
รวม	105	100.00
วัตถุประสงค์		
เหมาะสมมาก	70	66.67
เหมาะสมปานกลาง	31	29.52
เหมาะสมน้อย	2	1.91
ยังไม่เหมาะสม	2	1.91
รวม	105	100.00
วิธีใช้		
เหมาะสมมาก	59	56.19
เหมาะสมปานกลาง	42	40.00
เหมาะสมน้อย	3	2.86
ยังไม่เหมาะสม	1	0.95
รวม	105	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประโยชน์		
เหมาะสมมาก	69	65.71
เหมาะสมปานกลาง	31	29.52
เหมาะสมน้อย	4	3.81
ยังไม่เหมาะสม	1	0.95
รวม	105	100.00
ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ		
ความครอบคลุมของรายการปฏิบัติ		
ครอบคลุมแล้ว	94	89.52
ยังไม่ครอบคลุม	11	10.48
รวม	105	100.00
ลักษณะการนำเสนอรายการปฏิบัติ		
เห็นด้วยมาก	94	65.71
เห็นด้วยปานกลาง	36	34.29
เห็นด้วยน้อย	3	2.86
ไม่เห็นด้วย	4	3.81
รวม	105	100.00

จากตารางที่ 4 ผู้ประเมินแนวทางส่วนใหญ่เห็นด้วยมากเกี่ยวกับส่วนประกอบของแนวทางในการปฏิบัติถึงร้อยละ 76.19 มีร้อยละ 19.05 ที่เห็นด้วยปานกลาง มีเพียง 1 คนที่เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 0.95 และมี 4 คนที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 3.81

ความคิดเห็นในส่วนที่เป็นความเรียง ในส่วนที่เป็นคำนำ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่า เหมาะสมมาก ร้อยละ 75.24 เหมาะสมปานกลางร้อยละ 23.81 และมีผู้เห็นว่าไม่เหมาะสมเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95

ส่วนที่เป็นวัตถุประสงค์ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าเหมาะสมมาก ร้อยละ 66.67 เหมาะสมปานกลาง 29.52 มีผู้เห็นว่าเหมาะสมน้อย และยังไม่เหมาะสมอย่างละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.91

ส่วนที่เป็นวิธีใช้ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าเหมาะสมมาก ร้อยละ 56.19 เหมาะสมปานกลาง ร้อยละ 40.00 มีผู้เห็นว่าเหมาะสมน้อย ร้อยละ 2.86 และมีผู้เห็นว่ายังไม่เหมาะสมเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95

ผู้ประเมินแนวทางมีความคิดเห็นว่ามีประโยชน์มาก ร้อยละ 65.71 มีประโยชน์ปานกลาง ร้อยละ 29.52 มีประโยชน์น้อย ร้อยละ 3.81 และมีเพียง 1 คน ที่เห็นว่าไม่มีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 0.95

ความคิดเห็นในส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าครอบคลุมแล้ว ร้อยละ 89.52 และยังไม่ครอบคลุม ร้อยละ 10.48

ในส่วนลักษณะการนำเสนอรายการปฏิบัติ ผู้ประเมินแนวทางเห็นด้วยมาก ร้อยละ 59.05 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 34.29 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.86 และมีผู้ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 3.81

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านความ
กคคค

ข้อ	ความกคคค	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองควรพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำ ในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียนแล้วหันมาทำสิ่ง ที่เกี่ยวกับการเรียน	87	82.86	18	17.14
2	เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ผู้ปกครอง ไม่ควรแสดงความไม่พอใจ	42	40.00	63	60.00
3	เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ	38	36.19	67	63.81
4	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังให้นักเรียน สอบได้คะแนนสูง	93	88.57	12	11.43
5	เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมาก เกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความ ไม่พอใจ	39	37.14	66	62.86
6	ผู้ปกครองไม่ควรบังคับเคี้ยวเจริญ นักเรียนในเรื่องการเรียนจนเกินไป	98	93.33	7	6.67
7	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนน้อย ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ	78	74.29	27	25.71
8	ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดจนเกินไป ในเรื่องการดูหนังสือและทำการบ้าน ของนักเรียน	87	82.86	18	17.14
9	ผู้ปกครองไม่ควรเปรียบเทียบผลการเรียน ของนักเรียนกับผู้อื่น	97	92.38	8	7.62
10	ผู้ปกครองไม่ควรยกตัวอย่างคนที่เรียนเก่ง คนที่ขยันอ่านหนังสือเพื่อให้นักเรียนได้ เห็นความสำคัญและปฏิบัติตาม	69	65.71	36	34.29

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อ	ความกดดัน	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	เมื่อนักเรียนบอกว่าไม่มีการบ้าน ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัย	72	68.57	33	31.43
12	ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความพอใจเฉพาะ เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนเต็มเท่านั้น	99	94.29	6	5.71
13	ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยว่า นักเรียนเรียนได้ไม่เต็มความสามารถ และไม่ควรคิดว่านักเรียนสามารถที่จะ เรียนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่	70	66.67	35	33.33
14	ผู้ปกครองไม่ควรเชิญเชิญให้นักเรียน ไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียน จะเรียนไม่ทันเพื่อน	101	96.19	4	3.81
15	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังในตัวนักเรียน มากเกินไปหรือคาดหวังในสิ่งที่เป็นไป ไม่ได้	103	98.10	2	1.90

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ประเมินเห็นว่ารายการปฏิบัติในด้านความกดดันในข้อ 2, 3, 5, 7, 10, 11 และ 13 ใช้ได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงได้ตัดข้อ 2, 7, 10, 11 และ 13 ส่วนข้อ 3 และ 5 ผู้ประเมินได้แก้ไขสำนวนภาษาและอธิบายความเพิ่มเติมเพื่อให้ชัดเจน ครอบกลุ่มขึ้น ส่วนรายการปฏิบัติอีก 8 ข้อ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้สูงกว่าร้อยละ 80 ถือว่าใช้ได้

นอกจากนี้ผู้ประเมินได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญและผลการปรับปรุงได้ดังนี้

1. แก้ไขสำนวนภาษา
2. อธิบายความเพิ่มเติม
3. ชีคเส้นเน้นข้อความ “ไม่ควร” เพื่อให้ผู้อ่านเห็นได้ชัดเจนขึ้น

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา

ข้อ	การสนับสนุนทางจิตวิทยา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเองโดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องเตือนให้ทำ	104	99.05	1	0.95
2	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ	104	99.05	1	0.95
3	เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย	101	96.19	4	3.81
4	ผู้ปกครองควรแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ	105	100.00	-	-
5	ผู้ปกครองควรคอยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก	104	99.05	1	0.95
6	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น	93	88.57	12	11.43
7	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย	105	100.00	-	-
8	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้ปกครองควรแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็น	103	98.10	2	1.90
9	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองควรให้รางวัล	86	81.91	19	18.09
10	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	104	99.05	1	0.95
11	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น	86	81.91	19	18.09

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อ	การสนับสนุนทางจิตวิทยา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12	ผู้ปกครองควรพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา	104	99.05	1	0.95
13	ผู้ปกครองควรพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน	104	99.05	1	0.95
14	เมื่อนักเรียนดูหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย	104	99.05	1	0.95
15	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองควรให้รางวัล	80	76.19	25	23.81
16	ผู้ปกครองควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ	101	96.19	4	3.81
17	ผู้ปกครองควรพูดให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามและขยันหมั่นเพียรในการเรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น	100	95.24	5	4.76
18	ผู้ปกครองควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	105	100.00	-	-
19	ผู้ปกครองควรยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน	105	100.00	-	-
20	เมื่อนักเรียนมีปัญหาทางการเรียน ผู้ปกครองควรปลอบใจและให้กำลังใจ	104	99.05	1	0.95
21.	ผู้ปกครองคอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ ขณะที่นักเรียนทำการบ้าน	104	99.05	1	0.95

จากตารางที่ 6 แสดงว่าผู้ประเมินเห็นว่ารายการปฏิบัติในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาในข้อ 15 ใช้ได้เพียงร้อยละ 76.19 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์กำหนดไว้คือ ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงตัดรายการปฏิบัติข้อนี้ออกไป ส่วนรายการปฏิบัติข้อ 4, 7, 18 และ 19 ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ร้อยละ 100.00 ส่วนรายการปฏิบัติข้ออื่น ๆ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้สูงกว่าร้อยละ 80.00 ขึ้นไป

นอกจากนี้ผู้ประเมินได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้แก้ไขสำนวนภาษา และปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านความช่วยเหลือ

ข้อ	ความช่วยเหลือ	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองควรจัดซื้อหนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียน อย่างเต็มที่	87	82.86	18	17.14
2	ผู้ปกครองควรจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็น จะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่าง ครบถ้วน	100	95.24	5	4.76
3	ผู้ปกครองควรจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษา ที่จำเป็นในการเรียนให้กับนักเรียน	104	99.05	1	0.95
4	ผู้ปกครองควรช่วยค้นคว้าและจัดหาหนังสือ ให้นักเรียนทำรายงานตามที่ครูสั่ง	87	82.86	18	17.14
5	ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่ นักเรียนไม่เข้าใจ	100	95.24	5	4.76
6	ผู้ปกครองควรช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่ เป็นการบ้านให้กับนักเรียน	92	87.62	13	12.38
7	ผู้ปกครองควรช่วยนักเรียนในการเตรียม ตัวก่อนสอบ	102	97.14	3	2.86
8	ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายข้อผิดพลาด ในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน	104	99.05	1	0.95
9	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียน รู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน	100	95.24	5	4.76
10	ผู้ปกครองควรจัดหาและซื้อของเล่น และเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทางด้าน ความคิดให้กับนักเรียน	90	85.71	15	14.29

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อ	ความช่วยเหลือ	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11	ผู้ปกครองควรจัดหาครูสอนพิเศษให้กับนักเรียนเมื่อท่านไม่มีเวลาดูแลเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน	69	65.71	36	34.29

จากตารางที่ 7 แสดงว่าผู้ประเมินเห็นว่ารายการปฏิบัติในด้านความช่วยเหลือในข้อ 11 ใช้ได้เพียงร้อยละ 65.71 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงตัดรายการปฏิบัติข้อนี้ออกไป ส่วนรายการปฏิบัติข้ออื่น ๆ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้สูงกว่าร้อยละ 80.00 ขึ้นไป

นอกจากนี้ผู้ประเมินได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้แก้ไขสำนวนภาษาและปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการ
กระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

ข้อ	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองควรสนทนาซักถามเกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันของนักเรียน	100	95.24	5	4.76
2	ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา เพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการทำงานของนักเรียน	102	97.14	3	2.86
3	ผู้ปกครองควรนำแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำผิดมาอธิบายและทบทวนให้	99	94.29	6	5.71
4	ผู้ปกครองควรตรวจสอบว่านักเรียนทำการบ้านครบถ้วนตามที่อาจารย์สั่งแล้วหรือยัง	103	98.10	2	1.90
5	ผู้ปกครองควรได้พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา	104	99.05	1	0.95
6	ผู้ปกครองควรช่วยทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ	96	91.43	9	8.57
7	หลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วผู้ปกครองควรสอบถามถึงผลการสอบทุกครั้ง	95	90.48	10	9.52
8	ผู้ปกครองควรตรวจสอบรายงานผล การสอบของนักเรียนทุกครั้ง	104	99.05	1	0.95
9	ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือที่เป็นประโยชน์ให้นักเรียนอ่าน	103	98.10	2	1.90
10	เมื่อนักเรียนทำความดี ผู้ปกครองควรให้รางวัลเป็นหนังสือที่มีประโยชน์แก่นักเรียน	85	80.95	20	19.05
11	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่าง				

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	ที่ดีในการเรียน	70	66.67	35	33.33
12	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียน มองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุด	100	95.24	5	4.76
13	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	105	100.00	-	-
14	เมื่อมีรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนดู	101	96.19	4	3.81
15	ผู้ปกครองควรจัดหาเอกสารประกอบ การเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียน	99	94.23	6	5.71
16	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนใช้ เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ	81	77.14	24	22.86
17	ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนมองเห็น ความสำคัญของการอ่านหนังสือ	103	98.10	2	1.90
18	ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	105	100.00	-	-
19	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรได้พานักเรียน ไปชมสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งความรู้	104	99.05	1	0.95
20	ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนรู้จักการ สังเกตสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น	103	98.10	2	1.90
21	ผู้ปกครองควรตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียน ได้ไปพบเห็นแล้วให้นักเรียนตอบ	99	94.23	6	5.71
22	ผู้ปกครองควรสนทนากับนักเรียนถึงข่าว และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในและนอก ประเทศ	101	96.19	4	3.81
23	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้า ร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทาง การศึกษา	94	89.52	11	10.48

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
24	ผู้ปกครองควรให้นักเรียนได้ฟังข่าวและเหตุการณ์ที่สำคัญจากวิทยุและโทรทัศน์	101	96.19	4	3.81
25	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์	105	100.00	-	-
26	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน	102	97.14	3	2.86
27	ผู้ปกครองควรจัดสถานที่เป็นสัดส่วนให้นักเรียนสำหรับทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือ	103	98.10	2	1.90
28	ผู้ปกครองควรแนะนำให้ นักเรียนตอบปัญหาด้วยตนเอง โดยการค้นคว้าหาคำตอบจากหนังสือ	102	97.14	3	2.86
29	ที่บ้านผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือสำหรับการค้นคว้า เช่น พจนานุกรมและหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ให้นักเรียน	102	97.14	3	2.86
30	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรอธิบายเพิ่มเติมเสริมความรู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชม	105	100.00	-	-
31	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนหัดคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การคิดราคาสิ่งของ เงินทอง การตรวจสอบน้ำหนักของที่ซื้อ	104	99.05	1	0.95
32	ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้านหรืออ่านหนังสือโดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน	104	99.05	1	0.95
33	ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแลทำความสะอาดสถานที่และอุปกรณ์แล้ว				

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	เก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยหลังจากการทำงานเสร็จทุกครั้ง	105	100.00	-	-
34	ผู้ปกครองควรอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน	104	99.05	1	0.95
35	ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานได้สะดวก มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก	102	97.14	3	2.86
36	ผู้ปกครองควรได้ซักถามให้นักเรียนทำงานได้เป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่ดูแต่ความถูกต้องเพียงอย่างเดียว	104	98.10	2	1.90
37	ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยผู้ปกครองหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหา	104	98.10	2	1.90
38	เมื่อมีโอกาสดูผู้ปกครองควรตั้งปัญหาต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียนคิดในขณะที่ว่าง เช่น ระหว่างการนั่งรถไป-กลับบ้าน และโรงเรียน	100	95.24	5	4.76
39	เมื่อมีโอกาสดูผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมนิทรรศการที่ส่งเสริมความรู้	104	99.05	1	0.95
40	เมื่อมีโอกาสดูผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้	102	97.14	3	2.86

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
41	ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ มาตรฐาน กฎและสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา	103	98.10	2	1.90
42	ผู้ปกครองควรพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสนุกในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยไม่นำทัศนคติที่ไม่ดีมาพูดให้นักเรียนเกิดความรู้สึกสับสนตาม	103	98.10	2	1.90

จากตารางที่ 8 แสดงว่าผู้ประเมินเห็นว่ารายการปฏิบัติในด้านกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา ในข้อ 11 และ 16 ใช้ได้ดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือต่ำกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงตัดรายการปฏิบัติ 2 ข้อนี้ออกไป ส่วนรายการปฏิบัติข้อ 13, 18, 25, 30, 33 ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ร้อยละ 100.00 ส่วนรายการปฏิบัติข้ออื่น ๆ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้สูงกว่าร้อยละ 80.00 ขึ้นไป

นอกจากนี้ผู้ประเมินได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้แก้ไขสำนวนภาษาและปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการแบ่งเวลา

ข้อ	การแบ่งเวลา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน	95	90.48	10	9.52
2	ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสม เพื่อฝึกนิสัยไม่ให้นักเรียนทำงานชักช้าจนเกินไป	99	94.29	6	5.71
3	ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ	95	90.48	10	9.52
4	การดูแลนักเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาไว้ให้	97	92.38	8	7.62
5	ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาของท่านในการดูแลนักเรียนในเรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ	99	94.29	6	5.71
6	ในการดูแลหนังสือของนักเรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาให้	89	84.76	16	15.24
7	ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่น ดูโทรทัศน์ หรือทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้	95	90.48	10	9.52
8	ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน	97	92.38	8	7.62
9	นักเรียนควรทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด	86	81.91	19	18.09

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	การแบ่งเวลา	ความคิดเห็น			
		ใช้ได้แล้ว		ควรปรับปรุง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10	เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองควรได้จัดเวลาในการไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชาต่าง ๆ	100	95.24	5	4.76
11	เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านเสร็จแล้ว ก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์ ผู้ปกครองควรได้ตรวจดูก่อน	92	87.62	13	12.38
12	เมื่อตรวจดูการบ้านของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองควรลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนเองทุกครั้ง	102	97.14	3	2.86
13	เมื่อผู้ปกครองมีเวลาควรจะทำแบบฝึกหัดโดยดัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ	87	82.86	18	17.14
14	ผู้ปกครองควรพยายามศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครูหรือไปพบอาจารย์ผู้สอน เพื่อสามารถสอนนักเรียนได้	79	75.24	26	24.76

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผู้ประเมินเห็นว่ารายการปฏิบัติในด้านการแบ่งเวลาในข้อ 14 ใช้ได้เพียงร้อยละ 75.24 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ผู้วิจัยจึงตัดรายการปฏิบัติข้อนี้ออกไป ส่วนรายการปฏิบัติข้ออื่น ๆ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้สูงกว่าร้อยละ 80.00 ขึ้นไป

นอกจากนี้ผู้ประเมินได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้แก้ไขสำนวนภาษาและปรับสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตรวจสอบแนวทางแสดงรายละเอียดในตารางที่ 10 ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตรวจสอบแนวทางจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน		
มารดา	117	75.00
บิดา	35	22.44
อื่น ๆ	4	2.56
รวม	156	100.00
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนในปกครอง		
เกรดเฉลี่ย 3.70 - 4.00	78	50.00
เกรดเฉลี่ย 2.70 - 3.69	65	41.67
เกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.70	13	8.33
รวม	156	100.00
บทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในปกครอง		
มาก	93	59.62
ปานกลาง	52	33.33
น้อย	11	7.05
รวม	156	100.00
ฐานะของผู้ตรวจสอบแนวทาง		
อาชีพของผู้ตรวจสอบ		
รับราชการ	74	47.44
ค้าขาย	20	12.82
รับจ้าง	31	19.87
อื่น ๆ	31	19.87
รวม	156	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาเอก	19	12.18
ปริญญาโท	43	27.56
ปริญญาตรี	73	46.80

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	13.46
รวม	156	100.00
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
5,000 - 10,000 บาท	3	1.92
10,001 - 40,000 บาท	51	32.69
40,001 - 70,000 บาท	37	23.72
70,001 - 100,000 บาท	44	28.20
มากกว่า 100,000 บาท	15	9.62
ไม่ระบุ	6	3.85
รวม	156	100.00

จากตารางที่ 10 ผู้ตรวจสอบแนวทางที่เป็นมารดามีมากที่สุดร้อยละ 75.00 เป็นบิดาร้อยละ 22.44 และเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดาหรือมารดามี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.56

ผู้ตรวจสอบแนวทางเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับเกรดเฉลี่ย 3.70 - 4.00 มากที่สุดร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ จำนวนผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับเกรดเฉลี่ย 2.70 - 3.69 ร้อยละ 41.67 และระดับต่ำกว่าเกรดเฉลี่ย 2.70 มีเพียง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ผู้ตรวจสอบแนวทางมีความเห็นว่าตนเองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในปกครอง ในระดับมากอยู่ถึงร้อยละ 59.62 อยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับน้อยมีน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 7.05

ผู้ตรวจสอบแนวทางส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการร้อยละ 47.44 รองลงมาคือ มีอาชีพรับจ้างร้อยละ 19.87 และมีอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 19.87 ส่วนอาชีพค้าขายมีน้อยที่สุดมีเพียงร้อยละ 12.82

ผู้ตรวจสอบแนวทางมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.80 รองลงมาคือระดับปริญญาโท มีร้อยละ 27.56 และต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 13.46 ส่วนวุฒิทางการศึกษาที่มีน้อยที่สุดคือ ปริญญาเอก มีเพียงร้อยละ 12.18

กลุ่มผู้ตรวจสอบแนวทางเป็นผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 10,001-40,000 บาท มากที่สุดถึงร้อยละ 32.69 รองลงมาคือ 70,001 - 100,000 บาท มีร้อยละ 28.20 ส่วนจำนวนผู้ปกครองที่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท มีน้อยที่สุดคือมีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.92 และมีอยู่ 6 คนที่ไม่ยอมระบุรายได้ของครอบครัว

สถาบันวิทยบริการ
ลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบแนวทางเกี่ยวกับรายการปฏิบัติและการปฏิบัติ
ของผู้ปกครองแสดงรายละเอียดในตารางที่ 11 - 15

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านความกตัญญู

ความกตัญญู	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียนแล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	2.31	0.32	เห็นด้วย ปานกลาง	145	92.95	11	7.05
2. เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ท่านไม่เคยแสดงความไม่พอใจ โดยการดู ว่ากล่าว แต่ใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล	2.50	0.46	เห็นด้วย ปานกลาง	135	86.54	21	13.46
3. ท่านไม่เคยคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง เกินความสามารถที่แท้จริง	2.09	0.54	เห็นด้วย ปานกลาง	111	71.15	45	28.85
4. เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมากเกินไป ท่านไม่เคยแสดงความพอใจ โดยการดู							

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความกคคคคค	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ว่ากล่าว แต่ใช้วิธี ชักจูงด้วยเหตุผล	2.53	0.31	เห็นด้วย ปานกลาง	144	92.31	12	7.69
5. ท่านไม่บังคับเกี่ยวกับ เจ็ญนักเรียนในเรื่อง การเรียนมากจนเกินไป	2.40	0.39	เห็นด้วย ปานกลาง	129	82.69	27	17.31
6. ท่านไม่เข้มงวดจน เกินไปในเรื่องการดู หนังสือและทำการ บ้านของนักเรียน	2.23	0.38	เห็นด้วย ปานกลาง	132	84.62	24	15.39
7. ท่านไม่เคยเปรียบเทียบ ผลการเรียน ของนักเรียนกับผู้อื่น	2.26	0.49	เห็นด้วย ปานกลาง	114	73.08	42	26.92
8. ท่านไม่ควรแสดง ความพอใจเฉพาะ เมื่อนักเรียนสอบได้ คะแนนเต็มเท่านั้น	2.39	0.45	เห็นด้วย ปานกลาง	113	72.44	43	27.56
9. ท่านไม่เคยเคี่ยวเข็ญ ให้นักเรียนไป โรงเรียนทั้งที่ นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียง ว่ากลัวนักเรียนจะ เรียนไม่ทันเพื่อน	2.64	0.45	เห็นด้วยมาก	102	65.39	54	34.62

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความกดดัน	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10. ท่านไม่เคยคาด หวังในตัวนักเรียน มากเกินไป หรือ คาดหวังในสิ่งที่ เป็นไปได้	2.55	0.38	เห็นด้วยมาก	116	74.36	40	25.64

จากตารางที่ 11 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากกับการไม่สร้างความกดดัน ในข้อ 9 และ 10 คือ ไม่เคยเชิญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่ไม่สบาย และไม่คาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไป ส่วนข้อ 1 - 8 ผู้ปกครองเห็นด้วยปานกลาง

ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครอง จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติ ในทุกข้อ ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือ การพูดเตือนให้นักเรียนเลิกในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวกับการเรียน มีผู้ปกครองปฏิบัติถึงร้อยละ 92.95 ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติจำนวนน้อยที่สุดคือ การไม่เคยเชิญเชิญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบายเพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 65.39

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา

การสนับสนุนทางจิตวิทยา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
				จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำการบ้านเอง โดยไม่ต้องเตือน	2.89	0.12	เห็นด้วยมาก	154	98.72	2	1.28
2. เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ท่านจะให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ	2.96	0.04	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
3. ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จ	2.68	0.27	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
4. ท่านแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ	2.85	0.13	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
5. ท่านคอยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก	2.87	0.11	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
6. ท่านสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น	2.69	0.24	เห็นด้วยมาก	144	92.31	12	7.69

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การสนับสนุนทาง จิตวิทยา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ท่านกล่าวคำชมเชย เมื่อนักเรียนสอบได้ คะแนนดี	2.94	0.06	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
8. ท่านแสดงความ ยินดีและภูมิใจให้ นักเรียนเห็นเมื่อเขา มีผลการเรียนดีขึ้น	2.96	0.04	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
9. ท่านให้รางวัลเมื่อ นักเรียนมีผลการ เรียนที่ดี	2.60	0.32	เห็นด้วยมาก	146	93.59	10	6.41
10. ท่านให้คำแนะนำ กับนักเรียนให้รู้จัก คิดอย่างรอบคอบ และแก้ไขปัญหา ด้วยตนเองหรือร่วม แก้ปัญหา กับนักเรียน ในบางกรณี	2.92	0.07	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
11. ท่านแสดงความ พอใจและชื่นชม นักเรียนต่อหน้าผู้ อื่นเมื่อนักเรียน สอบได้คะแนนดี เป็นบางโอกาส	2.40	0.48	เห็นด้วย ปานกลาง	130	83.33	26	16.67

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การสนับสนุนทาง จิตวิทยา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
12. ท่านพูดให้เหตุผล ให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของ การศึกษา	2.98	0.03	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
13. ท่านพูดให้กำลัง ใจให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของ การตั้งใจเรียน	2.97	0.02	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
14. ท่านกล่าวคำชม เชยเมื่อนักเรียนดู หนังสือเตรียมตัว สอบ	2.98	0.40	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
15. ท่านปลูกฝังทัศน คติที่ดีต่อการเรียน วิชาต่าง ๆ	2.78	0.18	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
16. ท่านพูดให้นักเรียน เกิดความมานะ พยายามและขยัน หมั่นเพียรในการ เรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับ ผู้อื่น	2.76	0.23	เห็นด้วยมาก	151	96.80	5	3.21

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การสนับสนุนทาง จิตวิทยา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
17. ท่านยอมรับฟัง ความคิดเห็นของ นักเรียน	2.89	0.11	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
18. ท่านยอมรับและ เข้าใจในความ สามารถของ นักเรียน	2.87	0.13	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
19. ท่านจะปลอบใจ ให้กำลังใจเมื่อ นักเรียนมีปัญหา ทางการเรียนและ ช่วยเหลือนักเรียน แก้ปัญหา นั้น ๆ	2.93	0.08	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
20. ท่านคอยดูแลอยู่ ใกล้ ๆ ขณะที่ นักเรียนทำการ บ้าน	2.53	0.31	เห็นด้วยมาก	147	94.33	9	5.77

จากตารางที่ 12 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากกับการสนับสนุนทางจิตวิทยาเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 11 เท่านั้นที่ผู้ปกครองเห็นด้วยปานกลางคือ การแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่นเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี

ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครองจากจำนวนทั้งหมด 21 ข้อ มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ 4, 7, 8, 10, 13 และ 19 มีผู้ปกครองปฏิบัติทั้งหมดคือร้อยละ 100.00 ไม่มีผู้ปกครองคนไหนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ปฏิบัติเลย ส่วนข้อที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 11 ในเรื่องของการแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่นเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 83.33

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือ	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านจัดซื้อหนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนตามพัฒนาการของนักเรียนและฐานะของครอบครัว	2.76	0.21	เห็นด้วยมาก	153	98.03	3	1.92
2. ท่านดูแลในการจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน	2.90	0.12	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
3. ท่านจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้กับนักเรียน	2.89	0.11	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
4. ท่านช่วยแนะนำวิธีการค้นคว้าและจัดหาหนังสือให้นักเรียนทำรายงานตามที่ครูมอบหมายให้ทำ	2.78	0.02	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
5. ท่านช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียน							

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความช่วยเหลือ	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าใจโดยปรึกษาวิธีการสอนจากครู	2.83	0.14	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
6. ท่านช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านให้กับนักเรียน	2.57	0.36	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
7. ท่านช่วยนักเรียนในการเตรียมตัวก่อนสอบ	2.64	0.30	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
8. ท่านช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน	2.73	0.24	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
9. ท่านให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน	2.58	0.31	เห็นด้วยมาก	150	96.15	6	3.85
10. ท่านจัดหาและซื้อของเล่นและเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทางด้านความคิดให้กับนักเรียน	2.58	.31	เห็นด้วยมาก	151	96.80	5	3.21

จากตารางที่ 13 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากกับการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ทุกข้อ ในจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ และเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องการจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน ค่าเฉลี่ยสูงถึง 2.90

ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครองจากจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ 3, 5 และ 8 ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติทุกคนคือร้อยละ 100.00 ไม่มีใครไม่ปฏิบัติเลย ส่วนข้อที่มีผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 9 เรื่องการให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักการใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้านฝึกทักษะทางการเรียนมีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติ ร้อยละ 96.15

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สนทนา ชักถาม เกี่ยวกับการเรียน ในแต่ละวันของ นักเรียน	2.74	0.23	เห็นด้วยมาก	154	98.72	2	1.28
2. ตรวจสอบแบบฝึก หัดที่ได้รับการ ตรวจจากอาจารย์ ผู้สอนแล้วทุกวิชา	2.52	0.39	เห็นด้วย ปานกลาง	139	89.10	17	10.90
3. นำแบบฝึกหัดที่ นักเรียนทำผิดมา อธิบาย ทบทวนให้	2.61	0.27	เห็นด้วยมาก	150	91.03	14	8.97
4. ตรวจสอบว่านักเรียน ทำการบ้านครบถ้วน ตามที่อาจารย์สั่ง	2.70	0.27	เห็นด้วยมาก	150	96.15	6	3.85
5. พูดคุยกับนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาที่เกิด ขึ้นในการเรียนและ ให้คำปรึกษาเมื่อ นักเรียนมีปัญหา	2.77	0.22	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
6. ทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อน สอบ	2.64	0.31	เห็นด้วยมาก	147	94.23	9	5.77
7. ทำนสอบถามถึงผล การสอบหลังจากที่ นักเรียนสอบเสร็จแล้ว	2.78	0.20	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	X	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. ท่านตรวจสอบ รายงานผลการสอบ ของนักเรียน	2.92	0.09	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
9. จัดหาหนังสือที่มี ประโยชน์มาให้ นักเรียนอ่าน	2.76	0.21	เห็นด้วยมาก	154	98.72	2	1.28
10. ให้รางวัลกับ นักเรียนเป็น หนังสือที่มี ประโยชน์	2.50	0.38	เห็นด้วย ปานกลาง	140	89.74	16	10.26
11. แนะนำให้นักเรียน มองเห็นความ สำคัญของการเข้า ห้องสมุด	2.76	0.23	เห็นด้วยมาก	147	94.23	9	5.77
12. แนะนำให้นักเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	2.79	0.18	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
13. แนะนำให้นักเรียน ดูรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา	2.58	0.32	เห็นด้วยมาก	143	91.67	13	8.33
14. จัดหาเอกสาร ประกอบการเรียน เพิ่มเติมให้นักเรียน	2.57	0.30	เห็นด้วยมาก	142	91.03	14	8.98

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15. แนะนำให้นักเรียน มองเห็นความ สำคัญของการอ่าน หนังสือ	2.75	0.22	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
16. แนะนำให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของ โรงเรียน	2.68	0.25	เห็นด้วยมาก	151	96.80	5	3.21
17. ทานักเรียนไปชม สถานที่ซึ่งเป็น แหล่งความรู้	2.67	0.25	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
18. สอนให้นักเรียน รู้จักการสังเกตสิ่ง แวดล้อมที่พบเห็น	2.79	0.19	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56
19. ตั้งคำถามในเรื่อง ที่นักเรียนได้ไป พบเห็นแล้วให้ นักเรียนตอบ	2.60	0.30	เห็นด้วยมาก	145	92.95	11	7.05
20. สนทนากับนักเรียน ถึงข่าวและเหตุการณ์ สำคัญที่เกิดขึ้นใน และนอกประเทศ	2.61	0.29	เห็นด้วยมาก	148	94.87	8	5.13
21. สนับสนุนให้ นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมการแข่งขัน ตอบปัญหาทางศึกษา	2.46	0.41	เห็นด้วย ปานกลาง	113	72.44	42	27.56

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
22. ให้นักเรียนฟังข่าว และเหตุการณ์ที่ สำคัญจากวิทยุและ โทรทัศน์	2.68	0.26	เห็นด้วยมาก	145	92.95	11	7.05
23. สนับสนุนให้ นักเรียนอ่าน หนังสือพิมพ์	2.67	0.26	เห็นด้วยมาก	151	96.80	5	3.21
24. สนับสนุนให้ นักเรียนยืมหนังสือ จากห้องสมุดมา อ่าน	2.71	0.27	เห็นด้วยมาก	147	94.23	9	5.77
25. จัดสถานที่เป็น สัดส่วนสำหรับให้ นักเรียนทำการ บ้าน ทบทวน บทเรียนและอ่าน หนังสือ	2.74	0.26	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
26. แนะนำให้นักเรียน ตอบปัญหาด้วย ตนเอง โดยการ ค้นคว้าหาคำตอบ จากหนังสือ	2.61	0.321	เห็นด้วยมาก	144	92.31	12	7.69
27. จัดหาหนังสือ สำหรับค้นคว้า							

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เช่น พจนานุกรม และหนังสืออ่าน ประกอบอื่น ๆ ให้ นักเรียน	2.81	0.18	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
28. อธิบายเพิ่มเติม เสริมความรู้เกี่ยวกับ รายการโทรทัศน์ ที่นักเรียนได้ชม	2.69	0.25	เห็นด้วยมาก	147	94.23	9	5.77
29. ฝึกให้นักเรียนหัด คิดคำนวณสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การคิดราคา สิ่งของ เงินทอง การตรวจสอบน้ำ หนักของที่ซื้อ	2.71	0.23	เห็นด้วยมาก	153	98.08	3	1.92
30. ให้ความสำคัญใน ขณะที่นักเรียน กำลังทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวน สมาธิหรือเรียกใช้ งาน	2.83	0.17	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
31. ฝึกให้นักเรียนรู้จัก การทำความสะดวก สถานที่และเก็บ อุปกรณ์เข้าที่ไว้							

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
32. อธิบายให้นักเรียน ได้มองเห็นความ สำคัญของความ มีระเบียบวินัย ปฏิบัติงานตามกฎ ระเบียบทั้งที่บ้าน และโรงเรียน	2.89	.12	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
33. ให้ความสำคัญ ของบริเวณที่จัดให้ นักเรียนทำงานโดย การจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่ นักเรียนทำงานให้ สะอาด มีแสงสว่าง เพียงพอและ อากาศถ่ายเทได้ สะดวก	2.89	0.11	เห็นด้วยมาก	156	100.00	-	-
34. ตักเตือนให้นักเรียน ทำงานเป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่ดูแต่ความ ถูกต้องเพียงอย่าง เดียว	2.89	0.11	เห็นด้วยมาก	154	98.72	2	1.28

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
35. ผิดให้นักเรียนรู้ จักคิดวิเคราะห์สิ่ง ที่พบเห็นในชีวิต ประจำวัน โดยผู้ ปกครองหยิบยก ขึ้นมาเป็นปัญหา	2.76	0.22	เห็นด้วยมาก	145	92.95	11	7.05
36. ทำนดิ่งปัญหา ง่าย ๆ ผิดให้ นักเรียนคิดในขณะที่ ที่ว่าง เช่น ระหว่าง การนั่งรถไป-กลับ บ้านและโรงเรียน	2.67	0.29	เห็นด้วยมาก	146	93.59	10	6.41
37. พานักเรียนไปชม นิทรรศการที่ ส่งเสริมความรู้	2.54	0.33	เห็นด้วย ปานกลาง	143	91.67	13	8.33
38. พานักเรียนไปชม การแข่งขันตอบ ปัญหาที่ส่งเสริม ความรู้	2.28	0.52	เห็นด้วย ปานกลาง	79	50.46	77	49.36
39. ส่งเสริมให้นักเรียน ท่องจำคำศัพท์ มาตรา กฏ และ สูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยว กับการศึกษา	2.68	0.28	เห็นด้วยมาก	147	94.23	9	5.77

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การกระตุ้นพัฒนาทาง สติปัญญา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
40. พยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้ สึกสนุกในการเรียน วิชาต่าง ๆ โดยไม่ นำทัศนคติที่ไม่ดี มาพูดให้นักเรียน เกิดความรู้สึก คล้อยตาม	2.76	0.23	เห็นด้วยมาก	152	97.44	4	2.56

จากตารางที่ 14 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากกับการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา เกือบทุกข้อ คือ 35 ข้อใน 40 ข้อ มีผู้เห็นด้วยปานกลางเพียง 5 ข้อ คือ ข้อ 2, 22, 38 และ 39 ข้อที่มีผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ การตรวจสอบรายงานผลการสอบของนักเรียน ค่าเฉลี่ยสูงถึง 2.92

ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครองจากจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ 8, 31, 32, 33 และ 34 ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติทุกคนคือ ร้อยละ 100.00 ไม่มีใครที่ไม่ปฏิบัติเลย ส่วนรายการที่มีผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ข้อ 39 เรื่องพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 50.64

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นและการปฏิบัติของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติในด้านการแบ่งเวลา

การแบ่งเวลา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านช่วยดูแลให้นักเรียนทำการบ้าน	2.71	0.25	เห็นด้วยมาก	150	96.15	6	3.85
2. ท่านกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสมเพื่อฝึกนิสัยไม่ให้นักเรียนทำงานชักช้าเกินไป	2.50	0.46	เห็นด้วยปานกลาง	125	80.13	31	19.87
3. ท่านช่วยดูแลให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ	2.80	0.18	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
4. ท่านจัดแบ่งเวลาในคู่มือทศรม์ของนักเรียน	2.68	0.29	เห็นด้วยมาก	148	94.87	8	5.13
5. ท่านจัดแบ่งเวลาของท่านในการดูแลนักเรียนในเรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ	2.67	0.30	เห็นด้วยมาก	146	93.59	10	6.41
6. ท่านควรมีส่วนในการกำหนดเวลาในการดูหนังสือของนักเรียน	2.37	0.41	เห็นด้วยปานกลาง	133	85.26	23	14.74

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การแบ่งเวลา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ท่านกำหนดให้นักเรียนทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่นคูโทรศัพท์หรือทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน	2.69	0.28	เห็นด้วยมาก	143	91.67	13	8.33
8. ท่านกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน	2.83	0.19	เห็นด้วยมาก	151	96.80	5	3.21
9. นักเรียนควรทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่ท่านกำหนด	2.47	0.42	เห็นด้วยปานกลาง	129	82.69	27	17.31
10. ท่านจัดเวลาในการไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชาต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน	2.44	0.45	เห็นด้วยมาก	120	76.92	36	23.08

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การแบ่งเวลา	ความคิดเห็น			การปฏิบัติ			
				ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. ท่านตรวจดูแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านที่นักเรียนทำเสร็จแล้วก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์	2.53	0.43	เห็นด้วยมาก	141	90.39	15	9.62
12. ท่านลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกครั้งเมื่อตรวจการบ้าน	2.78	0.21	เห็นด้วยมาก	155	99.36	1	0.64
13. เมื่อท่านมีเวลาจะทำแบบฝึกหัด โดยคัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ	2.37	0.49	เห็นด้วยปานกลาง	112	71.80	44	28.21

จากตารางที่ 15 แสดงว่าผู้ปกครองเห็นด้วยมากกับการแบ่งเวลาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน 7 ข้อ จากทั้งหมดมี 13 ข้อ มีผู้เห็นด้วยปานกลางรวม 6 ข้อ ในข้อ 2, 6, 7, 9, 10, 11 และ 13 ข้อที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือเรื่อง การกำหนดให้นักเรียนจัดทำตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน ค่าเฉลี่ยสูงถึง 2.83

ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครอง จากจำนวนทั้งหมด 13 ข้อ มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ 3 และ 12 ในเรื่องการช่วยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ และการที่ผู้ปกครองลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกครั้งเมื่อตรวจการบ้าน มีผู้ปกครองปฏิบัติถึงร้อยละ 99.36 มีเพียง 1 คน ที่ไม่ได้ปฏิบัติ 2 ข้อนี้ ส่วนรายการที่มีผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ เรื่องที่ผู้ปกครองมีเวลาจะทำแบบฝึกหัด โดยคัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 71.80

สงครณมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งจัดเป็นหมวดหมู่เรียงลำดับความสำคัญตามความดีของรายการปฏิบัติครั้งนี้

ตารางที่ 16 ร้อยละของความดีของรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ข้อ	รายการ	ความดี	ร้อยละ
1	ทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ	64	52.46
2	ดูแลให้นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จครบถ้วนทุกวัน	51	41.80
3	จัดหาหนังสือ, เอกสารที่มีประโยชน์ ส่งเสริมการเรียนให้นักเรียน	39	31.98
4	ฝึกให้นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่	29	23.77
5	อธิบายบทเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียนได้เข้าใจ	27	22.13
6	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมเพิ่มเติม	27	22.13
7	จัดให้นักเรียนเรียนพิเศษเพิ่มเติม	24	19.67
8	ดูแลให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นประจำสม่ำเสมอ	24	19.67
9	ผู้ปกครองเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ	22	18.03
10	ฝึกให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน-เล่น	21	17.21
11	ให้กำลังใจแก่นักเรียนในการเรียน	21	17.21
12	ให้นักเรียนทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านมาทุกวัน	21	17.21
13	พูดให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการตั้งใจเรียน	20	16.39
14	ให้ความรู้แก่นักเรียนเพิ่มเติมเรื่องข่าวสาร, เหตุการณ์ต่าง ๆ	20	16.39
15	จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้ นักเรียนอย่างครบถ้วน	18	14.75
16	ให้รางวัลเมื่อนักเรียนเรียนได้ดี	15	12.30
17	ดูแลให้นักเรียนจัดตารางเรียนทุกวัน	15	12.30
18	ตรวจสอบสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกวัน	14	11.48
19	กล่าวชมเชยเมื่อผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	14	11.48
20	จัดเวลาให้นักเรียนได้พักผ่อน	14	11.48
21	ตรวจการบ้านให้นักเรียน	13	10.66
22	ส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน	11	9.02
23	ให้นักเรียนท่องเที่ยว ท่องดูต่าง ๆ และสะกดคำยาก	9	7.38
24	จัดให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา	9	7.38
25	จัดหาสื่อ, ของเล่น ๆ ที่ใช้ความคิดฝึกสมองให้นักเรียนได้ฝึกฝน	9	7.38

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
26	ส่งเสริมให้ นักเรียนดูรายการโทรทัศน์ที่ให้ความรู้	8	6.56
27	ดูแลสุขภาพกายและใจของนักเรียน	8	6.56
28	พานักเรียนไปทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้รอบตัว	8	6.56
29	ให้นักเรียนได้เรียนแบบสบายไม่เน้นเรื่องคะแนน ไม่เคร่งเครียด	8	6.56
30	กล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน	7	5.73
31	ฝึกให้นักเรียนมีสมาธิ	7	5.73
32	สอนการบ้านให้นักเรียนเสมอ	7	5.73
33	ให้นักเรียนได้เรียนวิชาพิเศษที่เป็นประโยชน์	7	5.73
34	ให้นักเรียนศึกษาบทเรียนล่วงหน้าก่อนเรียน	6	4.92
35	สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ห้องสมุด การค้นคว้าหาความรู้	6	4.92
36	ดูแลแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของนักเรียน	5	4.10
37	ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าแสดงความคิดเห็น	4	3.28
38	จัดสถานที่ให้นักเรียนดูหนังสือได้เหมาะสม	4	3.28
39	ฝึกให้นักเรียนรู้จักการคิดคำนวณในชีวิตประจำวัน	4	3.28
40	ช่วยนักเรียนค้นคว้าทำรายงาน	4	3.28
41	ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	4	3.28
42	ทำโทษเมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน	4	3.28
43	ยกตัวอย่างคนที่ประสบความสำเร็จให้นักเรียนฟัง	4	3.28
44	ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอน	4	3.28
45	ฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต	4	3.28
46	พ่อแม่ ทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีกับนักเรียน	4	3.28
47	เมื่อขาดเรียนให้ นักเรียนติดตามงานให้ครบและสอนเสริมให้	4	3.28
48	ฝึกให้พี่สอนน้องเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนไปช่วย	3	2.43
49	สนับสนุนสิ่งที่นักเรียนสนใจและมีประโยชน์	3	2.43
50	สอนให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์	3	2.43
51	ติดตามผลการเรียนของนักเรียนสม่ำเสมอ	3	2.43
52	สอนให้นักเรียนเป็นคนช่วยเหลือผู้อื่น	3	2.43
53	สอนให้นักเรียนขยัน อดทน มานะพยายามและซื่อสัตย์	3	2.43

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
54	บังคับให้นักเรียนทำงานให้เสร็จ	2	1.64
55	สอนให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์	2	1.64
56	สอนเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน	2	1.64
57	ควบคุมการทำงานให้ของนักเรียนเป็นระเบียบ	2	1.64
58	อบรมกริยามารยาทให้นักเรียน	2	1.64
59	ให้นักเรียนช่วยงานบ้านตามกำลังความสามารถเพื่อเป็นการฝึกทักษะ	2	1.64
60	ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักเรียน	2	1.64

จากตารางที่ 16 แสดงว่าผู้ปกครองช่วยทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบมากที่สุดถึง 64 คน คิดเป็นร้อยละ 52.46 รองลงมาคือ ดูแลให้นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จครบถ้วนทุกวันมี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 ส่วนข้อที่มีผู้ปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การบังคับให้นักเรียนทำงานให้เสร็จการสอนให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ สอนเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ควบคุมการทำงานของนักเรียนให้เป็นระเบียบ อบรมกริยามารยาทให้นักเรียน ให้นักเรียนช่วยงานบ้านตามกำลังความสามารถเพื่อเป็นการฝึกทักษะ และการให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักเรียน มีผู้ปฏิบัติเพียงข้อละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.64

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 การปรับปรุงรายการปฏิบัติ

นำรายการปฏิบัติที่อยู่ในเกณฑ์คือ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากและระดับปานกลางมาจัดเรียงลำดับใหม่จากข้อที่จำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากไปหาน้อย ในแต่ละหัวข้อของแต่ละด้าน

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประเมินแนวทางและผู้ตรวจสอบแนวทาง โดยนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ตรวจสอบแนวทางไปใส่เป็นข้อมูลสำหรับการเสนอแนะวิธีการใช้แนวทาง

จากการสังเคราะห์ข้อมูลทำให้ได้แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาดังนี้

1. ส่วนประกอบของแนวทาง

แนวทางประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความกตัญญู การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาและการแบ่งเวลา

2. ลักษณะของแนวทางประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

2.1 ส่วนที่เป็นความเรียง ซึ่งประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีใช้และประโยชน์

2.2 รายการปฏิบัติในแต่ละส่วนประกอบของแนวทาง

2.2.1 ด้านความกตัญญู มีรายการปฏิบัติ 10 ข้อ

2.2.2 ด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา มีรายการปฏิบัติ 20 ข้อ

2.2.3 ด้านความช่วยเหลือ มีรายการปฏิบัติ 10 ข้อ

2.2.4 ด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา มีรายการปฏิบัติ 40 ข้อ

2.2.5 ด้านการแบ่งเวลา มีรายการปฏิบัติ 13 ข้อ

รายละเอียดของแนวทางดูได้ในภาคผนวก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน อาจารย์ผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และอาจารย์ผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมี 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เพื่อสร้างแนวทาง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2539 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มวิชาในภาคต้น อยู่ในระดับสูง จำนวนทั้งหมด 168 คน รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 จำนวน 21 ท่าน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินแนวทาง ได้แก่ อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 10 ท่าน อาจารย์ผู้สอนวิชาเกี่ยวกับการแนะแนวทางการศึกษาและจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 8 ท่าน อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 15 ท่าน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง บานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน จำนวน 72 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบแนวทาง ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกัน จำนวน 156 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุดคือ

2.1 แบบสอบถามผู้ประเมินแนวทาง แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ประเมินแนวทาง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ

2.2 แบบสอบถามผู้ตรวจสอบแนวทาง แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตรวจสอบแนวทาง

ตอนที่ 2 ความคิดของผู้ตรวจสอบแนวทางเกี่ยวกับรายการปฏิบัติและการปฏิบัติของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนสารคดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ในการแจกและเก็บแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามคืน ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น 261 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.31 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ประเมินแนวทาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง และรายการปฏิบัติของผู้ประเมินแนวทางวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ส่วนที่ 2 ผู้ตรวจสอบแนวทางแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตรวจสอบแนวทาง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ($\bar{X}$) (S.D.) และวิเคราะห์การปฏิบัติโดยการหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 นำรายการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้ว ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มาจัดเป็นหมวดหมู่ เรียงลำดับใหม่จากข้อที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากไปหาน้อยในแต่ละหัวข้อของแต่ละด้าน

5. การนำเสนอแนวทาง

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับผู้ประเมินแนวทางแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ประเมินแนวทาง

ผู้ประเมินแนวทางที่ตอบในฐานะอาจารย์ ร้อยละ 31.43 และเป็นผู้ปกครองของนักเรียน ร้อยละ 68.57 ผู้ประเมินแนวทางที่เป็นอาจารย์เป็นเพศหญิงถึงร้อยละ 96.97 มีเพศชายเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 96.97 มีวุฒิปริญญาเอกเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.03 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไปทุกคน และทุกคนเห็นความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับมาก

ผู้ประเมินแนวทางที่ตอบในฐานะผู้ปกครองของนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.50 เป็นเพศชายร้อยละ 37.50 มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 50.00 มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 34.72 และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.28 ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ ร้อยละ 52.78 มีอาชีพค้าขายร้อยละ 19.44 มีอาชีพรับจ้าง 8.33 และมีอาชีพอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวร้อยละ 19.44 ผู้ปกครองส่วนใหญ่พิจารณาตนเองว่ามีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอยู่ในระดับมากถึงร้อยละ 55.56 ระดับปานกลางร้อยละ 41.67 และมีเพียง 1 คนที่พิจารณาว่าตนเองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.78

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับแนวทาง

ผู้ประเมินส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกับแนวทางที่ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นความเรียง (คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และประโยชน์) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความครอบคลุมของหัวข้อ และความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอรายการปฏิบัติ เห็นด้วยมากถึงร้อยละ 76.19

ส่วนที่เป็นความเรียงซึ่งประกอบด้วยคำนำ ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมมากร้อยละ 75.24 วัตถุประสงค์ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมมากร้อยละ 66.67 วิธีใช้ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมมากร้อยละ 56.19 ส่วนประโยชน์ ผู้ประเมินเห็นว่าเหมาะสมมาก ร้อยละ 65.71

ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติในด้านความครอบคลุมของรายการปฏิบัติ ผู้ประเมินเห็นว่าครอบคลุมแล้วร้อยละ 89.52 ส่วนลักษณะการนำเสนอรายการปฏิบัติ ผู้ประเมินเห็นด้วยมากร้อยละ 59.05 และมีผู้ไม่เห็นด้วยเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประเมินแนวทางเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้ประเมินแนวทางส่วนใหญ่เห็นว่าแนวทาง

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้ได้ มีบางข้อที่ต้องแก้ไขสำนวนภาษาอธิบายความเพิ่มเติม รายการปฏิบัติข้อที่ผู้ประเมินมีความคิดเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้ตัดออกไป

ด้านความกตัญญู

รายการปฏิบัติด้านความกตัญญูมี 15 ข้อ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้มากที่สุดในเรื่อง ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไปหรือคาดหวังในสิ่งที่เป็นไม่ได้ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ถึงร้อยละ 98.10 มี 7 ข้อที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือเรื่องเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ, เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ, เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมากเกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ, เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนน้อย ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ, ผู้ปกครองไม่ควรยกตัวอย่างคนที่เรียนเก่ง คนที่ขยันอ่านหนังสือเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและปฏิบัติตาม, เมื่อนักเรียนบอกว่าไม่มีการบ้านผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัย, ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยว่านักเรียนเรียนได้ไม่เต็มความสามารถและไม่ควรคิดว่านักเรียนสามารถที่จะเรียนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ แต่มีรายการปฏิบัติอยู่ 2 ข้อ ที่ผู้ประเมินแนวทางได้ปรับสำนวนภาษา เพิ่มเติมคำอธิบาย ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับตามคำแนะนำแล้วยังคงรายการปฏิบัติทั้ง 2 ข้อนี้ไว้ คือ เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจโดยการดู ว่ากล่าวหรือบังคับ แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล และอีก 1 ข้อคือ เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมากเกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ โดยการดู ว่ากล่าวหรือบังคับ แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล ส่วนรายการปฏิบัติ 5 ข้อที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้น้อยกว่าร้อยละ 80 ผู้วิจัยตัดออกไป รวมมีรายการปฏิบัติด้านความกตัญญูทั้งหมด 10 ข้อ

ด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา

รายการปฏิบัติด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา มี 21 ข้อ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้มากที่สุดในเรื่อง ผู้ปกครองควรแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ, ผู้ปกครองควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเรื่อง ผู้ปกครองควรยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ถึงร้อยละ 100.00 มี 1 ข้อที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือ เรื่อง เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองควรให้รางวัลผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้เพียงร้อยละ 76.19 จึงตัดออกไป รวมมีรายการปฏิบัติด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยาทั้งหมด 20 ข้อ

ด้านความช่วยเหลือ

รายการปฏิบัติด้านความช่วยเหลือมี 11 ข้อ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้มากที่สุดในเรื่อง ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ถึงร้อยละ 99.05 มี 1 ข้อที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือเรื่อง ผู้ปกครองควรจัดหาครูสอนพิเศษให้กับนักเรียน เมื่อท่านไม่มีเวลาดูแลเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้เพียงร้อยละ 65.71 จึงตัดออกไป รวมมีรายการปฏิบัติด้านความช่วยเหลือทั้งหมด 10 ข้อ

ด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

รายการปฏิบัติด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญามี 42 ข้อ

ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้มากที่สุดในเรื่อง ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์, ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน, เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์, เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรอธิบายเพิ่มเติมเสริมความรู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชม, ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแล ทำความสะอาดสถานที่และอุปกรณ์แล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยหลังจากการทำงานเสร็จ ทุกครั้งผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ถึงร้อยละ 100.00 มี 2 ข้อ ที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือเรื่อง ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตนเองเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียนผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้เพียงร้อยละ 66.67 และเรื่องผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้เพียง ร้อยละ 77.14 จึงตัดออกไป รวมมีรายการปฏิบัติด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาทั้งหมด 40 ข้อ

ด้านการแบ่งเวลา

รายการปฏิบัติด้านการแบ่งเวลามี 14 ข้อ ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้

ได้มากที่สุดในเรื่อง เมื่อตรวจดูการบ้านของนักเรียนแล้วผู้ปกครองควรลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนเองทุกครั้งผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ถึงร้อยละ 97.14 มี 1 ข้อที่ผู้ประเมินแนวทางเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 คือเรื่อง ผู้ปกครองควรพยายามศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครูหรือไปพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อสามารถสอนนักเรียนได้ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้เพียงร้อยละ 75.24 จึงตัดออกไป รวมมีรายการปฏิบัติด้านการแบ่งเวลา ทั้งหมด 13 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบแนวทาง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตรวจสอบแนวทาง

ผู้ตรวจสอบแนวทางเป็นมารดามากกว่าบิดาคือ เป็นมารดา ร้อยละ 75.00 และเป็นบิดาร้อยละ 22.42 ส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 46.80 และประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุดร้อยละ 47.44 มีรายได้เฉลี่ยทั้งครอบครัวเดือนละ 10001-40000 บาทเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.69 ผู้ปกครองเห็นว่าตนเองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในปกครอง มากเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 59.63 และส่วนมากเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตรวจสอบแนวทางเกี่ยวกับรายการปฏิบัติ และปฏิบัติของผู้ปกครอง

ด้านความกดดัน

ผู้ปกครองเห็นด้วยมาก 2 ข้อ และเห็นด้วยปานกลาง 8 ข้อ ข้อที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ การไม่เคี่ยวเข็ญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่ไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนไม่ทันเพื่อน ส่วนการปฏิบัติ ผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติใน

ทุกข้อ ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือ การพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวกับการเรียน มีผู้ปกครองปฏิบัติถึงร้อยละ 92.95 ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติจำนวนน้อยที่สุดคือ การไม่เคยเชิญเชิญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 65.39

ด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา

ผู้ปกครองเห็นด้วยมากเกือบทุกข้อ เห็นด้วยปานกลางเพียง 1 ข้อ คือ การแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือเรื่อง ผู้ปกครองพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา ส่วนการปฏิบัติ ผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติในทุกข้อ และมีถึง 7 ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติทั้งหมดคือ ร้อยละ 100.00 ไม่มีผู้ปกครองคนไหนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ปฏิบัติเลย คือเรื่องเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองจะให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ, ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ, ผู้ปกครองกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี, ผู้ปกครองแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็นเมื่อเขามีผลการเรียนดีขึ้น, ผู้ปกครองให้คำแนะนำกับนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบและแก้ไขปัญหาคด้วยตนเองหรือร่วมแก้ปัญหากับนักเรียนในบางกรณี, ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน และในเรื่องที่ผู้ปกครองยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน ส่วนข้อที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือเรื่องการแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 83.33

ด้านความช่วยเหลือ

ผู้ปกครองเห็นด้วยมากทุกข้อ รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ การที่ผู้ปกครองดูแลในการจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน ส่วนการปฏิบัติมีผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติในทุกข้อ และมีถึง 3 ข้อที่ผู้ปกครองปฏิบัติทั้งหมดคือ ร้อยละ 100.00 ไม่มีผู้ปกครองคนไหนในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ปฏิบัติเลยคือเรื่อง ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้กับนักเรียน, ผู้ปกครองช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ โดยปรับวิธีการสอนจากครู และในเรื่องที่ผู้ปกครองช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ส่วนข้อที่มีผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ เรื่องการให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักการใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้านฝึกทักษะทางการเรียนรู้ มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติร้อยละ 96.15

ด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

ผู้ปกครองเห็นด้วยมากเกือบทุกข้อ เห็นด้วยปานกลาง 5 ข้อ คือเรื่อง การตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา, การให้รางวัลกับนักเรียนเป็นหนังสือที่มีประโยชน์, การสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทาง

การศึกษา, การพานักเรียนไปชมนิทรรศการที่ส่งเสริมความรู้ และการพานักเรียนไปชมการแข่งขัน
 ตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ เรื่องผู้ปกครอง
 ตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของนักเรียน ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครองพบว่า จำนวนผู้ปกครอง
 ปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ และมีถึง 5 ข้อที่ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกันทุกคนคือ
 ร้อยละ 100.00 ไม่มีใครเลยที่ไม่ปฏิบัติคือในเรื่อง ผู้ปกครองตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของ
 นักเรียน, ผู้ปกครองให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ โดยไม่
 ปรบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน, การฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแลทำความสะอาดสถานที่ และเก็บ
 อุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อยแล้วการทำงานเสร็จทุกครั้ง, การอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความ
 สำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน
 รวมทั้งเรื่องให้ความสำคัญของบริเวณที่จัดให้นักเรียนทำงานโดยการจัดหา โต๊ะ เก้าอี้ จัด
 บริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาดมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก ส่วนรายการที่มี
 ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ เรื่องการพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้
 มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 50.64

ด้านการแบ่งเวลา

ผู้ปกครองเห็นด้วยมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นเห็นด้วยปานกลาง 6 ข้อ
 คือในเรื่องการที่ผู้ปกครองกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสมเพื่อฝึกนิสัยไม่
 ให้นักเรียนทำงานชักช้าเกินไป, การที่ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาในการดูหนังสือของ
 นักเรียน, การกำหนดให้นักเรียนควรทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่
 ผู้ปกครองกำหนด, การที่ผู้ปกครองจัดเวลาในการไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชา
 ต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียน, การที่ผู้ปกครองตรวจดูแบบฝึกหัดที่เป็น
 การบ้านที่นักเรียนทำเสร็จแล้วก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์ รวมทั้งเมื่อผู้ปกครองมีเวลาจะทำแบบ
 ฝึกหัดโดยคัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ ส่วนรายการปฏิบัติที่
 ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือในเรื่อง ผู้ปกครองกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียม
 อุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน ส่วนการปฏิบัติของผู้ปกครองพบว่า จำนวน
 ผู้ปกครองปฏิบัติมากกว่าไม่ปฏิบัติทุกข้อ โดยเฉพาะในเรื่องการช่วยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือ
 เตรียมตัวสอบ และการที่ผู้ปกครองลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกครั้งเมื่อตรวจดูการ
 บ้าน มีผู้ปกครองปฏิบัติมากถึงร้อยละ 99.36 มีเพียง 1 คนที่ไม่ได้ปฏิบัติ 2 ข้อนี้ ส่วนราย
 การที่มีผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือเรื่อง ที่ผู้ปกครองมีเวลาจะทำแบบฝึกหัดโดยคัดแปลงจาก
 แบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ มีผู้ปกครองปฏิบัติเพียงร้อยละ 71.80

ตอนที่ 3 รายการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำ
 แล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้วิจัยได้รวบรวมได้ทั้งหมด 60 ข้อ ซึ่งเหมือนกับราย
 การปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

รายการปฏิบัติที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือ การทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบ และข้อที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การบังคับให้นักเรียนทำงานให้เสร็จ การสอนให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ ผู้ปกครองสอนเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ควบคุมการทำงานของนักเรียนให้เป็นระเบียบ อบรมกริยามารยาทให้นักเรียน ให้นักเรียนช่วยงานบ้านตามกำลังความสามารถเป็นการฝึกทักษะ และการให้ความรักความอบอุ่นแก่นักเรียน

ตอนที่ 4 การปรับปรุงรายการปฏิบัติ นำรายการปฏิบัติที่อยู่ในเกณฑ์คือ รายการที่ผู้ปกครองเห็นด้วยในระดับมากและระดับปานกลางมาจัดเรียงลำดับใหม่ จากรายการปฏิบัติที่มีจำนวนผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดไปหาน้อยในแต่ละหัวข้อของแต่ละด้าน

ส่วนที่ 3 การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้านคือ ความกตัญญู การสนับสนุนทางจิตวิทยา ความช่วยเหลือ การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา และการแบ่งเวลา เมื่อผู้ปกครองต้องการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านใดให้ดูรายการย่อยในหัวข้อนั้น แล้วเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองและนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแนวทางนี้คือ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการที่จะเลือกปฏิบัติตามหัวข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่าสมควรและเหมาะสมกับตนเองและนักเรียนในอันที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับคือ เพื่อให้ผู้ปกครองมีโอกาสและมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และเพื่อเกิดประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของแนวทางประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. ส่วนที่เป็นความเรียง ซึ่งประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีใช้และประโยชน์

2. รายการปฏิบัติในแต่ละส่วนประกอบของแนวทาง

2.1 ด้านความกตัญญู มีรายการปฏิบัติ 10 ข้อ

2.2 ด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา มีรายการปฏิบัติ 20 ข้อ

2.3 ด้านความช่วยเหลือ มีรายการปฏิบัติ 10 ข้อ

2.4 ด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา มีรายการปฏิบัติ 40 ข้อ

2.5 ด้านการแบ่งเวลา มีรายการปฏิบัติ 13 ข้อ

รวมรายการปฏิบัติทั้งหมดมี 93 ข้อ

รายละเอียดของแนวทางดูได้ในภาคผนวก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้ประเมินแนวทาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป มีประสบการณ์ในการทำงานเป็นเวลา 10 ปีขึ้นไป ดังนั้นย่อมมีความรู้และประสบการณ์มาก เพราะฉะนั้นแนวทางที่ผ่านการประเมินจากผู้ประเมินแนวทางที่เป็นอาจารย์จึงนับได้ว่าเชื่อถือได้

ผู้ตอบแบบสอบถามในฐานะที่เป็นผู้ปกครองส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ มีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนอยู่ในระดับมาก และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงเป็นส่วนมาก ดังนั้นแนวทางที่ผ่านการประเมินจากผู้ปกครองเหล่านี้จึงนับว่าใช้ได้

รายการปฏิบัติข้อที่ผู้ประเมินแนวทางมีความคิดเห็นว่าใช้ได้ต่ำกว่าร้อยละ 80 ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้

รายการปฏิบัติด้านความกดดันมี 8 ข้อคือ

ข้อ 2 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน

ผู้ประเมินให้ความคิดเห็นว่า นักเรียนยังเป็นเด็กเล็ก ถ้าผู้ปกครองไม่แสดงความไม่พอใจก็จะคิดว่าเป็นเรื่องที่ตนเองทำได้เป็นเรื่องที่ดีและถูกต้องแล้ว และก็ทำต่อไปเรื่อย ๆ โดยไม่รู้สึกราวจะต้องมาเริ่มทำการบ้าน เพราะฉะนั้นผู้ปกครองควรจะแสดงให้เห็นว่านักเรียนปฏิบัติตัวไม่ถูกต้อง ควรจะต้องทำการบ้านให้เสร็จก่อนที่จะไปทำสิ่งอื่น จึงต้องมีการว่ากล่าวตักเตือนบ้าง เพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่าสิ่งใดควรปฏิบัติในช่วงเวลาใดและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ต้องคอยสอนและฝึกฝนให้รู้จักแบ่งเวลาได้ถูกต้อง

ข้อ 3 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ประเมินให้เหตุผลเช่นเดียวกับข้อ 2 นักเรียนควรต้องรู้จักหน้าที่ของตนและมีการเตรียมพร้อมอยู่เสมอในการสอบ ไม่เช่นนั้นอาจจะสอบตกหรือได้คะแนนไม่ดี แต่ผู้ประเมินได้ปรับสำนวนภาษาและเพิ่มเติมข้อความให้เป็นดังนี้ “ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ โดยการดู ว่ากล่าว แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล” ผู้วิจัยจึงได้ปรับตามคำแนะนำของผู้ประเมินแล้วคงรายการปฏิบัติข้อนี้ไว้โดยไม่ตัดออกไป

ข้อ 5 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์มากเกินไปและเล่นมากเกินไป ผู้ประเมินให้เหตุผลเช่นเดียวกับข้อ 2 เพราะการดูโทรทัศน์หรือเล่นมากเกินไปทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ ต่อสายตา นักเรียนควรแบ่งเวลาให้ถูกต้อง เหมาะสม ไม่เช่นนั้นจะทำให้เสียการเรียนได้ แต่ผู้ประเมินได้ปรับสำนวนภาษาและเพิ่มเติมข้อความให้เป็นดังนี้ “ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์มากเกินไปและเล่นมากเกินไป โดยการ

คว่ากล่าวหรือบังคับ แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล” ผู้วิจัยจึงได้ปรับตามคำแนะนำของผู้ประเมิน แล้วคงรายการปฏิบัติข้อนี้ไว้โดยไม่ตัดออกไป ซึ่ง มนต์ชัย นินนาทนนท์ (2526) ได้ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในจังหวัดเชียงใหม่ จากผลการวิจัยนี้ นักเรียนได้ออกความเห็นว่าการดูโทรทัศน์มีประโยชน์ คือ ทำให้ได้รับความรู้และทราบข่าว เหตุการณ์ทันโลก ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ แต่งตาด (2518) ที่ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กทางด้านการศึกษาและบุคลิกภาพ คือ ทำให้รู้จักแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์และทำให้การเรียนดีขึ้นด้วย ถึงแม้ว่าโทรทัศน์จะมีประโยชน์ทางการศึกษาก็จริงอยู่ แต่พ่อแม่ก็มีควรปล่อยปละละเลย ควรเอาใจใส่ควบคุมการดูโทรทัศน์ของเด็กบ้าง โดยการแนะนำให้เลือกรายการที่เหมาะสมกับเด็กและแบ่งเวลาให้เหมาะสม เพราะบางรายการอาจไม่เหมาะกับวัยของนักเรียน อีกทั้งการดูโทรทัศน์มากเกินไป อาจมีผลเสียต่อการเรียนของนักเรียนได้

ข้อ 7 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนน้อย ผู้ประเมินให้เหตุผลว่า ผู้ปกครองควรจะแสดงความไม่พอใจเพื่อให้นักเรียนได้ทราบว่า ตนเองจะต้องตั้งใจเรียนและสามารถทำคะแนนได้ดี เหมาะสมกับความสามารถของตน ถ้าเมื่อใดได้คะแนนน้อยลงควรจะต้องปรับปรุงตนเองให้ขยันมากขึ้น ตั้งใจเรียนมากขึ้น ถ้าผู้ปกครองไม่แสดงความรู้สึกหรือไม่พูดให้นักเรียนได้ทราบ นักเรียนก็จะคิดว่าผู้ปกครองไม่ได้ให้ความสนใจกับคะแนนการสอบ ฉะนั้นนักเรียนจึงไม่คิดว่าจะต้องปรับปรุงตัว และอาจจะทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้น และอาจจะสอบตกได้

ข้อ 10 ผู้ปกครองไม่ควรยกตัวอย่างคนที่เรียนเก่ง คนที่ขยันอ่านหนังสือเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและปฏิบัติตาม ผู้ประเมินให้เหตุผลว่า ควรจะยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้นักเรียนได้ปรับปรุงตัว เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความมุ่งมั่น มุ่งมั่น มีการเลียนแบบในสิ่งที่ดี

ข้อ 11 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยเมื่อนักเรียนบอกว่าไม่มีการบ้าน ผู้ประเมินได้ให้เหตุผลว่า นักเรียนในวัยเด็กบางช่วงเวลาจะพูดปด มักจะไม่ให้ผู้ปกครองดูสมุดจดการบ้าน คอยหลีกเลี่ยง จึงจำเป็นจะต้องคอยตรวจสอบโดยดูสมุดจดการบ้านเป็นประจำ มากกว่าจะคอยให้นักเรียนบอก

ข้อ 13 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยว่านักเรียนได้เรียนไม่เต็มความสามารถ และไม่ควรถือว่านักเรียนสามารถที่จะเรียนได้ดีเท่าที่เป็นอยู่ ผู้ประเมินได้ให้เหตุผลว่า ควรจะพยายามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายามและตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้นอยู่เสมอ เพราะนักเรียนจะเรียนได้เต็มความสามารถขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น สิ่งแวดล้อม ความสามารถของครู ผู้สอน ความศรัทธาในครูผู้สอน ความสนุกสนานน่าสนใจของบทเรียน

รายการปฏิบัติด้านความกดดันมีทั้งหมด 15 ข้อ ผู้ประเมินเห็นว่าใช้ได้ 8 ข้อ และอีก 2 ข้อ ได้ปรับสำนวนภาษาและเพิ่มเติมข้อความ รายการปฏิบัติที่ใช้ได้จึงมีทั้งหมด 10 ข้อ

รายการปฏิบัติด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา มี 1 ข้อคือ

ข้อ 15 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองควรให้รางวัล ผู้ประเมินได้ให้เหตุผลว่า ไม่ต้องการให้ค่านิยมที่ไม่ถูกต้องกับนักเรียนในเรื่องการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพื่อหวังผลตอบแทน และมีความเห็นว่า รางวัลไม่ใช่สิ่งสำคัญ แรงจูงใจภายในสำคัญมากกว่าวัตถุประสงค์ของ การให้รางวัลจะทำให้นักเรียนยึดติดกับวัตถุประสงค์ จะทำให้รางวัลเป็นค่าชมมากกว่า และอยากให้นักเรียนได้มองเห็นว่า การตั้งใจทำในสิ่งที่ดี ผลที่เกิดขึ้นเป็นรางวัลที่ตอบแทนการทำดีนั้นอยู่แล้ว เช่น ขยันอ่านหนังสือผลก็คือ ได้คะแนนการสอบที่สูงเป็นรางวัลตอบแทน

รายการปฏิบัติด้านความการสนับสนุนทางจิตวิทยามีทั้งหมด 21 ข้อ ตัดออกไป 1 ข้อ รายการปฏิบัติที่ใช้ได้จึงมีทั้งหมด 20 ข้อ

รายการปฏิบัติด้านความช่วยเหลือ มี 1 ข้อคือ

ข้อ 11 ผู้ปกครองควรจัดหาครูสอนพิเศษให้กับนักเรียนเมื่อท่านไม่มีเวลาดูแล เรื่องการเรียนของนักเรียน ผู้ประเมินได้ให้เหตุผลว่า นักเรียนยังเป็นเด็กเล็กอยู่ไม่จำเป็นต้องมีครู มาสอนพิเศษ การเรียนในห้องเรียนน่าจะเพียงพอแล้ว การมีครูมาสอนพิเศษเพิ่มจะทำให้เด็กเหนื่อยและเครียดเกินไป เนื้อหาที่นักเรียนเรียนยังมีไม่มากและไม่ซับซ้อน ผู้ปกครองยังพอสอนเองได้ และการที่ผู้ปกครองดูแลนักเรียนเองจะทำให้เด็กเข้าใจถึงลักษณะนิสัยของนักเรียน ได้เป็นอย่างดีดีกว่าผู้อื่น และยังเป็นการเพิ่มความสัมพันธ์ได้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น การที่ผู้ปกครองจะให้นักเรียนเรียนพิเศษหรือไม่นั้น เพ็ญศรี ชินดาปัญญากุล (2532) ได้ให้ข้อคิดว่าผู้ปกครองควรมีการไตร่ตรองให้ดีและรอบคอบก่อนจะให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ โดยพิจารณาว่าความรู้ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนในแต่ละวันนั้นเพียงพอหรือยัง การให้นักเรียนได้เรียนเพิ่มเติมอาจทำให้นักเรียนเครียดเกินไป ผลเสียก็จะเกิดกับนักเรียนได้

รายการปฏิบัติด้านความช่วยเหลือมีทั้งหมด 11 ข้อ ผู้ประเมินตัดออกไป 1 ข้อ รายการปฏิบัติที่ใช้ได้จึงมีทั้งหมด 10 ข้อ

รายการปฏิบัติด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา มี 2 ข้อคือ

ข้อ 11 แนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตน ผู้ประเมินให้เหตุผลว่า เพื่อนที่ดีบางครั้งจะเป็นคนที่เรียนไม่เก่ง และคนที่เรียนเก่งบางคนจะมีลักษณะนิสัยไม่ค่อยดี ฉะนั้นจึงไม่คิดจะสนับสนุนให้นักเรียนเลือกคบเพื่อนจากผลการเรียนเท่านั้น ควรจะเลือกคบคนที่ดี จิตใจงามมากกว่า และไม่คิดว่านักเรียนจะเรียนได้ดีขึ้น เพราะคบเพื่อนที่เรียนดี

ข้อ 16 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่าน หนังสือ ผู้ประเมินให้เหตุผลว่า นักเรียนควรจะได้ทำกิจกรรมทางด้านอื่น ๆ บ้าง ไม่ใช่อ่านหนังสือเพียงอย่างเดียว ควรได้ผ่อนคลาย พักผ่อนบ้าง การที่นักเรียนได้ออกกำลังกาย วิ่งเล่นตามธรรมชาติของเด็ก การได้ทำกิจกรรมพิเศษ เช่น คนตรี วาดภาพ และอื่น ๆ ที่เขาสนใจ ซึ่งเป็น

กิจกรรมที่มีประโยชน์เช่นกัน การอ่านหนังสือเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้นักเรียนขาดพัฒนาการด้านอื่น ๆ ซึ่งมีประโยชน์เช่นกัน โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนก็ให้ประโยชน์มากในด้านการส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และแก้ปัญหาการใช้เวลาว่างของนักเรียนได้ (ประภัสสร มโนรัตน์ 2519) แต่ผู้ปกครองได้มองเห็นประโยชน์ในการปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งจะเป็นรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเลือกปฏิบัติ เพราะถ้าผู้ปกครองสามารถปลูกฝังให้นักเรียนรักการอ่านหนังสือแล้ว นักเรียนจะมีสติปัญญาดีกว่าเด็กที่เรียนเก่ง แต่ไม่อ่านหนังสือ (เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, 2528) เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กให้สูงขึ้น ถ้ารู้จักเลือกอ่านและอ่านอย่างถูกวิธี สามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่านได้อย่างฉับไว ประสพการณ์จากการอ่านจะทำให้เป็นผู้ที่เข้าใจสถานการณ์ที่เผชิญได้ และสามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันทั่วทั้ง (มาลินี นิมเสมอ, 2533) แต่ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยที่จะให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ นักเรียนควรได้ทำกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย

รายการปฏิบัติด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญามีทั้งหมด 42 ข้อ คัดออกไป 1 ข้อ รายการปฏิบัติที่ใช้ได้จึงมีทั้งหมด 40 ข้อ

รายการปฏิบัติด้านการแบ่งเวลา มี 1 ข้อคือ

ข้อ 14 ผู้ปกครองควรพยายามศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครู หรือ ไปพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อสามารถสอนนักเรียนได้ ผู้ประเมินให้เหตุผลว่า การที่ผู้ปกครองจะต้องมาศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครู เป็นเรื่องที่ปฏิบัติเกินขอบเขต จึงไม่สมควร และการที่ผู้ปกครองจะต้องหาคู่มือครูของแต่ละวิชามาศึกษาก็เป็นเรื่องที่ยาก จะไปขอยกจากอาจารย์ก็ไม่สมควร

รายการปฏิบัติด้านการแบ่งเวลามีทั้งหมด 14 ข้อ คัดออกไป 1 ข้อ รายการปฏิบัติที่ใช้ได้จึงมีทั้งหมด 13 ข้อ

รายการปฏิบัติทั้ง 5 ด้านนี้ได้ถูกคัดออกไป 10 ข้อ รายการที่เหลือมีการปรับสำนวนภาษา เพิ่มเติมข้อความ รวมรายการปฏิบัติที่ใช้ได้ทั้งหมด 93 ข้อ

2. ผู้ตรวจสอบแนวทาง

1. สถานภาพของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นมารดา มีวุฒิระดับปริญญาตรีมากที่สุด และมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนอยู่ในระดับสูง

การที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นมารดา เนื่องมาจากนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ยังเป็นเด็กเล็ก มารดาจะดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และการที่มารดามีวุฒิทางการศึกษาสูง จะมีการเอาใจใส่และส่งเสริมการเรียนให้กับนักเรียนมาก เพราะเป็นผู้ที่มองเห็นความสำคัญของการศึกษามีประสบการณ์ทางการศึกษา มีวิชาความรู้ที่จะสอนนักเรียนให้เข้าใจ และเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ เนื่องจากได้ใช้ประโยชน์จากการศึกษาในชีวิตของตน

จึงพยายามสนับสนุน ส่งเสริม และเอาใจใส่ต่อการศึกษานักเรียนในปกครองอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คำสิงห์ ศรีภา (2517) ที่สรุปไว้ว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงแต่ไม่ได้ใช้สติปัญญาให้เต็มที่ มักเป็นนักเรียนที่เกิดมาท่ามกลางสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา และจากงานวิจัยของ จรรยา สุวรรณทัต (2522) พบว่า ผู้ปกครองที่ขาดประสบการณ์ด้านการศึกษามองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ขาดความสนใจ ไม่ได้ให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน เดล (Dale, 1965) พบว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนเป็นเด็กที่บิดา มารดา มีการศึกษาสูง จึงได้รับการส่งเสริม และให้ความเอาใจใส่ต่อการเรียนของเด็กด้วยความเข้าใจและความรักจากที่บ้าน ส่วน เพ็ญศรี อรุณรุ่ง (2522) ได้วิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของพ่อแม่จะสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของลูก กล่าวคือ พ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงจะทำให้ผลการเรียนของลูกดี นอกจากนี้ ศิริวัลย์ อุดมพรวิรัตน์ (2524) ยังมีความเห็นที่สอดคล้องกันคือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาอยู่ในขั้นต่ำจะให้การส่งเสริมการเรียนน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูง เพราะไม่มีประสบการณ์ทางการศึกษา จึงมองไม่เห็นความจำเป็นของการศึกษาและไม่ให้การสนับสนุนการศึกษาเท่าที่ควร

จากการสำรวจรายได้ของครอบครัวต่อเดือนพบว่า มีรายได้อยู่ในระดับสูง จึงทำให้ภายในครอบครัวไม่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ จากผลการวิจัยของ เฉลิมชัย วาสะสิริ (2533) พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ จะเป็นผลให้ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสริมการเรียนของนักเรียนได้มากเท่าที่ควร และ ลัวส์ เซช เวรซิงตัน (Worthing tong, 1971) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะทำให้ส่งเสริมการเรียนของเด็กได้มากกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ผู้ตรวจสอบแนวทางเป็นผู้ที่มองเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาให้กับนักเรียนในปกครอง และสามารถวิเคราะห์ตรวจสอบรายการปฏิบัติในการส่งเสริมการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อถือได้

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในระดับประถมศึกษา

2.1 รายการปฏิบัติด้านความกดดัน

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องไม่เคี่ยวเข็ญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน ซึ่งให้เหตุผลว่า เรื่องสุขภาพสำคัญที่สุด เพราะถ้าสุขภาพไม่ดีก็จะทำให้ผลการเรียนไม่ดี เพราะนักเรียนเรียนได้ไม่เต็มที่ ถ้าไม่สบายแล้วปล่อยให้ไปโรงเรียนกลัวว่าจะเป็นมากยิ่งขึ้น และอาจนำเชื้อโรคไปติดต่อเพื่อน ๆ ได้ เมื่อนักเรียนไม่สบายจึงควรหยุดเรียนพักฟื้นให้มากอยู่ที่บ้าน ควรให้ไปเรียนเมื่อร่างกายพร้อมแล้วเท่านั้น

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การไม่เคยคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง เหตุผลของผู้ปกครองคือยอมรับว่า คาดหวังให้ลูกสอบได้คะแนนสูง ๆ เป็นส่วนใหญ่ เป็นเรื่องธรรมดาที่พ่อแม่ต้องการให้ลูกสอบได้คะแนนดี อยากให้ลูกเรียนให้ดีที่สุดตามกำลังความสามารถของเขา เพราะผู้ปกครองยังเชื่อว่าคะแนนเป็นเครื่องชี้วัด และเป็นความภาคภูมิใจ แต่ผู้ปกครองก็ควรจะเข้าใจว่าความสามารถของเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน ให้นักเรียนได้เรียนอย่างเต็มที่ พยายามเต็มที่ เพิ่มความสามารถของเขาแล้วผลการเรียนจะเป็นเช่นไร ผู้ปกครองควรยอมรับได้และคอยให้กำลังใจแก่เขา

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดคือ ในเรื่องที่ผู้ปกครองพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวกับการเรียน ผู้ปกครองได้ให้เหตุผลว่า เป็นสิ่งที่จะต้องปฏิบัติเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและให้ความสำคัญในเรื่องการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนยังเล็กมักจะทำอะไรตามใจตนเอง ทำในสิ่งที่ตนชอบจนบางครั้งลืมที่จะต้องทำหน้าที่ของนักเรียนที่ดี ผู้ปกครองจึงต้องเตือนเพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเขา

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ เรื่องที่ผู้ปกครองไม่เคยเชิญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน เหตุที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยเพราะส่วนใหญ่เด็กนักเรียนจะมีสุขภาพดีไม่ค่อยขาดเรียนเพราะไม่สบาย แต่ถ้านักเรียนไม่สบายจริง ๆ ก็จะไม่ให้นักเรียนไปโรงเรียนเพราะกลัวว่านักเรียนจะเป็นมากขึ้น และจะนำเชื้อโรคไปติดต่อกับผู้อื่น นักเรียนควรหยุดอยู่บ้านเพื่อพักผ่อน และไม่ไปเป็นภาระกับอาจารย์ผู้สอน สุขภาพย่อมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดแต่ที่จำนวนผู้ปกครองปฏิบัติในเรื่องนี้น้อยที่สุดเพราะนักเรียนไม่ได้ป่วยบ่อยนัก

2.2 รายการปฏิบัติด้านการสนับสนุนทางจิตวิทยา

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ การพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา เหตุผลเพราะถ้านักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาจะทำให้เด็กตั้งใจเรียน โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องบังคับ เป็นการสร้างแรงจูงใจภายในให้เกิดขึ้นซึ่งมีผลมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดีที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ปกครองเห็นว่าการชื่นชมต่อหน้าผู้อื่นจะเป็นการโอ้อวดมากเกินไป ซึ่งเป็นเรื่องที่สังคมไทยไม่นิยมปฏิบัติ อาจจะเป็นการยกตนข่มท่าน บางท่านจะกระทำเฉพาะต่อหน้าญาติพี่น้อง บุคคลในครอบครัวเท่านั้น และสิ่งหนึ่งที่ผู้ปกครองไม่นิยมกระทำเพราะกังวลว่านักเรียนจะหลงตนเอง

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดมีถึง 7 เรื่อง ดังนี้

- เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนท่านจะให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ผู้ปกครองมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติ เพราะนักเรียนยังเล็กยังต้องพึ่งผู้ปกครองใน

การแก้ปัญหาต่าง ๆ และกำลังใจเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้กับนักเรียนเพื่อให้เขามีความมั่นใจในตนเอง

- ผู้ปกครองแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ ผู้ปกครองให้เหตุผลว่าเป็นการให้กำลังใจกับนักเรียน ทำให้นักเรียนภูมิใจในตนเอง เชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และกล้าที่จะทดลองทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ดี เนื่องจากเคยทำแล้วประสบความสำเร็จและทำให้ผู้ปกครองพอใจชื่นชมในตัวเขา

- ผู้ปกครองกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองให้เหตุผลในเรื่องนี้ว่า เป็นสิ่งที่ผู้ปกครองควรจะต้องปฏิบัติให้คิดจนเป็นนิสัย เพราะเป็นการเสริมกำลังใจให้กับนักเรียน โดยเฉพาะกับนักเรียนเล็ก ๆ ซึ่งยังต้องการคำชมมาก เพราะจะทำให้เขาเกิดความมั่นใจในตนเอง ภูมิใจในตนเองแล้วเสริมให้นักเรียนมีความพยายามกระทำในสิ่งที่ดีต่อไป และมากขึ้นเรื่อย ๆ พรทิพา หอมจันทร์ (2529) ที่ได้ทำการวิจัยในชุมชนแออัดของกรุงเทพมหานคร โดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องการให้รางวัลและการลงโทษ พบว่า พ่อแม่ส่วนใหญ่ จะให้รางวัลเป็นคำชมเชยมากกว่าวิธีอื่น เพราะเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายและไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ส่วนการให้รางวัลเป็นขนม ช้อเสื้อผ้า พาไปเที่ยวหรือชมภาพยนตร์นั้นก็ปฏิบัติบ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าความคิดที่นักเรียนได้ปฏิบัตินั้นจะสำคัญเพียงใด

- ผู้ปกครองแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็นเมื่อเขามีผลการเรียนดีขึ้น เหตุผลในข้อนี้คือ การให้แรงเสริมกับนักเรียนให้นักเรียนรู้สึกว่าการตั้งใจเรียนตั้งใจอ่านหนังสือ ทำให้ผลการเรียนดีขึ้นจะนำมาซึ่งความพอใจ ความยินดีของผู้ปกครอง ทำให้เขามีกำลังใจที่จะขยันดูหนังสือ และตั้งใจเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดียิ่งขึ้น

- ผู้ปกครองให้คำแนะนำกับนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือร่วมแก้ปัญหากับนักเรียนในบางกรณี เหตุผลคือ นักเรียนในวัยประถมศึกษาศึกษายังเป็นเด็กเล็ก ผู้ปกครองยังต้องคอยสอน คอยแนะนำ เพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้กับเขา สึกให้เขาอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้ ถ้าฝึกเรื่องนี้ได้ เมื่อนักเรียนโตขึ้นก็จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ในอนาคต

- ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน ผู้ปกครองให้เหตุผลว่า การให้แรงเสริมภายนอก เช่น การให้รางวัลจะไม่คงทนเท่ากับการให้แรงเสริมภายใน เช่น พูดให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน จะทำให้นักเรียนมีความอยากที่จะเรียนโดยไม่ต้องบังคับ โดยผู้ปกครองจะคอยเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ

- ผู้ปกครองยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน เหตุผลคือ นักเรียนแต่ละคนจะมีความสามารถแตกต่างกัน การที่จะผลักดันให้นักเรียนทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเขาจึงเป็นเรื่องที่ไม่สมควร แต่ควรจะเน้นให้นักเรียนทำเต็มที่เท่าที่เขาสามารถจะทำได้จึงเป็นสิ่งที่ดีกว่า ฉะนั้นผู้ปกครองควรทราบว่านักเรียนในปกครองของตนมีความสามารถแค่ไหน และยอมรับได้

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ในเรื่องที่ผู้ปกครองแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดีเป็นบางโอกาส ผู้ปกครองเห็นว่ารายการปฏิบัติข้อนี้ไม่สมควรปฏิบัติอย่างยิ่ง เพราะจะกลายเป็นการโอ้อวดเป็นการยกตนข่มท่าน และทำให้นักเรียนหลงตัวเอง โดยเฉพาะในสังคมไทยจะไม่นิยมกระทำในเรื่องเช่นนี้ ทำให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นรายการที่ไม่น่าจะปฏิบัติ

2.3 รายการปฏิบัติในด้านความช่วยเหลือ

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดคือ การดูแลในการจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน เพราะว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะต้องให้ความสนใจและจัดหาให้เพราะนักเรียนยังเล็กยังไม่สามารถที่จะออกไปหาซื้อมาใช้เองได้ การที่ผู้ปกครองจัดหาให้จะเป็นการดีในเรื่องคุณภาพและราคาของเครื่องเขียนนั้น ๆ และส่วนใหญ่ก็มักจะไปซื้อด้วยกัน นักเรียนจะได้เลือกในสิ่งที่ถูกใจและผู้ปกครองก็จะให้คำแนะนำในการเลือกของที่มีคุณภาพดีและราคาเหมาะสมกับฐานะ ผู้ปกครองมองเห็นความจำเป็นในการที่นักเรียนควรจะมีเครื่องเขียนอย่างครบถ้วนเพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาในการทำงานที่โรงเรียน และเป็นภาระของอาจารย์ที่จะต้องจัดหาให้ถ้าขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป การที่ผู้ปกครองกระตือรือร้นในการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียน จะแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความรักและห่วงใยตน ทำให้เด็กมีความสนใจการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้น แรงกระตุ้นจากผู้ปกครองยังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนด้วย (จรรยา เสดบุตร และคณะ 2527)

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านให้กับนักเรียน ผู้ปกครองให้เหตุผลว่า อยากให้นักเรียนรับผิดชอบที่จะทำการบ้านให้เสร็จครบถ้วน และถูกต้องด้วยตนเองมากกว่า รวมทั้งผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาว่างที่จะตรวจให้ ผู้ปกครองหลายท่านเคยปฏิบัติในช่วงที่นักเรียนยังเล็กๆ แต่จะลดน้อยลงเมื่อนักเรียนโตขึ้น และรับผิดชอบเองได้ เหตุผลที่สำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือ อยากให้อาจารย์ที่โรงเรียนได้ตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำด้วยตนเองเพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนเข้าใจในบทเรียนที่อาจารย์อธิบายหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน มีบทเรียนเรื่องใดบ้างที่นักเรียนควรต้องได้รับฟังคำอธิบายเพิ่มเติม ตัวต่อตัวจากอาจารย์ผู้สอน เพื่อที่อาจารย์จะได้แก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดมี 3 ข้อดังนี้

- ผู้ปกครองจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้กับ

นักเรียน เหตุผลคือ เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ปกครองจะต้องปฏิบัติ เพราะนักเรียนยังเล็กยังไม่สามารถจะจัดหาเองได้ ผู้ปกครองควรจะได้จัดหาให้เหมาะสมในเรื่องคุณภาพ และราคาให้สมกับฐานะทางครอบครัว การจัดหาอาจจะกระทำร่วมกันเพื่อให้นักเรียนได้เลือกของถูกใจ โดยผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำเรื่องคุณภาพและราคาที่เหมาะสม พูนสิน ตระการจันทร์ (2528) และศิริวัลย์ อุดมพรวิรัตน์ (2525) ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าหน้าที่ที่ผู้ปกครองจะต้องทำคือ การจัดหา

สื่อการเรียนหรือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนให้กับนักเรียน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วอุปกรณ์การเรียนเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนของนักเรียนมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และประสบผลสำเร็จในการเรียน ถ้านักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเป็นที่ชื่นชมของผู้ปกครองและครูก็จะทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียนมากขึ้น

- ผู้ปกครองช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจโดยปรึกษาวิธีสอนจากครู เหตุผลคือ บทเรียนบางเรื่องนักเรียนอาจจะต้องฟังคำอธิบายเพิ่มเติม แบบตัวต่อตัวซึ่งอาจารย์อาจจะไม่มีเวลาเพียงพอที่จะกระทำสิ่งนี้ได้ เพราะต้องดูแลนักเรียนจำนวนมาก ผู้ปกครองจึงควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ และผู้ปกครองจะค้นพบว่านักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนเรื่องไหนได้ก่อนอาจารย์ผู้สอน เพราะคุณดูแลนักเรียนอยู่เพียงคนเดียว และถ้าผู้ปกครองไม่ทราบถึงวิธีสอนควรจะขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อสามารถอธิบายได้ถูกต้องทั้งเนื้อหาและวิธีการ

- ผู้ปกครองช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน เหตุผลคือ ผู้ปกครองควรดูแลนักเรียนในการทำการบ้าน และเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดผิด ผู้ปกครองควรได้อธิบายให้นักเรียนได้ฟังว่า สิ่งที่ถูกต้องคืออะไรเพื่อเขาจะได้ไม่ทำผิดอีก และเข้าใจในบทเรียนนั้นดีขึ้น เพราะได้คำอธิบายจากผู้ปกครองที่สอนตัวต่อตัวต่างจากการเรียนรวมในชั้นเรียน

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ในเรื่องที่คุณผู้ปกครองให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน ผู้ปกครองให้เหตุผลว่า มักจะมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไปไม่ค่อยได้ปฏิบัติ และส่วนใหญ่จะมีเรื่องอื่น ๆ ที่สำคัญกว่าที่จะต้องทำ ทำให้ไม่มีเวลาในการปฏิบัติในข้อนี้ มักจะส่งเสริมการเรียนนักเรียนในเรื่องอื่น ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์มากกว่า

2.4 รายการปฏิบัติด้านการกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่ การตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของนักเรียน ผู้ปกครองมีความเห็นว่า การตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้ปกครองที่จะต้องรับรู้ผลการสอบของนักเรียนในแต่ละครั้ง เพื่อให้ทราบว่านักเรียนเรียนอยู่ในระดับไหน วิชาใดที่นักเรียนเรียนอ่อนและจะต้องเพิ่มเติมความรู้ให้เป็นพิเศษ รวมทั้งจะได้ทราบถึงพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน ความประพฤติที่โรงเรียน จากรายงานที่อาจารย์เขียนบอกไว้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองจำเป็นจะต้องตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528) ซึ่งกล่าวว่าผู้ปกครองควรปฏิบัติบทบาทนี้เพื่อแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผู้ปกครองให้ความสนใจ และสนใจต่อการเรียนของนักเรียน การติดตามผลการเรียนของนักเรียนโดยการตรวจสอบสมุดรายงานจะทำให้ผู้ปกครองได้ทราบความสามารถของนักเรียน และจะได้หาทางปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องของนักเรียน หรือหาทางส่งเสริมนักเรียนให้เต็มความสามารถ การยอมรับในความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของนักเรียน จะเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ปกครองจะช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จ

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ การพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ ผู้ปกครองมีความเห็นว่ามักจะไม่ทราบว่ามีการแข่งขันตอบปัญหาที่ใดบ้าง และส่วนใหญ่ไม่มีเวลาที่จะพาไปเนื่องจากรายการที่จัดมักจะไม่ตรงกับเวลาที่ผู้ปกครองว่าง และรายการเหล่านี้ส่วนมากจะไม่มีในวันหยุด ถึงบางครั้งจะมีในวันหยุดก็อยากให้นักเรียนได้พักผ่อน ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เขาอยากทำมากกว่า

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดมีทั้งหมด 6 เรื่องดังนี้

- ผู้ปกครองให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน เหตุผลคือ ปกติในเด็กเล็กสมาธิจะสั้นและสมาธิจะถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมได้โดยง่าย การที่นักเรียนตั้งใจทำงานหรืออ่านหนังสือแล้วถูกรบกวนสมาธิก็จะทำให้สมาธิเสียไป และการที่จะเรียกให้สมาธิกลับคืนมาจะกระทำได้ยากและใช้เวลานาน

- ฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแลทำความสะอาดสถานที่และเก็บอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อยหลังการทำงานเสร็จทุกครั้ง เหตุผลคือ เป็นสิ่งที่ควรจะทำเพื่อเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีคือ รักษาความสะอาด และเป็นคนที่มีระเบียบ ซึ่งจะต้องฝึกฝนตั้งแต่เล็กให้ติดเป็นนิสัย

- ผู้ปกครองอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน เหตุผลคือ การปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรับผิดชอบตั้งแต่เล็ก จะทำให้นักเรียนโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ ซึ่งสิ่งนี้จะต้องให้ฝึกปฏิบัติให้ติดจนเป็นนิสัยตั้งแต่เล็กและพูดให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญในการปฏิบัติเพื่อนักเรียนจะได้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ

- ผู้ปกครองให้ความสำคัญของบริเวณที่จัดให้นักเรียนทำงานโดยการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาดมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก เหตุผลคือ สิ่งแวดล้อมที่ดีจะเป็นแรงจูงใจที่ดี ฉะนั้นถ้าจัดบริเวณที่เหมาะสมให้นักเรียนทำงานก็จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และทำงานอย่างมีความสุข ผลงานก็จะออกมาดีด้วยเช่นกัน สะเม็ชด ลิมอักษร (2521) กล่าวไว้ว่า “การที่นักเรียนจะเรียนได้ดีหรือไม่นั้น ควรพิจารณาว่าผู้ปกครองได้จัดสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนได้เหมาะสมหรือไม่เพียงใด”

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้ เหตุผลคือ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาว่างมากนัก และมักจะไม่ทราบข่าวว่ามีการแข่งขันที่ไหน เวลาใด จึงทำให้ไม่ค่อยได้ปฏิบัติในเรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการพานักเรียนไปเที่ยวเพื่อเป็นการพักผ่อนมากกว่า แต่หลายท่านก็บอกว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจถ้ามีโอกาส

2.5 รายการปฏิบัติด้านการแบ่งเวลา

รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่ การกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน เหตุผลเพราะว่า

เพื่อเป็นการฝึกความรับผิดชอบให้กับนักเรียนได้แบ่งเวลาได้ถูกต้อง และมีการเตรียมพร้อมล่วงหน้า เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันที่ผู้ปกครองจะต้องพานักเรียนออกจากบ้านแต่เช้าเพื่อจะได้พามาส่งที่โรงเรียนได้ทันเวลาเรียน เป็นเพราะปัญหาสภาพการจราจรในปัจจุบัน ฉะนั้นนักเรียนควรได้จัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อมก่อนที่จะเข้านอน เพราะตอนเช้าจะไม่มีเวลาในการจัดเตรียม เนื่องจากเป็นช่วงเร่งรีบ ซึ่งการจัดเตรียมในช่วงเวลาที่มีน้อยและเร่งรีบอาจจะทำให้จัดเตรียมสิ่งของได้ไม่ครบถ้วน หลงลืมบางสิ่งได้ ซึ่งในเรื่องนี้ พยอม อิงคตานุวัฒน์ (2530) ได้กล่าวว่าถ้าเห็นลูกจัดตารางสอนเตรียมสำหรับในวันต่อไป และวางกระเป๋าไว้เรียบร้อยพร้อมที่จะหิ้วไปโรงเรียนในตอนเช้า โดยไม่ต้องบอก แสดงว่าพ่อแม่ได้ปลูกฝังนิสัยในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนให้ลูกได้สำเร็จแล้ว

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองเห็นด้วยน้อยที่สุดมี 2 รายการคือ การที่ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาดูหนังสือของนักเรียน เหตุผลคือ ผู้ปกครองกลัวว่านักเรียนจะเครียดมากเกินไปเพราะถูกบังคับ ควรจะให้นักเรียนอ่านหนังสือเมื่อนักเรียนพร้อมและอยากจะทำมากกว่า และพยายามจูงใจให้นักเรียนอยากจะทำหนังสือมากกว่าที่จะบังคับให้อ่าน เพราะการกำหนดเวลาให้นักเรียนเท่ากับเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับนักเรียน นักเรียนควรจะได้กำหนดเวลาดูหนังสือด้วยตนเอง ส่วนอีกรายการหนึ่งคือ เรื่องที่ผู้ปกครองมีเวลาควรจะทำแบบฝึกหัดโดยคิดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ เหตุผลในเรื่องนี้คือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะหาซื้อหนังสือแบบฝึกหัดต่าง ๆ มาให้นักเรียนทำเสริมมากกว่าจัดทำเอง เพราะเวลาว่างมีไม่มากนักและไม่ใช่ว่าเรื่องที่ถนัดนัก แบบฝึกหัดเสริมที่มีขายอยู่ทั่วไปมิให้เลือกมากมายรูปแบบสวยงามจูงใจให้นักเรียนอยากทำมากกว่า และอีกเหตุหนึ่งก็คือ แบบฝึกหัดของอาจารย์ที่นักเรียนจะต้องทำมีมากอยู่แล้ว เพียงพอแล้ว ถ้าทำเสริมให้อีกนักเรียนจะทำงานหนักมากไม่มีเวลาพักผ่อน และเป็นการผลักดันนักเรียนมากเกินไป

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติมากที่สุดมี 2 ข้อคือ

- ผู้ปกครองช่วยเหลือให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่ดูหนังสือจะสอบได้อย่างไร ถ้าผู้ปกครองไม่คอยดูแลในเรื่องนี้นักเรียนจะปฏิบัติบ้างไม่ปฏิบัติบ้าง เพราะยังเป็นเด็กเล็กที่บางครั้งยังแบ่งเวลาได้ไม่ถูกต้องและไม่ค่อยรู้หน้าที่ของตนเอง รักสนุกที่จะเล่นมากกว่าอ่านหนังสือ

- ผู้ปกครองลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกครั้งเมื่อตรวจการบ้าน ผู้ปกครองให้เหตุผลว่า ผู้ปกครองควรได้ตรวจสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกวัน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีการบ้านอะไรบ้าง เพื่อจะได้ดูแลว่านักเรียนทำการบ้านเสร็จครบถ้วนหรือยัง และในสมุดจดการบ้านยังเป็นสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนจะติดต่อมาถึงผู้ปกครองในเรื่องสำคัญบางเรื่องรวมทั้งแจ้งเรื่องที่สำคัญต่าง ๆ จากโรงเรียนที่มีมาถึงผู้ปกครองในรูปแบบของเอกสาร ซึ่งจะแจ้งให้ทราบในสมุดจดการบ้านของนักเรียนทำให้ผู้ปกครองรับทราบเอกสารเรื่องต่าง ๆ ด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองควรตรวจดูสมุดจดการบ้านของนักเรียนทุกวันและลงนามด้วย ซึ่งใน

เรื่องความสำคัญของการบ้านนั้น ศรีสุดา สิริสิทธิ์ (2522) และออสติน (Austin, 1988) ได้ทำการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นว่าการบ้านเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการที่ผู้ปกครองได้ช่วยเหลือเด็กในการทำการบ้าน ทำให้ทราบพัฒนาการทางการเรียนว่า เด็กเก่งหรืออ่อนในด้านใด ทำให้ครูและผู้ปกครองได้ร่วมมือกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนและทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบ้านกับโรงเรียนอีกด้วย

ส่วนรายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดคือ ในเรื่องเมื่อผู้ปกครองมีเวลาจะทำแบบฝึกหัด โดยคิดแปลงแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ เหตุผลคือผู้ปกครองสะดวกที่จะหาซื้อแบบฝึกหัดเสริมที่มีวางขายอยู่ตามร้านขายหนังสือมากกว่า เพราะมีอยู่มากมายสามารถเลือกซื้อได้ตามความพอใจ โดยพิจารณาจากเนื้อหา รูปเล่มที่สวยงาม และราคาที่เหมาะสม ซึ่งรูปแบบจะสวยงามเชิญชวนให้นักเรียนอยากจะทำมากกว่าแบบฝึกหัดที่ผู้ปกครองเขียนขึ้นเอง และผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ไม่มีเวลามากพอที่จะทำแบบฝึกหัดเสริมให้นักเรียนรวมทั้งการบ้านของนักเรียนก็มีจำนวนมาก แบบฝึกหัดที่อาจารย์มอบหมายให้นักเรียนทำก็มากอยู่แล้ว จึงไม่เห็นความจำเป็นที่จะปฏิบัติในข้อนี้

3. รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำแล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนในเรื่อง การทบทวนบทเรียนให้นักเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบมากที่สุด เหตุผลคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดี ฉะนั้นการทบทวนบทเรียนก่อนสอบจึงมีความสำคัญมาก และถ้าผู้ปกครองสามารถช่วยเหลือในการทบทวนก็จะทำให้ได้ผลมากกว่าที่ปล่อยนักเรียนทบทวนเอง ในนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก ส่วนนักเรียนที่โตแล้วผู้ปกครองอาจจะคอยเตือนให้ทบทวนบทเรียนก่อนสอบเท่านั้น

ส่วนเรื่องที่ผู้ปกครองปฏิบัติน้อยที่สุดมี 7 เรื่องคือ การบังคับให้นักเรียนทำงานให้เสร็จ การสอนให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ การสอนเตรียมความพร้อมให้นักเรียน การควบคุมการทำงานของนักเรียนให้เป็นระเบียบ อบรมกิริยามารยาทให้นักเรียน ให้นักเรียนช่วยงานบ้านตามกำลังความสามารถเพื่อเป็นการฝึกทักษะ และการให้ความรับและความอบอุ่นแก่นักเรียนที่เป็นเช่นนี้เพราะส่วนใหญ่เรื่องเหล่านี้ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่แล้วเพียงแต่ไม่ได้ใส่มาในรายการปฏิบัติเท่านั้นเอง จากข้อหวัรายการปฏิบัติข้างต้นจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันในชีวิตประจำวัน เช่น การอบรมมารยาท การให้ช่วยทำงานบ้าน การสอนให้คิดวิเคราะห์และโดยเฉพาะการให้ความรักและความอบอุ่น เป็นเรื่องที่ผู้ปกครองกระทำอยู่แล้ว ทั้งนี้ แต่ไม่ได้เขียนในรายการปฏิบัติมุ่งที่จะเขียนรายการปฏิบัติที่ส่งเสริมการเรียนโดยตรง แต่นั่น ไม่ได้หมายความว่ารายการเหล่านี้ผู้ปกครองไม่ได้ปฏิบัติ

แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้ปกครองสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม โดยพิจารณาจากวัยของผู้เรียน สภาพของครอบครัวรวมทั้งตามความสะดวกของผู้ปกครอง เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะบทบาทของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดก็ขึ้นอยู่กับ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ทุกบทบาทของผู้ปกครองมีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนตามแนวทางของหลักสูตร พ.ศ. 2521 ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง เพราะผลสำเร็จของการเรียนการสอนไม่ได้ขึ้นอยู่กับโรงเรียนเท่านั้น จำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองด้วย (ไพฑูริย์ สนิถรัตน์ 2525) การดำเนินงานจัดการศึกษาให้สำเร็จตามนโยบาย หลักการ และวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ จะเป็นไปอย่างล่าช้า ถ้าผู้ปกครอง ครู นักเรียน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่ถึงความสำคัญของการศึกษา และไม่ให้ความร่วมมือ สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือโรงเรียน (อนันต์ อัครชู, 2527) การที่นักเรียนอยู่ในโรงเรียนแต่ ละวัน แม้จะเป็นการให้การศึกษาส่วนหนึ่งแล้ว เมื่อกลับมาถึงบ้านก็ควรจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติม ด้วย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองควรจะได้มีส่วนเสริม โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา ดังนั้น ผู้ปกครองควรปฏิบัติบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับสูง ผู้ปกครองที่มีความกระตือรือร้นในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนในปกครองจะเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษา และจะมีความพยายามอย่างมากในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ เพราะอยากให้ผู้ปกครองได้สมหวังในตัวของเขาคงที่ คาล (Kahl, 1953) ได้ศึกษาพบว่า แรงปรารถนาเพื่อความสำเร็จของพ่อแม่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความสำเร็จของลูก คือ จะคอย กระตุ้นให้ลูกได้เรียนอย่างจริงจัง และมีการชี้แนะเอาชีวิตรักให้ลูกไว้ด้วยว่า ควรจะเรียนเก่ง อย่างไม่ย่อ ใจจึงจะได้ประกอบอาชีพนั้น ๆ

ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ต้องการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แต่ไม่ทราบแนวทางในการปฏิบัติ หรือมีแนวทางในการปฏิบัติที่กลายเป็นการสร้างความคิดค้นให้กับนักเรียนแทนที่จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แนวทางในการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ถูกต้องจึงมีบทบาทสำคัญมาก ในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน รวมทั้งความรัก ความอบอุ่น ในครอบครัวก็เป็นปัจจัยสำคัญ ในการเสริมสร้างกำลังใจให้กับนักเรียนในปกครองเป็นอย่างยิ่ง ชีระ ชัยยุทธขรรจง (2527) ให้ทัศนะสำหรับผู้ปกครองที่จะปฏิบัติต่อนักเรียนในปกครองว่า บิดา มารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้มีส่วนสร้างความอบอุ่น ความรัก ความมั่นคง และเสริมสร้างกำลังใจ ให้แก่นักเรียนและนักเรียนในปกครองเป็นอย่างมาก เป็นต้นว่า แนะนำในเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อการ เรียน สนับสนุนในเรื่องการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ ให้รางวัลหรือชมเชย เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดี (เชื้อ สาริมาน 2524) แสดงความเข้าใจ สนใจ และยอมรับความสามารถของนักเรียน การปฏิบัติของผู้ปกครองดังกล่าวจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ทางโรงเรียนควรมีการกระตุ้นเตือนให้ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในปกครอง และร่วมมือกับทางโรงเรียนดูแลในเรื่องการศึกษาและความประพฤติของนักเรียน เพราะเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ผู้ปกครองจะต้องให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพ การทำมาหากินทำให้บางครั้งผู้ปกครองทะเลาะในการดูแลนักเรียนในปกครอง เพราะไม่ค่อยมีเวลา ทางโรงเรียนอาจจะจัดกิจกรรมปฐมนิเทศผู้ปกครองในระยะเปิดภาคเรียน ทั้งภาคต้นและภาคปลายของแต่ละปีการศึกษา หรือจัดทำจุลสารจดหมายเผยแพร่ความรู้และวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน รวมทั้งการจัดรายการให้ผู้ปกครองได้มีโอกาสได้พบปะพูดคุยกับครูผู้สอน การเชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนหรือทางพฤติกรรมมาพบเป็นรายบุคคล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์

อาจารย์ควรมีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ รายงานผลการเรียนพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ผู้ปกครองได้ทราบ รวมทั้งประชาสัมพันธ์และชี้แจงให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ ควรให้ความสนใจ เอาใจใส่ เป็นกำลังใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองอย่างเต็มกำลังความสามารถ ไม่ควรถือว่าการเรียนเป็นหน้าที่ของอาจารย์แต่ฝ่ายเดียว ผู้ปกครองควรรหาโอกาสในการไปพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อปรึกษาขอคำแนะนำในการดูแลนักเรียนในปกครองในการสอนเพิ่มเติม ได้ถูกแนวทาง ตลอดจนแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ผู้ปกครองที่มองเห็นความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนย่อมจะทำให้เด็กประสบความสำเร็จในการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบัน ความเจริญทางวัตถุได้เข้ามามีอำนาจเหนือจิตใจมนุษย์ คุณธรรมของคนในปัจจุบันเสื่อมลง ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะได้มีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมของผู้ปกครองในด้านคุณธรรมและจริยธรรมในระดับประถมศึกษา เพื่อได้แนวทางที่ดีและถูกต้องในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักเรียน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ชบวน พลตรี. มุมมองกับสังคม. ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2530.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษา จุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2519.

จินดา ทั้งทอง. การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

เฉลิมชัย วาสะศิริ. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ชนิดา รักษ์พลเมือง. สังคมวิทยาการศึกษา. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. ผู้ปกครองกับการสร้างบรรยากาศในบ้านที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก. สารพัฒนาหลักสูตร. 85 (เมษายน 2532) : 13 -16.

เดือนใจ แก้วโสภาส. การใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. ในเอกสารการสอนชุด วิชาการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. หน้า 251-252. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530.

ธีระ ชัยยุทธชรรยง. "อิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีผลต่อการกระทำผิดของวัยรุ่น." วารสารแนะแนว
18 (ธันวาคม 2526 - มกราคม 2527) : 68-69.

บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคม. กรุงเทพมหานคร : การพิมพ์พระนคร,
2527.

บุญเลื่อน ประกอบแสง. บทบาทของผู้ปกครองตามการรับรู้ของตนเองในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
ก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ประคอง วรรณสุด. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช, 2529.

-----, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (ฉบับปรับปรุงแก้ไข). ปทุมธานี : บริษัทศูนย์
หนังสือ คร.ศรีสง่า จำกัด, ม.ป.ป.

ประทีป สยามชัย. สารัตถ์ทางสังคมวิทยาการศึกษา : กระบวนการทางสังคมเพื่อพัฒนาการ
ศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร, 2526.

ประสาธน์ หลักศิลา. สังคมวิทยาการศึกษา. ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.

ประหยัด ทองมาก. การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารแนะแนว
15 (76)(2524) : 34-36.

พยอม อิงคตานุวัฒน์. เด็กกับโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายการเผยแพร่ความรู้สมาคมการ
วางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระศรี
นครินทราบรมราชชนนี, 2530.

พรพรรณ พิพิทชกุลชัยพล. "ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนและชุมชน." วารสาร
แนะแนว 9 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2528) : 40-48.

พัชรี วรจรัสรังสี และ ช่อนกลิ่น วิรัตน์โยสินทร์. การเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

เพ็ญศรี ชินดาปัญญากุล. วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

แพรวพิมพ์ ประโตนเทพ. สภาวะทางครอบครัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนซ้ำชั้นในเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2516. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517.

ยนต์ ชุ่มจิต. สังคมวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2528.

รัตนา ตุงคสวัสดิ์. พื้นฐานการศึกษาวทางสังคม. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ละเมียด ถิมอักษร. ที่พึ่งของเด็ก. ประชาศึกษา. 28 (พฤษภาคม 2520) : 14-16.

----- จุกรัก. ประชาศึกษา. 29 (เมษายน 2521) : 42-48.

----- "ผู้ปกครองกับผลสำเร็จในการเรียนของเด็ก ตอนที่ 1 บทบาทของผู้ปกครองต่อการศึกษาของเด็ก." ประชาศึกษา (มกราคม 2514) : 12-14.

วัฒนา พุ่มเล็ก. "การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำชั้นมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

ศักดิ์ ประสงค์ประทานพร. พ่อแม่จะช่วยลูกให้เรียนรู้ได้อย่างไร. คู่มือปริทัศน์ 4 (มิถุนายน 2522):
32-34.

ศิริวัลย์ อุดมพรวิรัตน์. การส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่สอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
ศึกษานิเทศการ, กระทรวง. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7. กรุงเทพฯ : 2533.

----- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แผนพัฒนาการศึกษาระดับก่อน
ประถมศึกษาและประถมศึกษา ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2533.

----- หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรมวิชาการ :
2534.

----- คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรมวิชา
การ : 34.

----- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. การศึกษาความร่วมมือระหว่าง
ผู้ปกครองและครูเพื่อส่งเสริมการประถมศึกษาในพื้นที่ชนบทและในพื้นที่ที่ไม่
อำนวยความสะดวกการจัดการศึกษา. กองวิชาการ, 2533.

สมใจ กล้าหาญ. สภาพการส่งเสริมของผู้ปกครองด้านการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหา-
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. พ่อแม่ก็ช่วยครูได้ในการสอนลูกรัก. ในรายงานประจำปีและอนุสรณ์
สาธิต 2527. ไม่ปรากฏเลขหน้า. สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์. บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528.

สาโรช บัวศรี. "โรงเรียนสาธิตคืออะไร." วิทยากร 66 (มกราคม 2510) : 950

สำนักการศึกษา, กรุงเทพมหานคร. ประมวลกฎหมายและระเบียบในการปฏิบัติงานการศึกษาของ กรุงเทพมหานคร ภาคบริหาร โรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, 2528.

----- กรุงเทพมหานคร. การศึกษาดูแลปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกนักเรียนเข้าชั้นและเลื่อนชั้น. กรุงเทพมหานคร : งานวัดผลการศึกษา กองวิชาการ, 2529.

----- การจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายแผนงาน กองวิชาการ, 2533. (อัดสำเนา)

----- แผนงานการศึกษาและวัฒนธรรม ในแผนสาขาทรัพยากรมนุษย์และสังคมของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2534-2539). เอกสารฝ่ายแผนงาน ลำดับที่ 3/2534. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายแผนงาน กองวิชาการ, 2534.

----- สถิติการศึกษาที่สำคัญ ปีการศึกษา 2534. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายแผนงาน กองวิชาการ, 2534.

----- สถิติการศึกษาที่สำคัญ ปีการศึกษา 2534. เอกสารฝ่ายแผนงานลำดับที่ 04/2535. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายแผนงาน กองวิชาการ, 2535.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา. พ่อแม่ช่วยลูกได้ กลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์). หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

----- พ่อแม่ช่วยลูกได้อย่างไร เมื่อลูกเรียนภาษาไทย. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

----- กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พ่อแม่ช่วยลูกได้. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เรียนบ้าง เล่นบ้าง สร้างนิสัย. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2531.

----- พ่อแม่ช่วยลูกได้ กลุ่มกรงานและพื้นฐานอาชีพ. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

----- ทำอย่างไรจึงจะช่วยลูกของท่านให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2526.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

สุวัฒนา แก้วสุวรรณ. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

อรสา กุมารี ปุกหุด. "เตรียมลูกเข้าโรงเรียน." วิทยาสาร (พฤศจิกายน 2514) : 16-17.

อัมพร โอตระกุล. "เตรียมลูกเข้าโรงเรียน." แม่บ้าน 2 (15 กรกฎาคม 2521) : 85-87.

อาทร รัตนคำวน. จิตวิทยาเกี่ยวกับครูและการบริหารงานการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2529.

อำนาจ ศรีรัตนบัลล์. การเลี้ยงลูกให้ประสบความสำเร็จในการเรียน. ในรายงานประจำปีและอนุสรณ์สถิติ 2530. ไม่ปรากฏเลขหน้า. สมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ภาษาอังกฤษ

Austin, C.A. Homework as a parental involvement strategy to improve the achievement of first grade children. Dissertation Abstracts International. 50 (September 1989) : 622-A.

Bloom, B.S. Educational intervention in the home. The University of Chicago, 1978.
(Unpublished Manuscript)

----- All our children learning : A primer for parents teachers and other educators.
New York : Mc Graw-Hill, 1981.

----- Helping all children learn well in elementary school and beyond. Principal.
67 (March 1988) : 12-17.

Campbell, Reed, James. "Technieal Supplement : Cross-National and Cross-Cultural Mathematics Achievement Studies." International Journal of Educational Research. Volume 21. (July 1994).

Chulalongkorn University, Faculty of Education. "Fator Related to Achievement Among Prathom 1 Pupils." Pilot study, Education Bulletin, Faculty of Education. Chulalongkorn University, 1964.

Dale, Griffith R. Down Stream Failure in The Grammar School. London : Routledge & Kegam Paul, 1965.

Dave, R.H. The identification and measurement of environmental process variable that are related to educational achievement. Doctoral Dissertation, The University of Chicago, 1963.

Deutsch, Martin and Brown, Bert. "Social Influences in Negro-White. Intelligence Differences." Journal of Social Issues. 20 (April 1964) : 24-35.

- Douglas, J.W.B. The home and the school. London : Mac Gibbon and Kee, 1964.
- Fraser, E. Home environment and the school. London : University of London Press, 1959.
- Garrison, Karl C., Kingston, Albert J. and McDonald Arthur., Educational Psychology. 2nd.ed.
New York : Appleton Century-Criofits, 1964.
- Maikrzek, G.L. A study of the influence of parents on student achievement. Master Abstracts.
23 (March 1985) : 37.
- Marjoribanks, Kevin. "Environment, Social Class and Mental Abilities." Journal of Educational Psychology. 63 (February 1972) : 103-109.
- Martin, F.M. and Halsey, A.H. "Social Mobility in Great Britain : A Study of Intergeneration Changes in Status" In Social Mobility in Britain. London : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1967.
- Morrow, W.R. and Wilson, R.C. Family relations of bright high-achieving and under-achieving high school boys. Child Development. 32 (August 1961) : 508-514.
- Presscott, Doscial A. "A Report of Conference on Child Study." Educational Bulletin.
Faculty of Education, Chulalongkorn University, 1961.
- Shore, M.F. and Leiman, A.H. Parental perceptions of the student as related to academic achievement in Junior Collelge. The Journal of Experimental Education.
33 (Summer 1965) : 391-394.
- Suthan Janhom. Educating parents to educate their children. Doctoral Dissertation, The University of Chicago, 1984.

Welsh, P. Eight ways to help your child excel. Reader's Digest. 52, 311 (February 1989) :
72-74.

Worthington, Lois H. and Grant, Claude W. "Factors of Academic Success : A Multivariate
Analysis." The Journal of Educational Research. 65 (September, 1971) :
7 - 10.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้
ของนักเรียนระดับประถมศึกษา**

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

คำนำ

บทบาทของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดก็ขึ้นอยู่กับส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ต้องการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แต่ไม่ทราบแนวทางในการปฏิบัติ หรือมีแนวทางในการปฏิบัติที่กลายเป็นการสร้างความกดดันให้กับนักเรียน แทนที่จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แนวทางในการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ถูกต้องจึงมีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้เล่มนี้ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองที่จะเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองและนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนที่เป็นเด็กเล็กระดับ ป.1 - ป.3 และนักเรียนที่เป็นเด็กโตระดับ ป.4 - ป.6 ผู้ปกครองควรที่จะเลือกแนวทางในการปฏิบัติให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนด้วย เช่น เด็กเล็กระดับ ป.1 - ป.3 จะต้องดูแลกันมากในทุกด้านเพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยที่ให้ความสำคัญในเรื่องการเรียนรู้ ส่วนเด็กโตระดับ ป.4 - ป.6 ผู้ปกครองเพียงคอยแนะนำให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น ฝึกให้นักเรียนหัดคิดและหัดทำ รวมทั้งตัดสินใจด้วยตนเอง โดยผู้ปกครองคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นแนวทางการปฏิบัติที่น่าเสนอไว้นี้ ผู้ปกครองควรได้พิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม ตามวัยของผู้เรียนและตามสภาพฐานะของครอบครัว รวมทั้งตามความสะดวกของผู้ปกครองด้วยเช่นกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการที่จะเลือกปฏิบัติตามหัวข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่าสมควร และเหมาะสมกับตนเองและนักเรียนในอันที่จะส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

วิธีใช้

แนวทางฉบับนี้ประกอบด้วย 5 หัวข้อใหญ่ ในแต่ละหัวข้อมีรายการย่อยเป็นรายการปฏิบัติเมื่อผู้ปกครองต้องการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้ดูรายการย่อย ๆ ในหัวข้อนั้น แล้วเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองและนักเรียน เช่น ผู้ปกครองต้องการที่จะให้การกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญา ผู้ปกครองก็อาจจะเลือกปฏิบัติในรายการย่อยคือ “ทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ” เป็นต้น

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เพื่อให้ผู้ปกครองมีโอกาสและมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อเกิดประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

1. ความกดดัน

ความกดดัน หมายถึง ความบีบคั้นเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียน เช่น การเคี่ยวเข็ญ การบีบบังคับเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งเข้มงวดจนเกินไป ทำให้เกิดความตึงเครียดและขัดแย้ง ส่งผลให้นักเรียนค่อยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้ เป็นแนวทางที่ควรกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความกดดันที่จะเกิดกับนักเรียน

- 1.1 ผู้ปกครองควรพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำ ในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวกับการเรียน
- 1.2 ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดจนเกินไป ในเรื่องการดูหนังสือและทำการบ้านของนักเรียน
- 1.3 ผู้ปกครองไม่ควรบังคับเคี่ยวเข็ญนักเรียนในเรื่องการเรียนรู้มากจนเกินไป
- 1.4 ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไป หรือคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
- 1.5 ผู้ปกครองไม่ควรเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับผู้อื่น
- 1.6 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความพอใจเฉพาะเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนเต็มเท่านั้น
- 1.7 ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง เกินความสามารถที่แท้จริง
- 1.8 ผู้ปกครองไม่ควรเคี่ยวเข็ญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่า กลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน
- 1.9 เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ โดยการดูว่ากล่าว แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล
- 1.10 เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นเกมมากเกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ โดยการดูว่ากล่าว หรือบังคับ แต่ควรใช้วิธีชักจูงด้วยเหตุผล

2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา

การสนับสนุนทางจิตวิทยา หมายถึง การส่งเสริมในด้านให้กำลังใจ ที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียนในเรื่องการเรียน โดยการให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งการให้คำแนะนำเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางการสนับสนุนทางจิตวิทยา ถ้าผู้ปกครองปฏิบัติได้จะเป็นการให้กำลังใจแก่นักเรียนในด้านการเรียนเป็นอย่างดี

2.1 เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

2.2 ผู้ปกครองควรแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ

2.3 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

2.4 เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้ปกครองควรแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็น

2.5 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับนักเรียน ให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือร่วมแก้ปัญหา กับนักเรียนในบางกรณี

2.6 ผู้ปกครองควรพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน

2.7 ผู้ปกครองควรยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน

2.8 ผู้ปกครองควรคอยให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก

2.9 ผู้ปกครองควรพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา

2.10 ผู้ปกครองควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

2.11 ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำการบ้านเอง โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องเตือนให้ทำ

2.12 เมื่อนักเรียนดูหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

2.13 ผู้ปกครองควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

2.14 เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

2.15 เมื่อนักเรียนมีปัญหาทางการเรียน ผู้ปกครองควรปลอบใจ ให้กำลังใจและช่วยเหลือนักเรียนแก้ปัญหา นั้น ๆ

2.16 ผู้ปกครองควรพูดให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามและขยันหมั่นเพียรในการเรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น

2.17 ผู้ปกครองควรคอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ ขณะที่นักเรียนทำการบ้าน

2.18 เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองควรให้รางวัล

2.19 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น

2.20 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรแสดงความพอใจและชื่นชม
นักเรียนต่อหน้าผู้อื่นเป็นบางโอกาส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริมของผู้ปกครองให้นักเรียนสำเร็จประโยชน์
ในเรื่องการเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้ เป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือในเรื่องการ
เรียนของนักเรียนที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติ

- 3.1 ผู้ปกครองควรจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้กับนักเรียน
- 3.2 ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ โดยปรึกษาวิธีการ
สอนจากครู
- 3.3 ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน
- 3.4 ผู้ปกครองควรดูแลในการจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้
นักเรียนอย่างครบถ้วน
- 3.5 ผู้ปกครองควรจัดซื้อหนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือส่งเสริมการเรียนให้
นักเรียนตามพัฒนาการของนักเรียนและฐานะของครอบครัว
- 3.6 ผู้ปกครองควรช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านให้กับนักเรียน
- 3.7 ผู้ปกครองควรช่วยแนะนำวิธีการค้นคว้าและจัดหาหนังสือให้นักเรียนทำราย
งานตามที่ครูมอบหมายให้
- 3.8 ผู้ปกครองควรช่วยนักเรียนในการเตรียมตัวก่อนสอบ
- 3.9 ผู้ปกครองควรจัดหาและซื้อของเล่นและเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทางด้านความ
คิดให้กับนักเรียน
- 3.10 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น
นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน

4. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา หมายถึง การส่งเสริมและเกื้อหนุนของผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนมีสติปัญญาคึกว่าเดิม แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้ เป็นแนวทางที่ให้ผู้ปกครองปฏิบัติเพื่อกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาของนักเรียน

- 4.1 ผู้ปกครองควรตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของนักเรียนทุกครั้ง
- 4.2 ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน
- 4.3 ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแล ทำความสะอาดสถานที่ และเก็บอุปกรณ์เข้าที่ให้เรียบร้อย หลังจากการทำงานเสร็จทุกครั้ง
- 4.4 ผู้ปกครองควรอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน
- 4.5 ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญของบริเวณที่จัดให้นักเรียนทำงาน โดยการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก
- 4.6 หลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้ว ผู้ปกครองควรสอบถามถึงผลการสอบทุกครั้ง
- 4.7 ผู้ปกครองควรสนทนา ซักถามเกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันของนักเรียน
- 4.8 ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือที่เป็นประโยชน์มาให้นักเรียนอ่าน
- 4.9 ผู้ปกครองควรตักเตือนให้นักเรียนทำงานเป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่ดูแต่ความถูกต้องเพียงอย่างเดียว
- 4.10 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 4.11 ผู้ปกครองควรจัดสถานที่ที่เป็นสัดส่วนสำหรับให้นักเรียนทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือ
- 4.12 ที่บ้าน ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือสำหรับการค้นคว้า เช่น พจนานุกรมและหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ให้นักเรียน
- 4.13 เมื่อมีโอกาส ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนหัดคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การคิดราคาสິงของ เงินทอน การตรวจสอบน้ำหนักของที่ซื้อ
- 4.14 ผู้ปกครองควรได้พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนและให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา
- 4.15 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือ

- 4.16 เมื่อมีโอกาสดู ผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งความรู้
- 4.17 ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนรู้จักการสังเกตสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น
- 4.18 ผู้ปกครองควรพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักสนุกในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยไม่ถ่ายทอดคติที่ไม่ดีมาพูดให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลด้อยตาม
- 4.19 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 4.20 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทางการศึกษา
- 4.21 ผู้ปกครองควรตรวจดูว่านักเรียนทำการบ้านครบถ้วนตามที่อาจารย์สั่งแล้วหรือยัง
- 4.22 ผู้ปกครองควรสนทนากับนักเรียนถึงข่าวและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในและนอกประเทศ
- 4.23 ผู้ปกครองควรช่วยทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ
- 4.24 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุด
- 4.25 เมื่อมีโอกาสดู ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน
- 4.26 เมื่อมีโอกาสดู ผู้ปกครองควรอธิบายเพิ่มเติม เสริมความรู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชม
- 4.27 ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ ภาคราก ภูและสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา
- 4.28 เมื่อมีโอกาสดู ผู้ปกครองควรตั้งปัญหาต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียนคิดในขณะที่ว่าง เช่น ระหว่างการนั่งรถ ไป-กลับบ้านและโรงเรียน
- 4.29 ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยผู้ปกครองหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหา
- 4.30 ผู้ปกครองควรให้นักเรียนได้ฟังข่าวและเหตุการณ์ที่สำคัญจากวิทยุและโทรทัศน์
- 4.31 ผู้ปกครองควรตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนได้ไปพบเห็นแล้วให้นักเรียนตอบ
- 4.32 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนตอบปัญหาคำด้วยตนเอง โดยการค้นคว้าหาคำตอบจากหนังสือ
- 4.33 ผู้ปกครองควรจัดหาเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียน

- 4.34 เมื่อมีโอกาส ผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมนิทรรศการที่ส่งเสริมความรู้
- 4.35 เมื่อมีรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนดู
- 4.36 ผู้ปกครองควรนำแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำผิดมาอธิบายและทบทวนให้
- 4.37 ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ได้รับการตรวจจาก
 อาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา เพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการทำงานของนักเรียน
- 4.38 เมื่อนักเรียนทำความดี ผู้ปกครองควรให้รางวัลเป็นหนังสือที่มีประโยชน์แก่นักเรียน
- 4.39 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์
- 4.40 เมื่อมีโอกาส ผู้ปกครองควรพานักเรียน ไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่
 ส่งเสริมความรู้

5. การแบ่งเวลา

การแบ่งเวลา หมายถึง การจัดการตารางเวลาซึ่งผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันกำหนดเวลาให้กับเรื่องการเรียนรู้และการทำกิจกรรมอื่น ๆ แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็น การแบ่งเวลาให้ผู้ปกครองควรกระทำเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

- 5.1 ผู้ปกครองควรดูแลให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ
- 5.2 เมื่อตรวจดูการบ้านของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองควรลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนด้วยตนเองทุกครั้ง
- 5.3 ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนจัดการงานและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน
- 5.4 ผู้ปกครองควรดูแลให้นักเรียนทำการบ้าน
- 5.5 ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาการดูโทรทัศน์ของนักเรียน
- 5.6 ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาของท่านในการดูแลนักเรียนในเรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ
- 5.7 ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่น ดูโทรทัศน์ หรือทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้
- 5.8 เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านเสร็จแล้ว ก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์ ผู้ปกครองควรได้ตรวจดูก่อน
- 5.9 ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาในการดูหนังสือของนักเรียน
- 5.10 ผู้ปกครองควรดูแลให้นักเรียนทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด
- 5.11 ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสมเพื่อฝึกนิสัยไม่ให้นักเรียนทำงานชกชางนเกินไป
- 5.12 เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ผู้ปกครองควรจัดเวลาไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชาต่าง ๆ
- 5.13 เมื่อผู้ปกครองมีเวลา ผู้ปกครองควรจะทำแบบฝึกหัด โดยคัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ

จัดทำโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัชร วรรณรังษี

โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

18 พฤษภาคม 2540

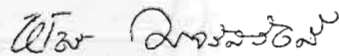
เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ ผ่านรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

เนื่องด้วยดิฉัน นางพัชรี วรจรัสรังสี กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน ในการนี้ ดิฉันจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยขอให้อาจารย์ประจำชั้น แจกแบบสอบถามแก่ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 4 และ 6

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาต ให้ดิฉันได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ด้วยความเคารพอย่างสูง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัทรี วรจรัสรังสี)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม 0302(2700.550)/307

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

1 มิถุนายน 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ปกครอง

เนื่องด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัชรี วรรณรังสี อาจารย์โรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "การนำเสนอแนวทางสำหรับ
ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม" ซึ่งการดำเนินงานวิจัยเรื่องนี้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากท่าน
ผู้ปกครองในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง จะ
ทำให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาต่อไป

จึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รชดา สุตรา)

รองคณบดีและผู้อำนวยการ

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ฝ่ายสารบรรณ

โทร. 218-2783

Lt02ผู้ปกครอง

แบบสอบถาม

ชุดที่ 1

สำหรับ

ผู้ประเมินแนวทาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

29 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ปกครองที่นับถือ

เนื่องด้วยดิฉัน นางพัชรี วรจรัสรังสี อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน การที่ดิฉันเลือกทำงานวิจัยเรื่องนี้ เพราะดิฉันได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองเป็นอย่างมาก ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ในการสร้างแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดิฉันได้รวบรวมแนวทางในการปฏิบัติจากผู้ปกครองแล้วนำเสนอเป็น 5 ด้าน ตามกรอบทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ขอความกรุณาจากท่านช่วยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยแก้ไขในรายการปฏิบัติหรือในแบบสอบถามก็ได้เช่นกัน ความคิดเห็นของท่านดิฉันจะนำมาปรับปรุงให้ได้แนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์กับผู้ปกครองและนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามของท่านซึ่งตรงกับความคิดเห็นที่เป็นความจริง จึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พชรี วรจรัสรังสี)

29 พฤษภาคม 2540

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านอาจารย์ที่เคารพ

เนื่องด้วยดิฉัน นางพัชรี วรจรัสรังสี อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน การที่ดิฉันเลือกทำงานวิจัยเรื่องนี้ เพราะดิฉันได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองเป็นอย่างมาก ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ในการสร้างแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดิฉันได้รวบรวมแนวทางในการปฏิบัติจากผู้ปกครองแล้วนำเสนอเป็น 5 ด้าน ตามกรอบทฤษฎีกระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell ขอความกรุณาจากท่านอาจารย์ช่วยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข โดยแก้ไขในรายการปฏิบัติหรือในแบบสอบถามก็ได้เช่นกัน ความคิดเห็นของท่านอาจารย์ดิฉันจะนำมาปรับปรุงให้ได้แนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์กับผู้ปกครองและนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามของท่านอาจารย์ซึ่งตรงกับความคิดเห็นที่เป็นความจริงจึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พชรี วรจรัสรังสี)

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

บทบาทของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผลการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีคุณภาพอยู่ในระดับใดก็ขึ้นอยู่กับส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ผู้ปกครองจำนวนไม่น้อยที่ต้องการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แต่ไม่ทราบแนวทางในการปฏิบัติ หรือมีแนวทางในการปฏิบัติที่กลายไปเป็นการสร้างความกดดันให้กับนักเรียน แทนที่จะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน แนวทางในการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ถูกต้องจึงมีบทบาทสำคัญมากในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

แนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้เล่มนี้ เป็นเครื่องมือแนะสำหรับผู้ปกครองที่จะเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองและนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนที่เป็นเด็กเล็กระดับ ป.1 - ป.3 และนักเรียนที่เป็นเด็กโตระดับ ป.4 - ป.6 ผู้ปกครองควรจะต้องเลือกรายการปฏิบัติให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนด้วย เช่น เด็กเล็กจะต้องดูแลกันมากในทุกด้านเพื่อเป็นการปลูกฝังให้มีลักษณะนิสัยที่สำคัญในเรื่องการเรียนรู้ ส่วนเด็กโต ผู้ปกครองเพียงคอยชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น ฝึกให้นักเรียนหัดคิดและหัดทำ รวมทั้งตัดสินใจด้วยตนเอง โดยผู้ปกครองคอยดูแลอยู่ห่าง ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นรายการปฏิบัติที่นำเสนอไว้นี้ ผู้ปกครองควรได้พิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม ตามวัยของผู้เรียน และตามสภาพฐานะของครอบครัว รวมทั้งตามความสะดวกของผู้ปกครองด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นคู่มือสำหรับผู้ปกครองในการที่จะเลือกปฏิบัติตามหัวข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่าสมควร และเหมาะสมกับตนเองและนักเรียนในอันที่จะส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

วิธีใช้

แนวทางฉบับนี้ประกอบด้วย 5 หัวข้อใหญ่ ในแต่ละหัวข้อมีรายการย่อยเป็นรายการปฏิบัติเมื่อผู้ปกครองต้องการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนให้ดูรายการย่อย ๆ ในหัวข้อนั้น แล้วเลือกปฏิบัติให้เหมาะสมกับตนเองและนักเรียน เช่น ผู้ปกครองต้องการที่จะให้การกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญา ผู้ปกครองก็อาจจะเลือกปฏิบัติในรายการย่อยคือ “ทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ” เป็นต้น

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. เพื่อให้ผู้ปกครองมีโอกาสและมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน
2. เพื่อเกิดประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1. ความกดดัน

ความกดดัน หมายถึง ความบีบคั้นเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียน เช่น การเคี่ยวเข็ญ การบีบบังคับเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งเข้มงวดจนเกินไป ทำให้เกิดความตึงเครียดและขัดแย้ง ส่งผลให้นักเรียนค่อยๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางที่ไม่สร้างความกดดันให้กับนักเรียน

1.1 ผู้ปกครองควรพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียน แล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

1.2 เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ

1.3 เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ

1.4 ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง

1.5 เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมากเกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ

1.6 ผู้ปกครองไม่ควรบังคับเคี่ยวเข็ญนักเรียนในเรื่องการเรียนรู้จนเกินไป

1.7 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนน้อย ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ

1.8 ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดจนเกินไป ในเรื่องการดูหนังสือและทำการบ้านของนักเรียน

1.9 ผู้ปกครองไม่ควรเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับผู้อื่น

1.10 ผู้ปกครองไม่ควรยกตัวอย่างคนที่เรียนเก่ง คนที่ขยันอ่านหนังสือเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและปฏิบัติตาม

1.11 เมื่อนักเรียนบอกว่าไม่มีการบ้าน ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัย

1.12 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความพอใจเฉพาะเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนเต็มเท่านั้น

1.13 ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยว่านักเรียนเรียนได้ไม่เต็มความสามารถ และไม่ควรคิดว่านักเรียนสามารถที่จะเรียนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่

1.14 ผู้ปกครองไม่ควรเคี่ยวเข็ญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่า กลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อน

1.15 ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไป หรือคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

2. การสนับสนุนทางจิตวิทยา

การสนับสนุนทางจิตวิทยา หมายถึง การส่งเสริมในด้านให้กำลังใจที่ผู้ปกครองมีต่อนักเรียนในเรื่องการเรียน โดยการให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งการให้คำแนะนำเรื่องการเรียนของนักเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางการสนับสนุนทางจิตวิทยา ถ้าผู้ปกครองปฏิบัติได้จะเป็นการให้กำลังใจแก่นักเรียนในด้านการเรียนเป็นอย่างดี

2.1 ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเอง โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องเตือนให้ทำ

2.2 เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียน ผู้ปกครองควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ

2.3 เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

2.4 ผู้ปกครองควรแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ

2.5 ผู้ปกครองควรคอยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก

2.6 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น

2.7 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

2.8 เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้ปกครองควรแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็น

2.9 เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองควรให้รางวัล

2.10 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับนักเรียน ให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

2.11 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น

2.12 ผู้ปกครองควรพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา

2.13 ผู้ปกครองควรพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน

2.14 เมื่อนักเรียนคู่มือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย

- 2.15 เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองควรให้รางวัล
- 2.16 ผู้ปกครองควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ
- 2.17 ผู้ปกครองควรพูดให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามและขยันหมั่นเพียรในการเรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น
- 2.18 ผู้ปกครองควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน
- 2.19 ผู้ปกครองควรยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน
- 2.20 เมื่อนักเรียนมีปัญหาทางการเรียน ผู้ปกครองควรปลอบใจและให้กำลังใจ

3. ความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริมของผู้ปกครองให้นักเรียนสำเร็จประโยชน์ในเรื่องการเรียน แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียนของนักเรียนที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติ

- 3.1 ผู้ปกครองควรจัดซื้อหนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือส่งเสริมการเรียนให้นักเรียนอย่างเต็มที่
- 3.2 ผู้ปกครองควรจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน
- 3.3 ผู้ปกครองควรจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้นักเรียน
- 3.4 ผู้ปกครองควรช่วยค้นหาและจัดหาหนังสือให้นักเรียนทำรายงานตามที่ครูสั่ง
- 3.5 ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ
- 3.6 ผู้ปกครองช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านให้กับนักเรียน
- 3.7 ผู้ปกครองควรช่วยนักเรียนในการเตรียมตัวก่อนสอบ
- 3.8 ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน
- 3.9 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน
- 3.10 ผู้ปกครองควรจัดหาและซื้อของเล่นและเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทางด้านความคิดเห็นกับนักเรียน
- 3.11 ผู้ปกครองควรจัดหาครูสอนพิเศษให้กับนักเรียน เมื่อท่านไม่มีเวลาดูแลเรื่องการเรียนของนักเรียน

4. การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา

การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา หมายถึง การส่งเสริม และเกื้อหนุนของผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนมีสติปัญญาดีกว่าเดิม แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นแนวทางที่ให้ผู้ปกครองปฏิบัติเพื่อกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญาของนักเรียน

- 4.1 ผู้ปกครองควรสนทนา ซักถามเกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันของนักเรียน
- 4.2 ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา เพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการทำงานของนักเรียน
- 4.3 ผู้ปกครองควรนำแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำผิดมาอธิบายและทบทวนให้
- 4.4 ผู้ปกครองควรตรวจดูว่านักเรียนทำการบ้านครบถ้วนตามที่อาจารย์สั่งแล้วหรือยัง
- 4.5 ผู้ปกครองควรได้พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา
- 4.6 ผู้ปกครองควรช่วยทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ
- 4.7 หลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้ว ผู้ปกครองควรสอบถามถึงผลการสอบทุกครั้ง
- 4.8 ผู้ปกครองควรตรวจสอบรายงานผลการสอบของนักเรียนทุกครั้ง
- 4.9 ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือที่เป็นประโยชน์มาให้ให้นักเรียนอ่าน
- 4.10 เมื่อนักเรียนทำความดี ผู้ปกครองควรให้รางวัลเป็นหนังสือที่มีประโยชน์แก่นักเรียน
- 4.11 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียน
- 4.12 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุด
- 4.13 ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 4.14 เมื่อมีรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนดู
- 4.15 ผู้ปกครองควรจัดหาเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียน
- 4.16 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ
- 4.17 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือ
- 4.18 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน

- 4.19 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งความรู้
- 4.20 ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนรู้จักการสังเกตสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น
- 4.21 ผู้ปกครองควรตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนได้ไปพบเห็นแล้วให้นักเรียนตอบ
- 4.22 ผู้ปกครองควรสนทนากับนักเรียนถึงข่าวและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในและนอกประเทศ
- 4.23 ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทางการศึกษา
- 4.24 ผู้ปกครองควรให้นักเรียนได้ฟังข่าวและเหตุการณ์ที่สำคัญจากวิทยุและโทรทัศน์
- 4.25 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์
- 4.26 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน
- 4.27 ผู้ปกครองควรจัดสถานที่เป็นสัดส่วน ให้นักเรียนสำหรับทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือ
- 4.28 ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนตอบปัญหาด้วยตนเอง โดยการค้นคว้าหาคำตอบจากหนังสือ
- 4.29 ที่บ้านผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือสำหรับการค้นคว้า เช่น พจนานุกรม และหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ให้นักเรียน
- 4.30 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรอธิบายเพิ่มเติม เสริมความรู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชม
- 4.31 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนหัดคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การคิดราคาสิ่งของ เงินทอน การตรวจสอบน้ำหนักของที่ซื้อ
- 4.32 ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน
- 4.33 ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแล ทำความสะอาดสถานที่ และอุปกรณ์แล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย หลังจากการทำงานเสร็จทุกครั้ง
- 4.34 ผู้ปกครองควรอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน
- 4.35 ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก

4.36 ผู้ปกครองควรได้ตั้งเตือนให้นักเรียนทำงานได้เป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่ดูแต่ความถูกต้องเพียงอย่างเดียว

4.37 ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยผู้ปกครองหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหา

4.38 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรตั้งปัญหาง่าย ๆ ฝึกให้นักเรียนคิดในขณะที่ว่าง เช่น ระหว่างการนั่งรถไป-กลับ บ้านและโรงเรียน

4.39 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมนิทรรศการ ที่ส่งเสริมความรู้

4.40 เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหา ที่ส่งเสริมความรู้

4.41 ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ มาตรการ กฎและสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

4.42 ผู้ปกครองควรพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักสนุกในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยไม่นำทัศนคติที่ไม่ดีมาพูดให้นักเรียนเกิดความรู้สึกล้อยตาม

5. การแบ่งเวลา

การแบ่งเวลา หมายถึง การจัดการเวลาซึ่งผู้ปกครองเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนให้เวลาเรื่องการเรียนรู้ แนวทางในการปฏิบัติต่อไปนี้เป็นกรแบ่งเวลาที่ผู้ปกครองควรกระทำเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

5.1 ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน

5.2 ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสม เพื่อฝึกนิสัยไม่ให้นักเรียนทำงานชักช้าจนเกินไป

5.3 ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ

5.4 การดูโทรทัศน์ของนักเรียนผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาไว้ให้

5.5 ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาของท่านในการดูแลนักเรียน ในเรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ

5.6 ในการดูหนังสือของนักเรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาให้

5.7 ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียน ทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่น ดูโทรทัศน์ หรือทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้

5.8 ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน

5.9 นักเรียนควรทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด

5.10 เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองควรได้จัดเวลาในการไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชาต่าง ๆ

5.11 เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านเสร็จแล้ว ก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์ผู้ปกครองควรได้ตรวจดูก่อน

5.12 เมื่อตรวจดูการบ้านของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองควรลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนเองทุกครั้ง

5.13 เมื่อผู้ปกครองมีเวลาควรจะทำแบบฝึกหัด โดยดัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ

5.14 ผู้ปกครองควรพยายามศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครู หรือไปพบอาจารย์ผู้สอนเพื่อสามารถสอนนักเรียนได้

แบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ปกครอง

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง และเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่าง

1. ท่านตอบในฐานะของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ .....
2. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ชาย หญิง
3. ปัจจุบันนักเรียนอยู่ในความปกครองของ
 บิดา มารดา
 บิดาและมารดา ญาติ
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....
4. วุฒิทางการศึกษาของผู้ปกครอง
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพของผู้ปกครอง
 รับราชการ ค้าขาย
 รับจ้าง อื่น ๆ โปรดระบุ.....
6. นักเรียนในปกครองของท่านมีผลการเรียน โดยเฉลี่ยตลอดปีในปีการศึกษาที่ผ่านมาอยู่ในระดับ
 3.70 - 4.00 2.70 - 3.69
 ต่ำกว่า 2.70
7. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาระดับสูงสุดคือ
 มัธยมศึกษา อนุปริญญา

ประญาตรี

ประญาโท

ประญาเอก

8. ท่านคิดว่าท่านมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับ

มาก

ปานกลาง

น้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

สถานภาพของอาจารย์

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง และเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านลงในช่องว่าง

1. ท่านตอบแบบสอบถามในฐานะ
 อาจารย์กรรมการฝ่ายแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
 อาจารย์สอนแนะแนวการศึกษาและจิตวิทยาในระดับมหาวิทยาลัย
 อาจารย์ผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ .....
2. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ชาย หญิง
3. วุฒิต่างการศึกษา
 ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการทำงานของท่าน
 1 - 5 ปี 6 - 10 ปี
 มากกว่า 10 ปี
5. ท่านเห็นความสำคัญบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับ
 มาก ปานกลาง
 น้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทาง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งประกอบไปด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ วิธีใช้ ประโยชน์ และส่วนที่เป็นรายการ

☐ เห็นด้วยมาก	☐ เห็นด้วยปานกลาง
☐ เห็นด้วยน้อย	☐ ไม่เห็นด้วย ควรปรับปรุงดังนี้.....

.....

ถ้าเห็นด้วย กรุณาแสดงความคิดเห็นส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 คำนำ

☐ เหมาะสมมาก	☐ เหมาะสมปานกลาง
☐ เหมาะสมน้อย	☐ ยังไม่เหมาะสม ควรแก้ไขดังนี้.....

.....

1.2 วัตถุประสงค์

☐ เหมาะสมมาก	☐ เหมาะสมปานกลาง
☐ เหมาะสมน้อย	☐ ยังไม่เหมาะสม ควรแก้ไขดังนี้.....

.....

1.3 วิธีใช้

☐ เหมาะสมมาก	☐ เหมาะสมปานกลาง
☐ เหมาะสมน้อย	☐ ยังไม่เหมาะสม ควรแก้ไขดังนี้.....

.....

1.4 ประโยชน์

☐ เหมาะสมมาก	☐ เหมาะสมปานกลาง
☐ เหมาะสมน้อย	☐ ยังไม่เหมาะสม ควรแก้ไขดังนี้.....

.....

2. แนวทางส่วนที่เป็นรายการปฏิบัติ ประกอบด้วยหัวข้อใหญ่ 5 หัวข้อ ตามกรอบ
 ทฤษฎี กระบวนการทางครอบครัวของ James R. Campbell

2.1 ท่านคิดว่ารายการปฏิบัติครอบคลุมหรือยัง

ครอบคลุมแล้ว

ยังไม่ครอบคลุม ต้องเพิ่มเติมดังนี้.....

.....

.....

2.2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับลักษณะการนำเสนอรายการปฏิบัติ

เห็นด้วยมาก

เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย

ไม่เห็นด้วย ควร มีลักษณะดังนี้.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประเมินเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

คำชี้แจง ขอให้ท่านโปรดพิจารณารายการปฏิบัติแต่ละข้อว่าเหมาะสมที่จะใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนหรือไม่ แล้วเขียนเครื่องหมาย / ข้อใดที่ท่านคิดว่า “ควรปรับปรุง” ขอให้ท่านกรณาเขียนในช่อง “ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง” หรือเขียนไว้ในรายการแต่ละข้อก็ได้เช่นกัน

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ทำได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	ความกดดัน			
1	ผู้ปกครองควรพูดเตือนให้นักเรียนเลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียนแล้วหันมาทำสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียน			
2	เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ			
3	เมื่อนักเรียนไม่อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ			
4	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังให้นักเรียนสอบได้คะแนนสูง			
5	เมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์และเล่นมากเกินไป ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ			
6	ผู้ปกครองไม่ควรบ่นถึงเรื่องเงินนักเรียนในเรื่องการเรียนจนเกินไป			
7	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนน้อย ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความไม่พอใจ			
8	ผู้ปกครองไม่ควรเข้มงวดจนเกินไป ในเรื่องการดูหนังสือและทำการบ้านของนักเรียน			
9	ผู้ปกครองไม่ควรเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนกับผู้อื่น			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
10	ผู้ปกครองไม่ควรยกตัวอย่างคนที่เรียนเก่งคนที่ขยันอ่านหนังสือเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและปฏิบัติตาม			
11	เมื่อนักเรียนบอกว่าไม่มีการบ้านผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัย			
12	ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความพอใจเฉพาะเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนเต็มเท่านั้น			
13	ผู้ปกครองไม่ควรแสดงความสงสัยว่านักเรียนเรียนได้ไม่เต็มความสามารถและไม่ควรคิดว่านักเรียนสามารถที่จะเรียนได้ดีกว่าที่เป็นอยู่			
14	ผู้ปกครองไม่ควรเคี่ยวเข็ญให้นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่นักเรียนไม่สบาย เพราะเหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียนจะเรียนไม่ทันเพื่อ			
15	ผู้ปกครองไม่ควรคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไปหรือคาดหวังในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้			
16	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....			
<u>การสนับสนุนทางจิตวิทยา</u>				
1	ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเอง โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องเตือนให้ทำ			
2	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนผู้ปกครองควรให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
3	เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย			
4	ผู้ปกครองควรแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ			
5	ผู้ปกครองควรคอยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก			
6	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น			
7	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย			
8	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้ปกครองควรแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็น			
9	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี ผู้ปกครองควรให้รางวัล			
10	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำกับนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง			
11	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี ผู้ปกครองควรแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่น			
12	ผู้ปกครองควรพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา			
13	ผู้ปกครองควรพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน			
14	เมื่อนักเรียนดูหมั่งสี่ขเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองควรกล่าวคำชมเชย			
15	เมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม ผู้ปกครองควรให้รางวัล			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
16	ผู้ปกครองควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ			
17	ผู้ปกครองควรพูดให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามและขยันหมั่นเพียรในการเรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น			
18	ผู้ปกครองควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน			
19	ผู้ปกครองควรยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน			
20	เมื่อนักเรียนมีปัญหาทางการเรียน			
21	ผู้ปกครองควรปลอบใจและให้กำลังใจ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....			
ความช่วยเหลือ				
1	ผู้ปกครองควรจัดซื้อหนังสือแบบเรียน หนังสือคู่มือส่งเสริมการเรียนให้นักเรียนอย่างเต็มที่			
2	ผู้ปกครองควรจัดหาเครื่องเขียนที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเรียนให้นักเรียนอย่างครบถ้วน			
3	ผู้ปกครองควรจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาที่จำเป็นในการเรียนให้กับนักเรียน			
4	ผู้ปกครองควรช่วยกันลดค่าใช้จ่ายและจัดหาหนังสือให้นักเรียนทำรายงานตามที่ครูสั่ง			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
5	ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายเนื้อหาวิชาที่นักเรียนไม่เข้าใจ			
6	ผู้ปกครองควรช่วยตรวจแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านให้กับนักเรียน			
7	ผู้ปกครองควรช่วยนักเรียนในการเตรียมตัวก่อนสอบ			
8	ผู้ปกครองควรช่วยอธิบายข้อผิดพลาดในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน			
9	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการเรียน			
10	ผู้ปกครองควรจัดหาและซื้อของเล่นและเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมทางด้านความคิดให้กับนักเรียน			
11	ผู้ปกครองควรจัดหาครูสอนพิเศษให้กับนักเรียนเมื่อท่านไม่มีเวลาดูแลเรื่องการเรียนของนักเรียน			
12	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา			
1	ผู้ปกครองควรสนทนาซักถามเกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันของนักเรียน			
2	ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ตรวจสอบรูปแบบฝึกหัดที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา เพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการทำงานของนักเรียน			
3	ผู้ปกครองควรมานำแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำผิดมาอธิบายและทบทวนให้			
4	ผู้ปกครองควรตรวจสอบว่านักเรียนทำการบ้านครบถ้วนตามที่อาจารย์สั่งแล้วหรือยัง			
5	ผู้ปกครองควรได้พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา			
6	ผู้ปกครองควรช่วยทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ			
7	หลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้ว ผู้ปกครองควรสอบถามถึงผลการสอบทุกครั้ง			
8	ผู้ปกครองควรตรวจสอบสมุดรายงานผลการสอบของนักเรียนทุกครั้ง			
9	ผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือที่เป็นประโยชน์ให้นักเรียนอ่าน			
10	เมื่อนักเรียนทำความดี ผู้ปกครองควรให้รางวัลเป็นหนังสือที่มีประโยชน์แก่นักเรียน			
11	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการเรียน			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
12	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุด			
13	ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์			
14	เมื่อมีรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนดู			
15	ผู้ปกครองควรจัดหาเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียน			
16	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ			
17	ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือ			
18	ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน			
19	เมื่อมีโอกาสดูผู้ปกครองควรได้พานักเรียนไปชมสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งความรู้			
20	ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนรู้จักการสังเกตสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น			
21	ผู้ปกครองควรตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนได้ไปพบเห็นแล้วให้นักเรียนตอบ			
22	ผู้ปกครองควรสนทนากับนักเรียนถึงข่าวและเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในและนอกประเทศ			
23	ผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันตอบปัญหาทางการศึกษา			
24	ผู้ปกครองควรให้นักเรียนได้ฟังข่าวและเหตุการณ์ที่สำคัญของวิทยุและโทรทัศน์			
25	เมื่อมีโอกาสดูผู้ปกครองควรสนับสนุนให้			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
26	นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์			
27	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรสนับสนุนให้นักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดมาอ่าน			
28	ผู้ปกครองควรจัดสถานที่เป็นสัดส่วนให้นักเรียนสำหรับทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือ			
29	ผู้ปกครองควรแนะนำให้นักเรียนตอบปัญหาด้วยตนเอง โดยการค้นคว้าหาคำตอบจากหนังสือ			
30	ที่บ้านผู้ปกครองควรจัดหาหนังสือสำหรับการค้นคว้า เช่น พจนานุกรมและหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ให้นักเรียน			
31	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรอธิบายเพิ่มเติมเสริมความรู้เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนได้ชม			
32	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนหัดคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การกักราคาส่งของ เงินทอน การตรวจสอบน้ำหนักของที่ซื้อ			
33	ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน			
34	ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแล ทำความสะอาดสถานที่และอุปกรณ์แล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยหลังจากการทำงานเสร็จทุกครั้ง			
35	ผู้ปกครองควรอธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามกฎ			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
35	ระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน ผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก			
36	ผู้ปกครองควรได้คัดเลือกให้นักเรียนทำงานได้เป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่คู่แต่ความถูกต้องเพียงอย่างเดียว			
37	ผู้ปกครองควรฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งทีพบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยผู้ปกครองหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหา			
38	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรตั้งปัญหาง่าย ๆ ฝึกให้นักเรียนคิดในขณะที่ว่าง เช่น ระหว่างการนั่งรถไป-กลับบ้านและโรงเรียน			
39	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมนิทรรศการที่ส่งเสริมความรู้			
40	เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองควรพานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้			
41	ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ มาตรา กฎและสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา			
42	ผู้ปกครองควรพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักสนุกในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยไม่นำทัศนคติที่ไม่ดีมาพูดให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลด้อยตาม			
43	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	<u>การแบ่งเวลา</u>			
1	ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนทำการบ้าน			
2	ผู้ปกครองควรกำหนดเวลาในการทำการบ้านของนักเรียนให้เหมาะสม เพื่อฝึกนิสัยไม่ให้นักเรียนทำงานชักร้างจนเกินไป			
3	ผู้ปกครองควรช่วยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ			
4	การดูแลโทรทัศน์ของนักเรียนผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาไว้ให้			
5	ผู้ปกครองควรจัดแบ่งเวลาของท่านในการดูแลนักเรียนในเรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ			
6	ในการดูแลหนังสือของนักเรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนในการกำหนดเวลาให้			
7	ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนทำการบ้านหรือทบทวนบทเรียนก่อนจะไปเล่น ดูโทรทัศน์ หรือทำอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้			
8	ผู้ปกครองควรกำหนดให้นักเรียนจัดตารางสอนและเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อยก่อนเข้านอนทุกวัน			
9	นักเรียนควรทำการบ้านและทบทวนบทเรียนให้เสร็จภายในเวลาที่ผู้ปกครองกำหนด			

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ใช้ได้แล้ว	ควรปรับปรุง	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
10	เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการณ์เรียนของนักเรียน ผู้ปกครองควร ได้จัดเวลาในการไปพบพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนนักเรียนในวิชาต่าง ๆ			
11	เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เป็นการบ้านเสร็จแล้ว ก่อนที่จะนำไปส่งอาจารย์ ผู้ปกครองควรได้ตรวจดูก่อน			
12	เมื่อตรวจดูการบ้านของนักเรียนแล้ว ผู้ปกครองควรลงนามในสมุดจดการบ้านของนักเรียนเองทุกครั้ง			
13	เมื่อผู้ปกครองมีเวลาควรจะทำแบบฝึกหัด โดยคัดแปลงจากแบบฝึกหัดของอาจารย์ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ			
14	ผู้ปกครองควรพยายามศึกษาวิธีการสอนจากคู่มือครูหรือ ไปพบอาจารย์ผู้สอน เพื่อสามารถสอนนักเรียนได้			
15	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....			

ภาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

25 พฤษภาคม 2541

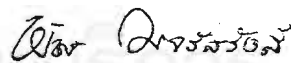
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ท่านผู้ปกครองที่นับถือ

เนื่องด้วยดิฉัน นางพัชรี วรจรัสรังสี อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม” ซึ่งได้รับเงินอุดหนุนงบประมาณแผ่นดิน การที่ดิฉันเลือกทำงานวิจัยเรื่องนี้ เพราะดิฉันได้ตระหนักถึงความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองเป็นอย่างมาก ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ในการสร้างแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ฉะนั้น การตอบแบบสอบถามของท่านซึ่งตรงกับความคิดเห็นที่เป็นความจริง จึงมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัทรี วรจรัสรังสี)

แบบสอบถามผู้ปกครอง

เรื่อง

“การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม”

คำชี้แจง

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ก. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการ
ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
ข. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
- ตอนที่ 3 ให้ผู้ปกครองบอกวิธีที่เคยปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำในการส่งเสริมการเรียนรู้
แล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

หัวข้อโครงการวิจัย “การนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม”

วัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ขั้นตอนการวิจัย

1. สร้างแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยอาศัยหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ และความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

2. ประเมินแนวทางสำหรับผู้ปกครองโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3. ปรับปรุงแนวทาง

4. ตรวจสอบแนวทางโดยผู้ปกครองผู้ใช้แนวทาง

ขณะนี้การวิจัยดำเนินมาถึงขั้นที่ 4 จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ตรวจสอบแนวทาง โดยพิจารณาความเหมาะสมของรายการปฏิบัติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ท่านเกี่ยวข้องกับนักเรียนอย่างไร

- เป็นมารดา
 เป็นบิดา
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

2. นักเรียนในปกครองของท่านมีผลการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับใด

- 3.70 - 4.00
 2.70 - 3.69
 ต่ำกว่า 2.70

3. ท่านคิดว่าท่านมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในปกครองของท่านเพียงใด

- มาก
 ปานกลาง
 น้อย เพราะ .....

4. ท่านประกอบอาชีพอะไร

- รับราชการ
 ค้าขาย
 รับจ้าง
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. ท่านมีวุฒิทางการศึกษาชั้นสูงสุดระดับใด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 ปริญญาโท
 ปริญญาเอก

6. ครอบครัวของท่านมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ ..... บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับรายการปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริม
การเรียนของนักเรียน

คำชี้แจง ช่วงระดับความคิดเห็น

ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของรายการปฏิบัติสำหรับผู้
ปกครองในการส่งเสริมการเรียน โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิด
ของท่าน ข้อที่ท่านเห็นด้วยน้อยไปครบทุกผล

ช่วงการปฏิบัติ

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเคยปฏิบัติ และไม่เคยปฏิบัติ ข้อที่ท่าน
ไม่เคยปฏิบัติไปครบทุกผล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรแกรมเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
	ความกดดัน						
1	ท่านพูดเตือนให้นักเรียน เลิกทำในสิ่งที่ไม่เกี่ยวกับ เรื่องเรียนแล้วหันมาทำ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียน						
2	ท่านไม่เคยแสดงความ ไม่พอใจเมื่อนักเรียนไม่ ทำการบ้าน						
3	ท่านไม่เคยแสดงความไม่ พอใจเมื่อนักเรียนไม่อ่าน หนังสือเตรียมตัวสอบ						
4	ท่านไม่เคยคาดหวังให้ นักเรียนสอบได้คะแนนสูง						
5	ท่านไม่เคยแสดงความไม่ พอใจเมื่อนักเรียนดูโทรทัศน์ มากเกินไปและเล่นมาก เกินไป						
6	ท่านไม่บังคับเดี่ยวเชิญ นักเรียนในเรื่องการเรียน จนเกินไป						
7	ท่านไม่เคยแสดงความไม่ พอใจเมื่อนักเรียนสอบได้ คะแนนน้อย						
8	ท่านไม่เข้มงวดจนเกินไป ในเรื่องการดูหนังสือและ ทำการบ้านของนักเรียน						
9	ท่านไม่เคยเปรียบเทียบผล การเรียนของนักเรียนกับผู้อื่น						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปกระทบเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคย ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
10	ท่านไม่เคยยกตัวอย่างคนที่ เรียนเก่งคนที่ขยันอ่านหนังสือ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เห็น ความสำคัญและปฏิบัติตาม						
11	ท่านไม่เคยแสดงความ สงสัยเมื่อนักเรียนบอกว่า ไม่มีการบ้าน						
12	ท่านไม่ควรแสดงความ พอใจเฉพาะเมื่อนักเรียน สอบได้คะแนนเต็มเท่านั้น						
13	ท่านไม่เคยแสดงความ สงสัยว่านักเรียนเรียนได้ ไม่เต็มความสามารถและ ไม่ควรคิดว่านักเรียน สามารถที่จะเรียนได้ดีเท่า ที่เป็นอยู่						
14	ท่านไม่เคยเชิญเชิญให้ นักเรียนไปโรงเรียนทั้งที่ นักเรียนไม่สบาย เพราะ เหตุผลเพียงว่ากลัวนักเรียน จะเรียนไม่ทันเพื่อน						
15	ท่านไม่เคยคาดหวังในตัว นักเรียนมากเกินไป หรือ คาดหวังในสิ่งที่เป็นไป ไม่ได้						
16	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรดระบุเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
	การสนับสนุนทางจิตวิทยา						
1	ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเองโดยไม่ต้องเตือน						
2	เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนท่านจะให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ						
3	ท่านคอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ ขณะที่นักเรียนทำการบ้าน						
4	ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จ						
5	ท่านแสดงความชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนทำสำเร็จ						
6	ท่านคอยให้กำลังใจเมื่อนักเรียนทำงานที่ค่อนข้างยาก						
7	ท่านสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงผลงานที่ทำสำเร็จต่อผู้อื่น						
8	ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี						
9	ท่านแสดงความยินดีและภูมิใจให้นักเรียนได้เห็นเมื่อเขามีผลการเรียนดีขึ้น						
10	ท่านให้รางวัลเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนที่ดี						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปกระทบเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
11	ท่านให้คำแนะนำกับนักเรียนให้รู้จักคิดอย่างรอบคอบและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง						
12	ท่านแสดงความพอใจและชื่นชมนักเรียนต่อหน้าผู้อื่นเมื่อเขาสอบได้คะแนนดี						
13	ท่านพูดให้เหตุผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา						
14	ท่านพูดให้กำลังใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน						
15	ท่านกล่าวคำชมเชยเมื่อนักเรียนดูหนังสือเตรียมตัวสอบ						
16	ท่านให้รางวัลเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนมากขึ้นกว่าเดิม						
17	ท่านปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ						
18	ท่านพูดให้นักเรียนเกิดความมานะพยายามและขยันหมั่นเพียรในการเรียนแข่งกับตนเอง โดยไม่เปรียบเทียบกับผู้อื่น						
19	ท่านยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปรระบุมเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคย ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างซื่อ	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
20	ท่านยอมรับและเข้าใจใน ความสามารถของนักเรียน						
21	ท่านจะปลอบใจและให้ กำลังใจเมื่อนักเรียนมี ปัญหาทางการเรียน						
22	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....						
	ความช่วยเหลือ						
1	ท่านจัดซื้อหนังสือแบบ เรียน หนังสือคู่มือส่งเสริม การเรียนให้นักเรียนอย่าง เต็มที่						
2	ท่านจัดหาเครื่องเรียนที่ จำเป็นจะต้องใช้ในการ เรียนให้นักเรียนอย่างครบ ถ้วน						
3	ท่านจัดหาอุปกรณ์ทางการ ศึกษาที่จำเป็นในการเรียน ให้กับนักเรียน						
4	ท่านช่วยค้นคว้าและจัดหา หนังสือให้นักเรียนทำ รายงานตามที่ครูสั่ง						
5	ท่านช่วยอธิบายเนื้อหาวิชา ที่นักเรียนไม่เข้าใจ						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปครระบุเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
6	ท่านช่วยตรวจแบบฝึกหัด ที่เป็นการบ้านให้กับ นักเรียน						
7	ท่านช่วยนักเรียนในการ เตรียมตัวก่อนสอบ						
8	ท่านช่วยอธิบายข้อ ผิดพลาดในการทำแบบ ฝึกหัดของนักเรียน						
9	ท่านให้คำแนะนำให้ นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ที่มี อยู่ในบ้าน เช่น นาฬิกา ก้อนหิน หลอดกาแฟ ฯลฯ ในการฝึกทักษะทางการ เรียน						
10	ท่านจัดหาและซื้อของเล่น และเกมต่าง ๆ ที่ส่งเสริม ทางด้านความคิดให้กับ นักเรียน						
11	ท่านจัดหาครูสอนพิเศษให้ กับนักเรียนเมื่อท่านไม่มี เวลาดูแลเรื่องการเรียนของ นักเรียน						
12	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรดระบุเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคย ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
	การกระตุ้นพัฒนาทางสติปัญญา						
1	สนทนา ซักถาม เกี่ยวกับการเรียนในแต่ละวันของนักเรียน						
2	ตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ได้รับบริการตรวจจากอาจารย์ผู้สอนแล้วทุกวิชา						
3	นำแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำผิดมา อธิบาย ทบทวนให้						
4	ตรวจสอบว่านักเรียนทำการบ้านครบถ้วนตามที่อาจารย์สั่ง						
5	พูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียน และให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา						
6	ทบทวนวิชาต่าง ๆ ให้นักเรียนก่อนสอบ						
7	ท่านสอบถามถึงผลการสอบหลังจากที่นักเรียนสอบเสร็จแล้ว						
8	ท่านตรวจสอบคราผลงานการสอบของนักเรียน						
9	จัดหาหนังสือที่มีประโยชน์มาให้นักเรียนอ่าน						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรดระบุเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่ชอบ ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
10	ให้รางวัลกับนักเรียนเป็นหนังสือที่มีประโยชน์						
11	แนะนำให้นักเรียนคบเพื่อนที่เรียนดีกว่าตนเอง						
12	แนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการเข้าห้องสมุด						
13	แนะนำให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์						
14	แนะนำให้นักเรียนดูรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา						
15	จัดหาเอกสารประกอบการเรียนเพิ่มเติมให้นักเรียน						
16	สนับสนุนให้นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอ่านหนังสือ						
17	แนะนำให้นักเรียนมองเห็นความสำคัญของการอ่านหนังสือ						
18	แนะนำให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน						
19	พานักเรียนไปชมสถานที่ซึ่งเป็นแหล่งความรู้						
20	สอนให้นักเรียนรู้จักการสังเกตสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น						
21	ตั้งคำถามในเรื่องที่นักเรียนได้ไปพบเห็นแล้วให้นักเรียนตอบ						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรดระบุเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่ ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เลข ปฏิบัติ	ไม่ เลข ปฏิบัติ	
22	สนทนากับนักเรียนถึงข่าว และเหตุการณ์สำคัญที่เกิด ขึ้นในและนอกประเทศ						
23	สนับสนุนให้นักเรียนเข้า ร่วมกิจกรรมการแข่งขัน ตอบปัญหาทางการศึกษา						
24	ให้นักเรียนฟังข่าวและ เหตุการณ์ที่สำคัญจากวิทยุ และโทรทัศน์						
25	สนับสนุนให้นักเรียนอ่าน หนังสือพิมพ์						
26	สนับสนุนให้นักเรียนยืม หนังสือจากห้องสมุดมา อ่าน						
27	จัดสถานที่เป็นส่วนให้ นักเรียนสำหรับทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและอ่าน หนังสือ						
28	แนะนำให้นักเรียนตอบ ปัญหาด้วยตนเอง โดยการ ค้นคว้าหาคำตอบจาก หนังสือ						
29	จัดหาหนังสือสำหรับค้น คว้า เช่น พจนานุกรมและ หนังสืออ่านประกอบอื่นๆ ให้นักเรียน						
30	อธิบายเพิ่มเติม เสริมความ รู้เกี่ยวกับรายการ โทรทัศน์						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปรกระทบเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
31	ที่นักเรียนได้ชมฝึกให้นักเรียนหัดคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การคิดราคาของ เงินทอง การตรวจสอบนำหนักของที่ซื้อ						
32	ให้ความสำคัญในขณะที่นักเรียนกำลังทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ โดยไม่รบกวนสมาธิหรือเรียกใช้งาน						
33	ฝึกให้นักเรียนรู้จักการดูแลทำความสะอาดสถานที่และอุปกรณ์ แล้วเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อยหลังการทำงานเสร็จทุกครั้ง						
34	อธิบายให้นักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ปฏิบัติงานตามกฎระเบียบทั้งที่บ้านและโรงเรียน						
35	ให้ความสำคัญในการจัดหาโต๊ะ เก้าอี้ จัดบริเวณที่นักเรียนทำงานให้สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปกระทบเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
36	ตักเตือนให้นักเรียนทำงานได้เป็นระเบียบ ถูกต้องตามรูปแบบ โดยไม่ดูแต่ความถูกต้องเพียงอย่างเดียว						
37	ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์สิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยผู้ปกครองหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหา						
38	ท่านตั้งปัญหาง่าย ๆ ฝึกให้นักเรียนคิดในขณะที่ว่าง เช่น ระหว่างการนั่งรถไปกลับบ้านและโรงเรียน						
39	พานักเรียนไปชมนิทรรศการที่ส่งเสริมความรู้						
40	พานักเรียนไปชมการแข่งขันตอบปัญหาที่ส่งเสริมความรู้						
41	ส่งเสริมให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ มาตรา กฎ และสูตรต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา						
42	พยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลึกซึ้งในการเรียนวิชาต่าง ๆ โดยไม่นำทัศนคติที่ไม่ดีมาพูดให้นักเรียนเกิดความรู้สึกลึกลับตาม						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		โปรแกรมเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคย ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
43	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม..... .... <u>การแบ่งเวลา</u>						
1	ท่านช่วยเตือนให้นักเรียน ทำการบ้าน						
2	ท่านกำหนดเวลาในการ ทำการบ้านของนักเรียนให้ เหมาะสมเพื่อฝึกนิสัยไม่ ให้นักเรียนทำงานชักช้า เกินไป						
3	ท่านช่วยเตือนให้นักเรียน อ่านหนังสือเตรียมตัวสอบ						
4	ท่านจัดมั่งงเวลาในการดู โทรทัศน์ของนักเรียน						
5	ท่านจัดแบ่งเวลาของท่าน ในการดูแลนักเรียนใน เรื่องของการเรียน เช่น ทำการบ้าน ทำรายงาน อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ						
6	ท่านกำหนดเวลาในการดู หนังสือของนักเรียน						
7	ท่านกำหนดให้นักเรียน ทำการบ้านหรือทบทวน บทเรียนก่อนจะไปเล่น ดูโทรทัศน์หรือทำอย่างอื่น						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไประระบุมเหตุผลเมื่อท่านเห็นด้วยน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เคยปฏิบัติ	ไม่เคยปฏิบัติ	
8	ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน ท่านกำหนดให้นักเรียน จัดตารางสอนและเตรียม อุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย ก่อนเข้าเรียนทุกวัน						
9	นักเรียนควรทำการบ้าน และทบทวนบทเรียนให้ เสร็จภายในเวลาที่ท่าน กำหนด						
10	ท่านจัดเวลาในการไปพบ พูดคุยกับอาจารย์ที่สอน นักเรียนในวิชาต่าง ๆ เพื่อ ให้ทราบถึงพฤติกรรมกา เรียนของนักเรียน						
11	ท่านตรวจดูแบบฝึกหัดที่ เป็นการบ้านที่นักเรียนทำ เสร็จแล้วก่อนที่จะนำไป ส่งอาจารย์						
12	ท่านลงนามในสมุดจดการ บ้านของนักเรียนทุกครั้ง เมื่อตรวจดูการบ้าน						
13	เมื่อท่านมีเวลาจะทำแบบ ฝึกหัด โดยคัดแปลงจาก แบบฝึกหัดของอาจารย์ ให้นักเรียนทำเสมอ ๆ						
14	ท่านพยายามศึกษาวิธีการ สอนจากคู่มือครู หรือ ไป พบอาจารย์ผู้สอนเพื่อ						

ข้อ	รายการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			การปฏิบัติ		ไปรระบุมเหตุผลเมื่อท่าน เห็นด้วยน้อย หรือไม่เคย ปฏิบัติ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เคย ปฏิบัติ	ไม่เคย ปฏิบัติ	
15	สามารถสอนนักเรียนได้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....						

สถาบันวิทยบริการ
ลงกรณ์มหาวิทาลัย

ตอนที่ 3 รายการปฏิบัติที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเป็นประจำ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดระบุวิธีที่ท่านเคยปฏิบัติต่อนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ แล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

โปรดเรียงลำดับความสำคัญของรายการปฏิบัติ (อาจจะเหมือนหรือแตกต่างจากรายการที่นำเสนอไว้ข้างต้น)

1. ....

2. ....

3. ....

4. ....

5. ....

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติของผู้วิจัย

นางพัชรี วรจรัสรังสี เกิดวันที่ 5 มิถุนายน 2505 จังหวัดพิจิตร สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2533 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 6
โรงเรียนสาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย